നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ

ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ

ഒരു പുതിയ ദിവസത്തിന്റെ മഹത്തായ
പ്രഭാതം ഇതര കാഴ്ചപ്പാട്

ജയ് എ. ഷുൾബർഗ്

നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ

ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ

ഒരു പുതിയ ദിവസത്തിന്റെ മഹത്തായ പ്രഭാതം

അഹിംസാത്മക ദൈവത്തിന്റെ കാര്യം

തെറ്റിദ്ധാരണകളെ വെല്ലുവിളിക്കാനുള്ള ഒരു പഠനം

ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രോത്സാഹനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുക

ഇതര കാഴ്ചപ്പാട്

ജയ് എ. ഷുൾബർഗ്

പകർപ്പവകാശം © 2017 ജയ് എ. ഷുൾബർഗ്

എല്ലാ അവകാശങ്ങളും നിക്ഷിപ്തം. ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗവും ഉപയോഗിക്കരുത് അല്ലെങ്കിൽ

ഗ്രാഫിക്, ഇലക്ട്രോണിക് അല്ലെങ്കിൽ മെക്കാനിക്കൽ,

ഫോട്ടോകോപ്പിംഗ്, റെക്കോർഡിംഗ്, ടാപ്പിംഗ് അല്ലെങ്കിൽ എതെങ്കിലും ഉൾപ്പെടെ

രേഖാമൂലം വിവര സംഭരണ വീണ്ടെടുക്കൽ സംവിധാനം

ഹ്രസ്വ ഉദ്ധരണികൾ ഒഴികെ രചയിതാവിന്റെ അനുമതി

വിമർശനാത്മക ലേഖനങ്ങളിലും അവലോകനങ്ങളിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

തിരുവെഴുത്ത് ഉദ്ധരണികൾ കിംഗ് ജെയിംസ് പതിപ്പിൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുണ്ട്.

അച്ചടിച്ചത്

Vist the below webiste for more E-book

www.fatheroflove.in

ആമുഖം

നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?.................................. 3

അദ്ധ്യായം 1. ഇത് ശരിക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നുണ്ടോ?........8

അദ്ധ്യായം 2. നമ്മുടെ തികഞ്ഞ മാതൃക 11

അദ്ധ്യായം 3. നമ്മുടെ ജീവിത ഉറവിടം 14

അദ്ധ്യായം 4. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു 17

അദ്ധ്യായം 5. പ്രധാന വഞ്ചകൻ 20

അദ്ധ്യായം 6. എന്താണ് പാപം? 22

അദ്ധ്യായം 7. എന്തുകൊണ്ടാണ് പിശാച്? 26

അദ്ധ്യായം 8. നശിപ്പിക്കുന്ന സർപ്പം 35

അദ്ധ്യായം 9. ഇയ്യോബിന്റെ അടിമത്തം 39

അദ്ധ്യായം 10. എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം ബൈബിൾ തെറ്റായി വായിക്കുന്നത്.......... 47

അദ്ധ്യായം 11. എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം ദൈവത്തെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നത്...............49

അദ്ധ്യായം 12. ദൈവം എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കും?..............................55

അദ്ധ്യായം 13. എന്താണ് ദൈവകോപം? 57

അദ്ധ്യായം 14. ദൈവം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ? 71

അദ്ധ്യായം 15. സൊദോമും ഗൊമോറയും 75

അദ്ധ്യായം 16. പ്രളയത്തെക്കുറിച്ച്? 78

അദ്ധ്യായം 17. ക്രൂശിന്റെ സാക്ഷ്യം 86

അദ്ധ്യായം 18. ദൈവം സ്വേച്ഛാധിപതിയല്ല 89

അദ്ധ്യായം 19. നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനും 99

അദ്ധ്യായം 20. നമുക്ക് എങ്ങനെ നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും? 107

അദ്ധ്യായം 21. ന്യായവിധിയെ നാം ഭയപ്പെടണമോ? 116

അദ്ധ്യായം 22. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?................129

അദ്ധ്യായം 23. ദൈവം താഴ്മയുള്ളവനാണ് 136

അദ്ധ്യായം 24. ദൈവം ഒരു ദാസനാണ്, അടിമകളുടെ യജമാനനല്ല 139

അദ്ധ്യായം 25. ദൈവം നിങ്ങളെ നിരുപാധികമായി സ്നേഹിക്കുന്നു 143

അദ്ധ്യായം 26. ദൈവരാജ്യം 145

അദ്ധ്യായം 27. ദൈവം നമുക്ക് യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു..........150

ആമുഖം

നിയമപരമായ ഭാഷയിൽ, പൂർണ്ണമായും പ്രകൃതിയുടെ ശക്തി മൂലം ഉണ്ടായതും യുക്തിസഹമായി തടയാൻ കഴിയാത്തതുമായ ഒരു ദുരന്തത്തെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയായി പരാമർശിക്കുന്നു ഈ വാചകം പലപ്പോഴും ഇൻഷുറൻസ് പോളിസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് നമ്മുടെ ലോകത്ത് സംഭാവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ദൈവം ഉത്തരവാദിയാണെന്ന ആശയം എവിടെ നിന്ന് ലഭിച്ചു? ഭൂകമ്പങ്ങൾ, ചുഴലിക്കാറ്റുകൾ, വെള്ളപ്പൊക്കം, മറ്റ് പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ എന്നിവ എപ്പോൾ, എവിടെയെങ്കിലും സംഭവിക്കാൻ ദൈവം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ലോകത്തെ തന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം കൊണ്ടുവരാൻ പ്രകൃതിയെ ദൈവം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ലോകത്ത് ദൈവം പ്രകൃതിദുരന്തത്തെയും, മനുഷ്യൻ നേരിടുന്ന കഷ്ടതയും തടയാൻ ദൈവം കൂടുതൽ ഒന്നും ചെയ്യാത്തത്? അവസാനമായി, അക്രമത്തെക്കുറിച്ച് നാം ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടോ? ദൈവം അക്രമത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ബൈബിൾ ഉത്തരം നൽകുന്നു. നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്ക് വെല്ലുവിളി നേരിട്ടാലും ദൈവം പറയുന്നത് അനുസരിക്കാൻ നാം തയ്യാറായിരിക്കണം. ഈ പുസ്തകത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ബൈബിളിൽ നിന്നും പരിശോധിക്കാം. ബൈബിളിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തികൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ നാം പിന്തുടരുമ്പോൾ ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് മറ്റുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കും. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ നാം ലംഘിച്ചാൽ ആ നിയമം കൊണ്ടുതന്നെ ന്യായം

വിധിക്കുകയും, ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പഠനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ദൈവം ഒരിക്കലും ഒരു നാശകാരിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലായെന്നും, ഒരു സ്രഷ്ടാവ്, പരിപാലകൻ, രക്ഷകൻ എന്നീ നിലകളിൽ മാത്രം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന് ബൈബിളിൽ നിന്ന് കാണിക്കുക മാത്രമാണ്.

"ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള ജ്ഞാനമോ ഒന്നാമതു നിർമ്മലവും പിന്നെ സമാധാനവും ശാന്തതയും അനുസരണവുമുള്ളതും കരുണയും സൽഫലവും നിറഞ്ഞതും പക്ഷപാതവും കപടവും ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു" (യാക്കോബ് 3:17).

1

ഇത് ശരിക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നുണ്ടോ?

ദൈവം എങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്ന് അറിയേണ്ടത് പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് നാം എന്തു വിചാരിക്കുന്നു എന്നത് പ്രധാനമാണോ? ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കണോ? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ അറിയേണ്ടത് എല്ലാറ്റിന്റെയും അടിസ്ഥാനമായി നിലനിൽകുന്നു.ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും, നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നു നമ്മുടെ സ്വഭാവം എല്ലാ ഭൗതിക സമ്പത്തേക്കാളും വിലപ്പെട്ടതാണ്.ഈ ലോകം അത് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.യേശു പറഞ്ഞു, "ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു" (യോഹന്നാൻ 10:30). ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത് പിതാവായ ദൈവവും പുത്രനായ ക്രിസ്തുവും ഒന്നാകുന്നു എന്നാണ് - അവരുടെ ബന്ധം തികഞ്ഞ യോജിച്ച ഒന്നാണ്. എബ്രായ എഴുത്തുകാരൻ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.യേശുവിനെ പിതാവായ ദൈവം മഹത്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് പറയുന്നു. അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ പ്രഭയും തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും സകലത്തേയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും ആകകൊണ്ടു പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിയശേഷം ഉയരത്തിൽ മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും അവൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിന്നു അവകാശിയായതിനു ഒത്തവണ്ണം അവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു (എബ്രയാർ1:3,4). ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ശ്രേഷ്ഠമാണ്; അതാണ് അവന്റെ സ്വഭാവം. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണിക്കാൻ മോശെ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദൈവം മോശെയുടെ മുമ്പാകെ തന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തി. "യഹോവ, യഹോവയായ ദൈവം, കരുണയും കൃപയുമുള്ളവൻ; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ. ആയിരം ആയിരത്തിനു ദയ പാലിക്കുന്നവൻ;

അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; കുറ്റമുള്ളവനെ വെറുതെ വിടാതെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മക്കളുടെമേലും മക്കളുടെ മക്കളുടെമേലും മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറയോളം സന്ദർശിക്കുന്നവൻ”(പുറ.34:6-7). ദൈവത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അറിയുന്നതുപോലെ നമ്മെ അവനോട് അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുന്നത് രോഗശാന്തിയും ജീവനും നൽകുന്നത്തിലൂടെയാണ്. “ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു തന്നേ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു”(യോഹന്നാൻ17:3). യേശു തന്റെ വാക്കുകളിലൂടെയും ജീവിതത്തിലൂടെയും പിതാവായ ദൈവം എങ്ങനെയുള്ളവനാണ് എന്ന് പ്രകടമാക്കി. ആകയാൽ യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞത് ”ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. പിതാവു ചെയ്തു കാണുന്നത് അല്ലാതെ പുത്രന് സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നത് എല്ലാം പുത്രനും അവ്വണ്ണംതന്നെ ചെയ്യുന്നു”(യോഹന്നാൻ5:19).

ദൈവം നിരന്തരം സ്നേഹവും കരുണയും ഉള്ളവനാണെന്ന് മനസിലാക്കുന്ന സമയത്ത്, സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും നാം അവനിലേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടും. ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും എല്ലായ്പ്പോഴും നമ്മോടുള്ളതാണ് ദൈവം ഒരിക്കലും മാറില്ല. (മലാഖി 3:6) ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയുന്നു, “ഞാൻ തന്നെ യഹോവ, ഞാൻ മാറുന്നില്ല. ” അവൻ നമ്മളെപ്പോലെ മാറുന്നില്ല. നമ്മെ നീതിപൂർവ്വം പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നിടത്തോളം ദയയും സ്നേഹവും ആദരവും ഉള്ളവരായിരിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കണം. എന്നാൽ നമ്മോടു അനിഷ്ടം ചെയ്യുന്നവരെ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ ഉപദ്രവിക്കുകയും, കോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ ബലഹീനതയാണ്. ദൈവം ഒരിക്കലും കോപത്തോടെയോ പ്രതികാരത്തിലൂടെയോ നമ്മോടു പ്രതികരിക്കുന്നില്ല.

യേശു മാറുന്നില്ലെന്നും ദൈവവചനം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും ഇന്നും എന്നെന്നേക്കും അനന്യൻ തന്നേ (എബ്രയാർ 13:8). “എല്ലാ നല്ല ദാനവും തികഞ്ഞ വരം ഒക്കെയും ഉയരത്തിൽനിന്നു വെളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നു. അവനു വികാരമോ ഗതിഭേദത്താലുള്ള ആഛാദനമോ ഇല്ല”(യാക്കോബ്1;17). നമ്മുടെ ദൈവം സൗമ്യനായ ദൈവമാണ് അല്ലാതെ അക്രമാശക്തനായ ദൈവമല്ല.

“വചനം ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു”(യോഹന്നാൻ1:14).

2

നമ്മുടെ തികഞ്ഞ മാതൃക

ഗിരി പ്രഭാഷണത്തിന്റെ പ്രധാന ആശയം യേശു നമുക്ക് നൽകുന്നത് ശത്രുതാപരമായ ലോകത്ത് എങ്ങനെ ജീവിക്കാം എന്നതിന്റെ മികച്ച മാതൃകയാണ്.

കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ പകയ്ക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് പുത്രന്മാരായി തീരേണ്ടതിനു തന്നെ; അവൻ ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും നീതിമാന്മാരുടെമേലും നീതികെട്ടവരുടെമേലും മഴപെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രതിഫലം? ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ" (മത്തായി 5:43-48).

ഈ ഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് എന്താണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്? യേശു പറയുന്നു,"നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക" അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെപ്പോലെ നിങ്ങൾ പൂർണരായിരിക്കുക സ്വർഗ്ഗം പൂർണമാണ്. നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് ശത്രുക്കളോട് പെരുമാറുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോട് നീതി പുലർത്താൻ യേശു നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

ഉപമ രൂപേണ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുത്തിയ തത്ത്വങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക എന്നതാണ് നമ്മളിൽ നിന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഗിരി പ്രഭാഷണം എന്നത് ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്.

യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ, എപ്രകാരമാണ് തന്നെ ദ്രോഹിച്ചവരോട് പെരുമാറിയെന്നത് മാതൃക രൂപേണ നമുക്ക് കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. തന്നോട് ദ്രോഹിച്ചവർക്കെതിരെ ഒരിക്കൽ പോലും യേശു പ്രതികാരം ചെയ്തിട്ടില്ല. തന്നോടുള്ള വിശ്വാസവഞ്ചനയും, നീതിവിചാരണ മുതൽ ക്രൂശീകരണം വരെ തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചവരോട് ക്ഷമിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്ഷമ നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും "പിതാവേ, അവരോട് ക്ഷമിക്കണമേ; അവർ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല "(ലൂക്കോസ്23:34) - അവൻ പ്രകടിപ്പിച്ചത് സ്നേഹം മാത്രമാണ്.

ശമര്യക്കാർ യേശുവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാതിരുന്നപ്പോൾ, അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ട് ആ ഗ്രാമം തീയാൽ നശിപ്പിക്കണം എന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു "അതു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ യാക്കോബും യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ, (ഏലിയാവു ചെയ്തതുപോലെ) ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവരെ നശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു നിനക്കു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശാസിച്ചു: ("നിങ്ങൾ ഏത് ആത്മാവിന് അധീനർ എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നത്" എന്നു പറഞ്ഞു.) അവർ വേറൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി"(ലൂക്കോസ്9:54-56).

ദൈവം എങ്ങനെയാണെന്നറിയാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗം യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ആരെയും കൊന്നില്ല, അങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല. യേശു

ആരെയും വേദനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഫിലിപ്പ് യേശുവിനോട് പിതാവിനെ കാണിച്ചു തരണമെ എന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. "യേശു അവനോട് പറഞ്ഞത്: ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ലയോ ഫിലിപ്പൊസേ? എന്നെ കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം എന്നു നീ പറയുന്നത് എങ്ങനെ? ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും ആകുന്നു എന്ന് നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല സംസാരിക്കുന്നത്; പിതാവു എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു.(യോഹന്നാൻ14:9-10). ദൈവശാസ്ത്രത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഒരു സാഹചര്യം മുന്നിൽ വരുമ്പോൾ , നാം യേശുവിന്റെ വചനത്തെയും മാതൃകപരമായ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെയും മുറുകെപിടിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമെ ഈ ലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷിയായി നിലനിൽക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

3

നമ്മുടെ ജീവിത ഉറവിടം

ചില പ്രാഥമിക അടിത്തറ ഉപയോഗിച്ച് സത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു. ദൈവം സ്ഥിരമായി സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന്, നമുക്ക് മനസിലാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. യേശു പഠിപ്പിച്ചതിൽ നിന്ന് വിപരീതമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയേക്കാം. യെശയ്യാവിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ആഴത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വഴികളെയും ചിന്തകളെയും കുറിച്ച് കാണാം:

"എന്റെ വിചാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങൾ അല്ല; നിങ്ങളുടെ വഴികൾ എന്റെ വഴികളുമല്ല എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ആകാശം ഭൂമിക്കുമീതെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ വഴികൾ നിങ്ങളുടെ വഴികളിലും എന്റെ വിചാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങളിലും ഉയർന്നിരിക്കുന്നു"(യെശയ്യാവ് 55:8-9).

നമ്മുടെ വഴികളേക്കാളും ചിന്തകളേക്കാളും അഗാധമായി ദൈവത്തിന്റെ വഴികളും
ചിന്തകളും അനന്തമായി ഉയർന്നതാണ്. ഈ കൃത്യമായ സത്യം ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.ദൈവം നമ്മെപ്പോലെയാണെന്ന് കരുതുന്നു. നമുക്ക് ദേഷ്യം വരുന്നു,അതിനാൽ നമ്മെപ്പോലെ ദൈവം കോപിക്കണം എന്ന് നാം കരുതുന്നു. നമുക്ക് അന്യായം സംഭവിക്കുമ്പോൾ പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നു, അതിനാൽ ദൈവത്തിന് ആ പ്രതികാര മനോഭാവം ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് നാം കരുതുന്നു

ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയുന്നു " ഇവ നീ ചെയ്തു ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിന്നെപ്പോലെയുള്ളവനെന്നു നീ നിരൂപിച്ചു; എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നെ ശാസിച്ചു നിന്റെ കണ്ണിൻ മുമ്പിൽ അവയെ നിരത്തിവെക്കും(സങ്കീർത്തനം 50:21).

ദൈവം നമ്മുടെ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, നമുക്ക് സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനല്ല സൃഷ്ടിച്ചത്. ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ ലോകവുമായി ബന്ധപ്പെടാനും അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അനുസരിച്ച് ജീവിക്കാനുമാണ് അല്ലാതെ ദൈവത്തിന് വിരുദ്ധമായിരിക്കാനല്ലാ. ദൈവത്തെ കൂടാതെ നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിൽ ജീവിതം തുടരാനാവില്ല എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം - "അവനിലല്ലോ നാം ജീവിക്കുകയും, ചരിക്കയും, ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നത്" (പ്രവൃ. 17:28). നമ്മൾ എടുക്കുന്ന ഓരോ ശ്വാസവും നമ്മിൽ നിലനിർത്തുന്നത് ദൈവമാണ്.

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഉറവിടവും പരിപാലകനുമാണ് ദൈവം. എന്നിരുന്നാലും, അവനിൽ നിന്ന് നമ്മെ വേർപെടുത്തുന്ന ഒരു കാര്യം - പാപം. പാപം എന്നാൽ എന്താണ്? കല്പന ലംഘനം പാപം ആകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ നാം അനുസരിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പാപം ഉടലെടുക്കുന്നു. വചനത്തിന് വിപരീതമായി ചെയ്യുന്നതും ചിന്തിക്കുന്നതും മറ്റുള്ളവർക്ക് വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും പാപം ആകുന്നു. പാപത്തിന് വലിതും ചെറുതും എന്നില്ല. നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും പാരമ്പര്യമായി ലഭിച്ച ആഴത്തിലുള്ള രോഗത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് പാപം എന്ന് ബൈബിളിൽ നിന്ന് നാം മനസിലാക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ സ്വന്തം താൽപ്പര്യത്തിനായി നോക്കുന്നു എന്ന നുണ ആദിമാതാപിതാക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ ഈ നുണ ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ മനുഷ്യവർഗത്തിന് കൈമാറി, അത് അന്നുമുതൽ നമ്മുടെ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിത്രത്തെ വളച്ചൊടിച്ചു. അന്നുമുതൽ വികൃതമായി മാനവ ചരിത്രം.

ദൈവം ആദാമിനെയും ഹവ്വായെയും സൃഷ്ടിച്ച് ഏദെൻതോട്ടത്തിലാക്കിയപ്പോൾ, അവർക്ക് ഒരു നിയന്ത്രണം നൽകി -

യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനോടു കല്പിച്ചത് എന്തെന്നാൽ: “തോട്ടത്തിലെ സകലവൃക്ഷങ്ങളുടെയും ഫലം നിനക്കു ഇഷ്ടംപോലെ തിന്നാം. എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻഫലം തിന്നരുത്; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും”.(ഉൽപത്തി2:16-17) ദൈവം “ജീവവൃക്ഷം” സ്ഥാപിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് മനസിലാക്കാൻ എളുപ്പമാണ്(ഉൽപ. 2: 9). പൂന്തോട്ടത്തിൽ, ദൈവം “നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷം” എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ തികഞ്ഞ പരിസ്ഥിതിയിൽ സ്ഥാപിച്ചത് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ സാന്നിധ്യവും, അതിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പും ദുരന്തത്തിലേക്കുള്ള ക്ഷണമായി നമുക്ക് കാണാനാവും .

4

ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു

നമ്മുടെ പാരമ്പര്യം ഉല്പത്തിയിൽ കണ്ടെത്താം: അനന്തരം ദൈവം: നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; അവർ സമുദ്രത്തിലുള്ള മത്സ്യത്തിന്മേലും ആകാശത്തിലുള്ള പറവജാതിയിന്മേലും മൃഗങ്ങളിന്മേലും സർവ്വഭൂമിയിന്മേലും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന എല്ലാ ഇഴജാതിയിന്മേലും വാഴട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ ദൈവം തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു, ആണും പെണ്ണുമായി അവരെ സൃഷ്ടിച്ചു (ഉൽപത്തി1:26-27).ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ എന്താണ്? ദൈവം ആരാണെന്ന് വിവരിക്കുന്ന ഒരു നിർവചനം കണ്ടെത്തുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ എന്താണെന്ന് നമുക്ക് കണ്ടെത്താനാകും. കൃത്യമായ നിർവചനം 1 യോഹന്നാൻ 4: 8 ൽ കാണാം: “ദൈവം സ്നേഹമാണ്.” ഈ വാക്യം “ദൈവം” എന്ന് മാത്രമല്ല പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക “സ്നേഹമാണ്”, സ്നേഹം അവന്റെ പല സ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നാണ്, പക്ഷേ അത് പറയുന്നു “ദൈവം സ്നേഹമാണ്.” നമുക്ക് അറിയാവുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും വാക്കിനോട് ഈ വാക്ക് ഉപമിക്കാൻ സാധ്യമല്ല, ദൈവസ്നേഹം ഒരിക്കലും മാറാത്തതാണ്, അതുപോലെ ദൈവം തികഞ്ഞവനാണ്. ദൈവസ്നേഹം പോലെ നാമും സ്വാർത്ഥതാൽപര്യമില്ലാതെ തികഞ്ഞവരായിരിക്കണം.

നാം ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണെങ്കിൽ, സ്നേഹം അനുഭവിക്കാൻ നാം ദൈവത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടണം. ഇപ്പോൾ സ്നേഹം, സ്നേഹമായിരിക്കാൻ, ആജ്ഞാപിക്കാനോ ഒരു തരത്തിലും

നിർബന്ധിക്കാനോ കഴിയില്ല. ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ മാത്രമേ ദൈവസ്നേഹം സൗജന്യമായി നൽകാൻ കഴിയൂ. തോക്ക് ചൂണ്ടി ബസ്സിൽ കയറുകയും മരണഭീഷണിയിൽ യാത്രക്കാരിൽ നിന്ന് സ്നേഹം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ സങ്കൽപ്പിച്ചാൽ ഇത് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ രീതി സ്നേഹം സൃഷ്ടിക്കുന്നുണ്ടോ?

നമുക്ക് ഏദെൻതോട്ടത്തിലേക്കും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിലേക്കും മടങ്ങാം. ദൈവം ആ വൃക്ഷം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യർക്ക് സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നോ? സ്നേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സ്നേഹം ആകുന്നതിന് അത് സൗജന്യമായി നൽകേണ്ടതുണ്ട്. സ്നേഹം സൗജന്യമായി നൽകണമെങ്കിൽ, സ്നേഹിക്കാതിരിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. സ്നേഹം എപ്പോഴും ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ആണ്; സ്നേഹത്തെ ആജ്ഞാപിക്കാനോ നിർബന്ധിക്കാനോ കഴിയില്ല.
ദൈവം നമ്മുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളെ സൃഷ്ടിച്ച് ചില വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗരേഖേ നൽകാതെ അവരെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ അതിനാൽ അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്ന് അവർക്ക് തീരുമാനിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവം അവർക്ക് നന്മതിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നു.
ദൈവത്തെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയണമായിരുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ ജീവിതസ്രോതസ്സായതുപോലെ, ദൈവം യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉറവിടമാണ് - ജീവിതവും സ്നേഹവും അഭേദ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാൽ നമ്മിൽ ഓരോരുത്തർക്കും സ്നേഹമുള്ളവരാകാനുള്ള കഴിവ് നൽകുന്നതിലൂടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ

സുഹൃത്തായിരിക്കാൻ കഴിയും. നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷം ദൈവം സ്ഥാപിക്കുകയും അതിൽ നിന്ന് പഴം കഴിക്കുന്നത് വിലക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ കാരണം, അവനോടുള്ള നമ്മുടെ അനുസരണത്തിന്റെ ഏകപക്ഷീയമായ പരിശോധനയാണ്. പക്ഷേ ഒരു ഉറപ്പ് നമ്മുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവൻ വളരെയധികം വിലമതിക്കുന്നു. ദൈവം വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കുക. ഒരു ഏകാധിപതിയായ ദൈവം എന്ന് നാം കുറ്റപ്പെടുത്തുകയില്ല പിന്നെയോ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നൽകിയതിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെയും കരുതലിനെയും നാം ഓർക്കുക എന്നിരുന്നാലും, ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറായ ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

5

പ്രധാന വഞ്ചകൻ

യഹോവയായ ദൈവം ഉണ്ടാക്കിയ എല്ലാ കാട്ടുജന്തുക്കളെക്കാളും പാമ്പു കൗശലമേറിയതായിരുന്നു. അതു സ്ത്രീയോടു: തോട്ടത്തിലെ യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലവും നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വാസ്തവമായി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. സ്ത്രീ പാമ്പിനോടു: തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം; എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുതു, തൊടുകയും അരുതു എന്നു ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. പാമ്പു സ്ത്രീയോടു: നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കയും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകയും ചെയ്യും എന്നു ദൈവം അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു(ഉൽപത്തി 3:1-5).

ആദ്യം, സംസാരിക്കുന്ന ഈ പാമ്പിന്റെ അടയാളം നിർണ്ണയിക്കാം. ആരാണ് ഈ സർപ്പം? ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും സാത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാമ്പിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു (വെളിപാട്12:9). ഹവ്വ ഒരു സാധാരണ പാമ്പിനോട് സംസാരിക്കുകയല്ലായിരുന്നു, പിന്നെയോ സാത്താനോടായിരുന്നു സംസാരിച്ചത് - സൂക്ഷ്മമായ വാക്യത്തിലൂടെ പാമ്പ് ദൈവത്തെ കുറ്റമാരോപിച്ചു. ആദാമും ഹവ്വയും അവനിൽ നിന്ന് എന്തോ ഒരു നല്ലത് തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നു. മാത്രമല്ല, അവർ പഴം തിന്നുകയാണെങ്കിൽ, അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കപ്പെടും, അവർ "നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി

ദൈവത്തെപ്പോലെ ആകും", ആരെയാണ് സ്ത്രീ തിരഞ്ഞെടുത്തത്, ദൈവത്തെയോ അല്ലെങ്കിൽ സാത്തനെയോ?

ആ വൃക്ഷഫലം തിന്മാൻ നല്ലതും കാണ്മാൻ ഭംഗിയുള്ളതും ജ്ഞാനം പ്രാപിപ്പാൻ കാമ്യവും എന്നു സ്ത്രീ കണ്ടു ഫലം പറിച്ചു തിന്നു ഭർത്താവിനും കൊടുത്തു; അവനും തിന്നു. ഉടനെ ഇരുവരുടെയും കണ്ണു തുറന്നു തങ്ങൾ നഗ്നരെന്നു അറിഞ്ഞു, അത്തിയില കൂട്ടിത്തുന്നി തങ്ങൾക്കു അരയാട ഉണ്ടാക്കി. വെയിലാറിയപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒച്ച അവർ കേട്ടു; മനുഷ്യനും ഭാര്യയും യഹോവയായ ദൈവം തങ്ങളെ കാണാതിരിപ്പാൻ തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു. യഹോവയായ ദൈവം മനുഷ്യനെ വിളിച്ചു: നീ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. (ഉൽപത്തി 3:6-9).

ആദാമും ഹവ്വയും വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു (അവർ സ്വയം ബോധമുള്ളവരായി), അവർ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഒളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികരണം എന്തായിരുന്നു? അവൻ അവരെ അന്വേഷിച്ചു വന്നു. "നീ എവിടെ?" എന്നായിരുന്നു അവന്റെ ആദ്യത്തെ ചോദ്യം. ഇപ്പോൾ വേർപിരിഞ്ഞ തന്റെ മക്കളുടെ അനുരഞ്ജനം തേടുന്നു.

കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു" എന്നു പറഞ്ഞു.(ലൂക്കോസ്19:10)

6

എന്താണ് പാപം?

ഇപ്പോൾ, ചോദ്യത്തിലേക്ക് മടങ്ങുക: എന്താണ് പാപം? കണ്ടെത്താൻ ശരിയായ നിർവചനം, നമ്മൾ ആദ്യം കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയേണ്ടത് പ്രധാനമാണ് "നന്മതിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷം" എന്ത് തെറ്റ് ഇവിടെ സംഭവിച്ചു? ഉല്പത്തി 3: 6-ൽ, വൃക്ഷത്തിന്റെ അഭിലഷണീയമായ മൂന്ന് ഗുണങ്ങൾ സ്ത്രീ കണ്ടു

1. "ഫലം ഭക്ഷണത്തിന് നല്ലതായിരുന്നു." പുറമേ ഇത് ശരിയാണന്ന് തോന്നിയേക്കമെങ്കിലും ഭക്ഷണ ശ്രോതസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വൃക്ഷത്തെ വിലക്കിയിരുന്നു. പ്രശ്നം പഴത്തിൽ മാത്രമല്ല, മറിച്ച് സ്ത്രിയുടെ കാഴ്ച്ചപ്പാടിലും ഉണ്ടായിരുന്നു.

2. മരം "കണ്ണുകൾക്ക് മനോഹരമായിരുന്നു." ദൈവം പൂന്തോട്ടത്തെ സൃഷ്ടിച്ചത് പൂർണമായാണ്, അതിനാൽ മരം വാസ്തവത്തിൽ "കണ്ണുകൾക്ക് ഇമ്പമുള്ളതായിരുന്നു." സ്ത്രീ ഒന്ന് കൂടി വൃക്ഷത്തിന്റെ അഭികാമ്യമായ ഗുണമേന്മ നോക്കി കണ്ടു.

3. "ഒരാളെ ജ്ഞാനിയാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വൃക്ഷം." ശരിക്കും? ഈ വൃക്ഷത്തിന് പ്രത്യേകഗുണങ്ങളുണ്ടോ? സർപ്പം പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ? നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ശരിക്കും അഭികാമ്യമാണോ? നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? ഇത് വിവരങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുകയാണോ?

വാക്യം അവസാനിക്കുന്നത് "ഫലം പറിച്ചു തിന്നു ഭർത്താവിനും കൊടുത്തു അവനും തിന്നു". ഇത് മനുഷ്യരാശിയുടെ ആദ്യത്തെ പാപമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം, എന്നാൽ ഏതു പാപമാണ് ആദ്യം ഉണ്ടായത് - ഫലം കഴിക്കുന്നതോ ? അതോ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള

പാമ്പിന്റെ നുണ വിശ്വസിക്കുന്നതോ? ദൈവം അവരിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും നല്ലത് സ്വാർത്ഥമായി തടഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നുവെന്ന സർപ്പത്തിന്റെ നുണയെ ഹവ്വ വിശ്വസിച്ചതാണ് പ്രാഥമിക പ്രശ്നം. പാപം പ്രവൃത്തി മാത്രമല്ല, പാപം അളക്കാവുന്ന ഒരു വസ്തുവാണ്. പാപം, ഒരു പാത്തോളജിക്കൽ അവസ്ഥയാണ് ദൈവത്തെ സ്വാർത്ഥനായ ഒരാളായി കാണുകയും അങ്ങനെ അവനെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനസ്സ്.

പാപത്തെ ഒരു രോഗവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താം. രോഗത്തിൽ, ഒരു ബാക്ടീരിയ, അണുബാധ, ദൈനംദിനചര്യകളിൽ ഉള്ള വ്യതിയാനം, അല്ലെങ്കിൽ രോഗപ്രതിരോധ ശേഷിയുടെ കുറവ് ഈ പ്രാഥമിക അവസ്ഥ ഒന്നോ അതിലധികമോ ലക്ഷണങ്ങളിൽ കലാശിക്കുന്നു.ഉദാ: പനി, ഓക്കാനം, വേദന,തലകറക്കം, അലസത തുടങ്ങിയവ. പാപത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നുണ വിശ്വസിക്കുന്നതും അതിന്റെ ഫലമായി, സ്നേഹം മറ്റ് കേന്ദ്രീകൃതമായവയിൽ നിന്ന് നമ്മെ അകറ്റുന്നതുമാണ് പ്രധാന കാരണം. യേശു തന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ ശാസ്ത്രിമാരോടും പരീശന്മാരോടും പറഞ്ഞു പാപത്തിൻമേലുള്ള രോഗശാന്തി ആഭികാമ്യം ആകുന്നു എന്ന്:

അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രിമാർ കണ്ടിട്ട് അവന്റെ ശിഷ്യൻന്മാരോട്: അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടുംകൂടെ തിന്നുകുടിക്കുന്നത് എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അതു കേട്ട് അവരോട്: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ട് ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല, പാപികളെ അത്രേ വിളിപ്പാൻ വന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞു(മാർക്കോസ് 2:16-17).

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ഉറവിടമായ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ വേർതിരിക്കുന്ന പാപം മാരകമാണ്. സംഭവിക്കുന്ന ഈ വേർപിരിയലിൽ, ദൈവം ഒരിക്കലും നമ്മിൽ നിന്ന് സ്വയം വേർപ്പെടുകയല്ല എല്ലായ്പ്പോഴും നാം അവനിൽ നിന്ന് സ്വയം അകന്നു പോവുകയാണ്. ആദാമും ഹവ്വയും സാത്താനേക്കാൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു, അവർ ഭയപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഫലം കഴിച്ച ശേഷം, ബൈബിൾ പറയുന്നു വെയിലാറിയപ്പോൾ യഹോവയായ ദൈവം തോട്ടത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒച്ച അവർ കേട്ടു; മനുഷ്യനും ഭാര്യയും യഹോവയായ ദൈവം തങ്ങളെ കാണാതിരിപ്പാൻ തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒളിച്ചു (ഉൽപത്തി 3:8).ആ ദിവസം മുതൽ നാം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഓടി ഒളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവം ആദാമിനും ഹവ്വയ്ക്കും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുമ്പോൾ നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ ഒരു ഭാഗം വിലക്കപ്പെട്ട മരത്തിൽ നിന്ന് ഭക്ഷിക്കരുതെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞപ്പോൾ "ഓ നിങ്ങൾ അതു ഭക്ഷിക്കുന്ന ദിവസം ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും" എന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞില്ല, "ആ ദിവസത്തിൽ നീ മരിക്കും" എന്ന് പറഞ്ഞു; മനുഷ്യനും ഭാര്യയും ഫലം ഭക്ഷിച്ചു, മരിക്കുന്ന പ്രക്രിയ അവരിൽ തുടങ്ങി അന്നുതന്നെ അവർ തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം പിരിഞ്ഞു. ദൈവം സ്വാർത്ഥനും അവിശ്വസനീയനുമാണെന്ന നുണ വിശ്വസിച്ചത് പാപമായി പാപം മാരകമാണ്: "പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമാണ്" (റോമ. 6:23). വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ആദാമും ഹവ്വയും ഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ , നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവർക്ക് ലഭിച്ചു. അവർ അറിയാതെ തിന്മയുടെ തീവ്രമായ നാശം അനുഭവിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ മുഖാന്തരം ഭൂമി ശപിക്കപ്പെട്ടു തന്റെ പിൻഗാമികളും തിന്മയുടെ നാശം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും, അവർ പാപത്തിന് അടിമകളായി

ജീവിക്കുകയും, തൽഫലമായി, വേദന, കഷ്ടപ്പാട്, ഭയം, മരണം എന്നിവ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നും അവർ ഭയത്തോടെ അറിഞ്ഞു. പാപം നമ്മുടെ ലോകത്ത് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അനിവാര്യമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യവർഗം തനിച്ചായിരുന്നില്ല പ്രകൃതിയും കൂടെ അനുഭവിച്ചു. സൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തക്കേട് ആദാമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും പാപം മുതൽ ആരംഭിച്ചു: "സർവ്വസൃഷ്ടിയും ഇന്നുവരെ ഒരുപോലെ ഞരങ്ങി ഈറ്റുനോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലോ" (റോമർ8:22). ഭൂമി മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും അപകടകരമായ സ്ഥലമായി മാറി. നോഹയുടെ ദിവസത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കം മുതൽ ഭൂമി അക്രമാസക്തമായ കാലാവസ്ഥ, ഭൂകമ്പങ്ങൾ, അഗ്നിപർവ്വതങ്ങൾ, പ്രകൃതിയുടെ മറ്റ് വിനാശകരമായ ശക്തികൾ, അക്രമാസക്തമാകുന്ന പ്രകൃതിയിൽ പ്രകടമാകുന്ന ശക്തികൾ ഇവയൊന്നും ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല; അവ നിലനിൽക്കുന്നതിനു പ്രധാന കാരണം നാം ദൈവത്തിൽ നിന്നു അകന്നു എന്നത് തന്നെ.

7

എന്തുകൊണ്ടാണ് പിശാച്?

ദൈവത്തിനെതിരായി അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ആത്മീയമായി നിലകൊള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ഇതിനകം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ ബൈബിളിൽ പരാമർശിക്കുന്നു സാത്താൻ, പിശാച്, സർപ്പം, ലിവിയാത്ൻ, ലൂസിഫർ എന്നീ നിരവധി പേരുകൾ ഉണ്ട്.

ഇരുനൂറ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ളതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, പാശ്ചാത്യ നാഗരികതയിലെ വളരെ ചെറിയ ശതമാനം ആളുകൾ അക്ഷരീയ പിശാചിനെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ ആധുനിക സംസ്കാരത്തിൽ സാത്താൻ പലപ്പോഴും അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെയും അജ്ഞതയുടെയും മണ്ഡലത്തിലേക്ക് തരംതാഴ്ത്തപ്പെടുന്നു. ഈ ചിന്ത മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണ്, ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമായി, സാത്തനെ(എ)തിരാളി) ബൈബിൾ ഇപ്രകാരം പരിശോധിക്കുന്നത്. വീണുപോയ ഒരു മാലാഖയായി സാത്താനെ ബൈബിളിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വീണുപോയ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്, സാത്താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെതിരെ മത്സരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്നതിനു മുൻപ് പാപമില്ലാത്തവനായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് അവൻ ദൈവത്തിനെതിരെ മത്സരിച്ചത് ? പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, അവൻ മാലാഖമാർക്കിടയിൽ ബഹുമാനവും സ്വാധീനവും വഹിച്ചിരുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ, അവനിൽ അഹങ്കാരത്തിന്റെ വിത്ത് മുളച്ച്, അത് വളർന്നു സ്വർഗത്തിലെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തോടുള്ള അതൃപ്തിക്ക് കാരണമായി. ഇത് ഒടുവിൽ ദൈവത്തിനെതിരായ തുറന്ന കലാപത്തിൽ കലാശിച്ചു. തന്റെ മത്സരത്തിൽ സാത്താൻ തനിച്ചായിരുന്നില്ല. മറ്റു മാലാഖമാരുടെയും പിന്തുണ നേടാൻ അവന് കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഭൂരിഭാഗം മാലാഖമാരും

ദൈവത്തോടു വിശ്വസ്തത പുലർത്താൻ തീരുമാനിച്ചു.സാത്താനും അവന്റെ അനുയായികളും കലാപത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടത് ഈ ലോകത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഭൌതിക ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്നേഹം ഉപയോഗിച്ചാണ് ദൈവം ഈ സ്വർഗ്ഗീയ യുദ്ധത്തിൽ സ്വാർത്ഥതയ്ക്കെതിരെ, വഞ്ചനയ്ക്കെതിരെ, രഹസ്യത്തിനെതിരെ വിജയിച്ചത്.

ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ സാത്താൻ ഹവ്വയോട് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകാൻ ഉപയോഗിച്ച രീതികളാണ് സ്വർഗത്തിലെ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് അനുയായികളെ നേടുന്നതിന് മുമ്പ് അവലംബിച്ചത് . അതുവരെ, ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ചോദ്യം സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദൈവത്തിനെതിരായ സാത്താന്റെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും സാധുതയുണ്ടോ എന്ന് അവർക്ക് കൃത്യമായി അറിയാൻ ഒരു മാർഗവുമില്ലായിരുന്നു.

നമുക്ക് ഒരു ചോദ്യം ഉണ്ടായേക്കാം യുദ്ധത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ദൈവം തന്റെ എതിരാളിയായ സാത്താനെ നശിപ്പിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?. യുദ്ധത്തിന്റെ തീവ്രത കുറയ്ക്കാമായിരുന്നല്ലോ എന്ന് . ദൈവത്തിനെതിരെ സാത്താൻ ഉന്നയിച്ച ആരോപണങ്ങൾ തന്നോട് കുടെയുള്ള മാലാഖമാർ മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചുള്ളൂ. ദൈവം സാത്താനെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ പ്രവൃത്തി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിരാകരിക്കുമായിരുന്നു. ഇത് കൂടാതെ വേറൊരു കാര്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ ബൈബിൾ പഠനത്തിൽ സ്ഥിരത പുലർത്താൻ, ആ തെളിവുകൾ ദൈവം ഒരിക്കലും നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു - സാത്താൻ ഒടുവിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും.അത് സാത്താന്റെ സ്വന്തം പാപത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ:

"യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു എനിക്കുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: മനുഷ്യപുത്രാ, നീ സോർ രാജാവിനെക്കുറിച്ച്

ഒരു വിലാപം തുടങ്ങി അവനോടു പറയേണ്ടത് യഹോവയായ ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു !നീ ജ്ഞാനസമ്പൂർണ്ണനും സൗന്ദര്യസമ്പൂർണ്ണനും തന്നെ. നീ ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടമായ ഏദെനിൽ ആയിരുന്നു; താമ്രമണി, പീതരത്നം, വജ്രം, പുഷ്പരാഗം, ഗോമേദകം, സൂര്യകാന്തം, നീലക്കല്ലു, മാണിക്യം, മരതകം മുതലായ സകലരത്നങ്ങളും നിന്നെ മൂടിയിരുന്നു; നിന്നെ തീർത്തനാളിൽ നിന്നിൽ ഉള്ള തടങ്ങളുടെയും കൂടുകളുടെയും പണി പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. നീ ചിറകു വിടർത്തി മറയ്ക്കുന്ന കെരൂബ് ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ വിശുദ്ധ ദേവപർവ്വതത്തിൽ ഇരുത്തിയിരുന്നു; നീ അഗ്നിമയരഥങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സഞ്ചരിച്ചുപോന്നു. നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ച നാൾമുതൽ നിങ്കൽ നീതികേടു കണ്ടതുവരെ നീ നടപ്പിൽ നഷ്കളങ്കനായിരുന്നു. നിന്റെ വ്യാപാരത്തിന്റെ പെരുപ്പംനിമിത്തം നിന്റെ അന്തർഭാഗം സാഹസംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു നീ പാപം ചെയ്തു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ അശുദ്ധൻ എന്ന് എണ്ണി ദേവപർവ്വതത്തിൽ നിന്നു തള്ളിക്കളഞ്ഞു; മറയ്ക്കുന്ന കെരൂബേ, ഞാൻ നിന്നെ അഗ്നിമയരഥങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേനിന്നു മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. നിന്റെ സൗന്ദര്യം നിമിത്തം നിന്റെ ഹൃദയം ഗർവിച്ചു, നിന്റെ പ്രഭനിമിത്തം നീ നിന്റെ ജ്ഞാനത്തെ വഷളാക്കി; ഞാൻ നിന്നെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, രാജാക്കന്മാർ നിന്നെ കണ്ടു രസിക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്നെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. നിന്റെ അകൃത്യബാഹുല്യംകൊണ്ടും നിന്റെ വ്യാപാരത്തിന്റെ നീതികേടുകൊണ്ടും നീ നിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരങ്ങളെ അശുദ്ധമാക്കി; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്റെ നടുവിൽനിന്ന് ഒരു തീ പുറപ്പെടുവിക്കും; അതു നിന്നെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും; നിന്നെ കാണുന്ന ഏവരുടെയും മുമ്പിൽ ഞാൻ നിന്നെ നിലത്തു ഭസ്മമാക്കിക്കളയും. ജാതികളിൽ നിന്നെ അറിയുന്നവരെല്ലാവരും നിന്നെ കണ്ട് സ്തംഭിച്ചുപോകും; നിനക്കു

ശീഘ്രനാശം ഭവിച്ചിട്ട് നീ സദാകാലത്തേക്കും ഇല്ലാതെയാകും"

(യെഹെസ്കേൽ28:11-19).

ടൈറസ് രാജാവ് ഈ വിവരണത്തിൽ സാത്താനെ പറ്റി വിവരിക്കുന്നത് അഹങ്കാരത്തിന്റെയോ സ്വാർത്ഥതയുടെയോ ഒരു അടയാളവുമില്ലാതെ സാത്താൻ തികഞ്ഞവനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. പരിപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നുള്ള വീഴ്ച അവന്റേതായിരുന്നു, അവൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗത്തിന് ഒരു ഒഴികഴിവുമില്ല. അവന്റെ സൗന്ദര്യം കാരണം അവൻ അഭിമാനിച്ചു. സാത്താനെ നശിപ്പിക്കുന്ന "തീ" ഒരു ബാഹ്യ ഉറവിടത്തിൽ നിന്ന് വരില്ല; അത് സാത്താനിൽ നിന്നുതന്നെ വരും. ഈ തീ അവന്റെ സ്വാർത്ഥതയാണ് സ്വയം സൃഷ്ടിച്ച ഈ തീയാണ് അവനെ വിഴുങ്ങുന്നത്.

അന്ത്യപോരാട്ടത്തിൽ സാത്താൻ ഇല്ലാതാകും - "ഇനി ഒരിക്കലും നീ ഉണ്ടാകരുത്" "അരുണോദയപുത്രനായ ശുക്രാ, നീ എങ്ങനെ ആകാശത്തുനിന്നു വീണു!ജാതികളെ താഴ്ത്തികളഞ്ഞവനെ, നീ എങ്ങനെ വെട്ടേറ്റു നിലത്തു വീണു! "ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറും; എന്റെ സിംഹാസനം ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ വയ്ക്കും; ഉത്തരദിക്കിന്റെ അതിർത്തിയിൽ സമാഗമപർവ്വതത്തിന്മേൽ ഞാൻ ഇരുന്നരുളും; ഞാൻ മേഘോന്നതങ്ങൾക്കു മീതെ കയറും; ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു സമനാകും" എന്നല്ലോ നീ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞത്"

(യെശയ്യാവ്14:12-14).

സ്വയം ഉയർത്താൻ ശ്രമിച്ചതിനാലാണ് ലൂസിഫർ (സാത്താന്റെ യഥാർത്ഥ ശീർഷകം) വീണത്. യേശു തന്റെ അനുഗാമികളെ പഠിപ്പിച്ചു, "തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും" (മത്താ. 23:12). ലൂസിഫർ സ്വന്തം അധിക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നു. "ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു സമനാകും" എന്ന അവന്റെ

വാക്കുകൾ, അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ മാത്രം മോഹിച്ചുവെന്ന സത്യത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായ കാര്യം ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തകൾ ലൂസിഫറിന്റെതാണ്, അവ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള കൃത്യമായ ചിന്തയല്ല ലൂസിഫന്റെത്, സ്വയം ഉയർത്താനുള്ള ആഗ്രഹം കാരണം ദൈവം ആണെന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചു.

പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി; മീഖായേലും അവന്റെ ദൂതന്മാരും മഹാസർപ്പത്തോടു പടവെട്ടി; തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി മഹാസർപ്പവും പടവെട്ടി ജയിച്ചില്ലതാനും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ സ്ഥലം പിന്നെ കണ്ടതുമില്ല. ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും സാത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാമ്പിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു (വെളിപാട്12:7-9).

സാത്താന്റെ വഞ്ചനാപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച സ്വർഗ്ഗീയ യുദ്ധത്തെ ഈ ഭാഗം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അവന്റെ സൃഷ്ടികൾ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ കോണിൽ നിന്ന് അവൻ “ലോകത്തെ മുഴുവൻ” വഞ്ചിച്ചു. അവൻ അവരോട്: “സാത്താൻ മിന്നൽപോലെ ആകാശത്തു നിന്നു വീഴുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു (ലുക്കോസ്10:18). വിശ്വസ്തതയിൽ നിന്ന് സാത്താന്റെ വീഴ്ചയുടെ വേഗതയെക്കുറിച്ച് യേശു ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നു.

ഞങ്ങൾ ലോകത്തിന്, ദൂതന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും തന്നെ, കൂത്തുകാഴ്ചയായി തീർന്നിരിക്കയാൽ ദൈവം അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ഞങ്ങളെ ഒടുക്കത്തവരായി മരണവിധിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിറുത്തി എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു (1കൊരി.4:9).

തങ്ങൾ ആ ശ്രുശൂഷ ചെയ്യുന്നു എന്ന് അവർക്കു വെളിപ്പെട്ടു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് അയച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചവർ അത് ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലേക്കു ദൈവദൂതന്മാരും കുനിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു (1പത്രോസ്1:12).

സാത്താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മത്സരിച്ചപ്പോൾ അവനോടൊപ്പം ഒരു ഭാഗം ദൂതന്മാർ ചേർന്നു, ശേഷിക്കുന്ന വിശ്വസ്തരായ ദൂതന്മാർക്ക് എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നും അത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലയില്ല. സുവിശേഷ സന്ദേശം അവർക്കുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്ന് അത് നമുക്കുള്ളതാണ്, നാശത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ തീവ്രമായി രക്ഷിക്കാനുള്ള ഈ ഭൂമിയിലെ ദൈവത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥ ശ്രമമാണ്. “നിത്യ സുവിശേഷം” (വെളി. 14: 6) എന്നാൽ നിങ്ങൾ എങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞ് എന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിച്ച് അവയെ അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ഭ്രഷ്ടന്മാർ ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെയും എത്തിയിരുന്നാലും ഞാൻ അവിടെനിന്ന് അവരെ ശേഖരിച്ച്, എന്റെ നാമം സ്ഥാപിപ്പാൻ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരും എന്നു നിന്റെ ദാസനായ മോശെയോടു നീ അരുളിച്ചെയ്ത വചനം ഓർക്കേണമേ (നെഹമ്യ.1:9).

ദൈവം “അനന്തരം പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിനെ ആത്മാവ് മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി. അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു രാവും ഉപവസിച്ച ശേഷം അവനു വിശന്നു. അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ അടുത്തു വന്ന്: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ല് അപ്പമായിത്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് അവൻ: “മനുഷ്യൻ അപ്പം കൊണ്ട് മാത്രമല്ല ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന സകല വചനം കൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു” എന്ന്

എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ പിശാചു അവനെ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനോട്: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴത്തോട്ടു ചാടുക; "നിന്നെക്കുറിച്ച് അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും; അവൻ നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ കൈയിൽ താങ്ങികൊള്ളും" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്ന് പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട് "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത്" എന്നുംകൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ പിശാച് അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്നോരു മലമേൽ കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള സകല രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും കാണിച്ചു: വീണു എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും നിനക്കു തരാം എന്ന് അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്. സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ" എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ " എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി; ദൂതന്മാർ അടുത്തുവന്ന് അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു (മത്തായി4:1-11).

ഒരു പരീക്ഷകനായി സാത്താൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷ്യം യേശുവിന് പിതാവിലുള്ള ആശ്രയം വേർപെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ ഹവ്വയ്ക്ക് ഒരു പരീക്ഷണം നൽകി സാത്താൻ തന്ത്രപൂർവ്വം തന്റെ വിജയം ഉറപ്പിച്ചു. മനുഷ്യരാശിയെ രക്ഷിക്കാൻ ഈ ലോകത്തേക്ക് യേശു വന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം തടയാൻ സാത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. യേശുവിന്റെ വിജയം തടയാൻ സാത്താൻ സദാ പരിശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിസ്വാർത്ഥത ദൗത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള അനുഭവത്തിൽ അത് തുറന്നുകാട്ടുമ്പോൾ സാത്താൻ എത്ര വലിയ വഞ്ചകനെന്ന് നമുക്ക് മനസിലാകും.

ഒരു പ്രലോഭനത്തിൽ പിശാച് യേശുവിന് “ലോകരാജ്യങ്ങൾ” വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. യേശു താഴെ വീഴുകയും അവനെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്താൽ, “ലോകരാജ്യങ്ങളുടെ” അധികാരപരിധി എന്റെത് എന്ന പിശാചിന്റെ അവകാശവാദത്തോട് യേശു മത്സരിച്ചില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൈവം ആദ്യമായി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, അവൻ “ഭൂമിയിലുടനീളം” മനുഷ്യവർഗത്തിന് ആധിപത്യം നൽകി (ഉൽപ. 1:26), എന്നാൽ ആദാമും ഹവ്വായും തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സാത്താന്റെ നുണ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, അവർ പ്രധാനമായും പിശാചിന് ഈ ആധിപത്യം കൈമാറി. “ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ” വഞ്ചന, അടിച്ചമർത്തൽ, ബലാൽക്കാരം, അസമത്വം എന്നിവ നാം കാണുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഒരു സമയത്തും ഒരു സാഹചര്യത്തിലും ഒരു ശക്തിയും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമത്തേക്കാൾ നിയമവാഴ്ചയെ ആശ്രയിക്കുന്ന അവന്റെ രാജ്യവും ഈ ലോകത്തിലെ രാജ്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു സാമ്യവുമില്ല.

ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയില്ല; ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരുന്നു; അവന് എന്നോട് ഒരു കാര്യവുമില്ല (യോഹന്നാൻ14:30).

സാത്താനാണ് “ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു” എന്ന് യേശു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. സാത്താന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിൽ അവനുണ്ടായ വ്യാപകമായ സ്വാധീനത്തെയും,നാം അറിയാതെ നമ്മുടെ കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ഉത്തരവാദിത്തം ദൈവത്തിനുമേൽ ചുമത്തുന്നു.

നിർമ്മദരായിരിപ്പിൻ; ഉണർന്നിരിപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ പിശാച് അലറുന്ന സിംഹം എന്നപോലെ ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരിഞ്ഞു ചുറ്റിനടക്കുന്നു (1പത്രോ.5:8).

പിശാച് നമ്മുടെ എതിരാളിയാണ്, അല്ലാതെ ദൈവമല്ല

പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോട് എതിർത്തുനില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. നമുക്കു പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല, വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഈ അന്ധകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതികളോടും സ്വർല്ലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടും അത്രേ (എഫെ്യ6:11-12).

നമ്മൾ എല്ലാവരും സാത്താന്റെ വഞ്ചനയുടെ ഇരകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ദൈവം മനുഷ്യവംശത്തെ വളർത്തിയെടുത്തു.

അഗാധദൂതൻ അതിനു രാജാവായിരുന്നു; അവന് എബ്രായഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ എന്നും യവനഭാഷയിൽ അപ്പൊല്ലുവോൻ എന്നും പേർ (വെളി.9:11).

“അഗാധദൂതൻ” സാത്താനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോളിയൻ,ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ നാശകൻ എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്- സാത്താനാണ് നാശം. നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തിന് ഇതേ പദവി ഫലപ്രദമായി നൽകിയതിന് എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണമുണ്ടോ?

മോഷ്ടിപ്പാനും അറുപ്പാനും മുടിപ്പാനും അല്ലാതെ കള്ളൻ വരുന്നില്ല; അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായിട്ട് ഉണ്ടാകുവാനും അത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് (യോ.10:10).

8

നശിപ്പിക്കുന്ന സർപ്പം

ദൈവം ഈജിപ്തുകാർക്കെതിരെ അയച്ച ബാധകൾ ദൈവത്തിന്റെ മന:പൂർവ്വമായ ചില നശീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളായി തോന്നിയേക്കാം. മറ്റൊരുതലത്തിൽ, ബൈബിളിൽ ഈ സംഭവങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ വേറൊരു മാർഗവുമില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. നാം നേരത്തെ വായിച്ച വാക്യം ഓർക്കുക: എന്റെ വിചാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങൾ അല്ല; നിങ്ങളുടെ വഴികൾ എന്റെ വഴികളുമല്ല എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു (യെശയ്യാ.55:8).ഈജിപ്ത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് യിസ്രായേൽ മക്കളെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ മോശെയെ ദൈവം നിയോഗിച്ചു .ഫറവോന്റെ മുൻപാകെ പോയി വരാനിരിക്കുന്ന സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക എന്ന ദൗത്യമാണ് ദൈവം മോശയ്ക്ക് നൽകിയത്.

യഹോവ അവനോട് നിന്റെ കൈയ്യിൽ ഇരിക്കുന്നത് എന്ത് എന്ന് ചോദിച്ചു. ഒരു വടി എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു. അതു നിലത്തിടുക എന്ന് കല്പിച്ചു.അവൻ നിലത്തിട്ടു; അത് ഒരു സർപ്പമായി തീർന്നു; മോശ അതിനെ കണ്ടു ഓടിപ്പോയി. യഹോവ മോശയോട്: നിന്റെ കൈ നീട്ടി അതിനെ വാലിനു പിടിക്ക എന്ന് കല്പിച്ചു. അവൻ കൈനീട്ടി അതിനെ പിടിച്ചു; അത് അവന്റെ കൈയ്യിൽ വടിയായിത്തീർന്നു (പുറപ്പാട് 4:2-4).

തന്റെ കുറവ് ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, യഹോവയുടെ കോപം മോശെയുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചു, അവൻ അരുളിച്ചെയ്തത്: ലേവ്യനായ അഹരോൻ നിന്റെ സഹോദരനല്ലയോ? അവനു നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കാമെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അവൻ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ

പുറപ്പെട്ടു വരുന്നു. നിന്നെ കാണുമ്പോൾ അവൻ ഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദിക്കും. നീ അവനോടു സംസാരിച്ച് അവനു വാക്കു പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണം. ഞാൻ നിന്റെ വായോടും അവന്റെ വായോടും കൂടെ ഇരിക്കും. നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടുന്നത് ഉപദേശിച്ചു തരും. നിനക്കു പകരം അവൻ ജനത്തോടു സംസാരിക്കും; അവൻ നിനക്കു വായായിരിക്കും, നീ അവനു ദൈവവും ആയിരിക്കും.
അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന് ഈ വടിയും നിന്റെ കയ്യിൽ എടുത്തുകൊൾക (പുറ.4:14-17).

ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മോശെ ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ പോകേണ്ടിയിരുന്നു. ഈ പ്രകടനത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നത് കേവലം ഒരു അധികാരപ്രകടനം മാത്രമായിരുന്നില്ല; യഥാർത്ഥ നാശകൻ ആരെന്ന് തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഒരു ചിത്രം കൂടിയായിരുന്നു അത്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി മോശെ വടി കയ്യിൽ പിടിച്ചപ്പോൾ, അത് ദൈവത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണം ഉള്ളടുത്തോളം കാലം ഈജിപ്തിന് ഒരു ദോഷവും വരില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ആ പ്രകൃതിശക്തികൾ തന്നെ നാശത്തിന്ന് ഹേതുവായി. മോശെ വടി താഴെയിട്ടപ്പോൾ അത് തിന്മയുടെയും നാശത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ ഒരു സർപ്പമായി.

ജോസഫ് (അർദ്ധസഹോദരന്മാർ അടിമത്തത്തിലേക്ക് വിറ്റു) ഫറവോന്റെ അസ്വസ്ഥജനകമായ സ്വപ്നങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ഫറവോൻ യോസേഫിനെ പ്രവചന സ്വപ്നങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനും, ഏഴ് വർഷത്തെ ക്ഷാമത്തിൽ നിന്ന് രാഷ്ട്രത്തെ ഒരുക്കുന്നതിലെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിനും, ബഹുമാനവും ആദരവും നൽകുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക് ഉയർത്തി. ജോസഫിന്റെ കുടുംബത്തെ ഊഷ്മളമായി

സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഈജിപ്തുകാർ യോസേഫിനോടും അവൻ ആരാധിച്ച ദൈവത്തോടുമുള്ള വിലമതിപ്പ് പ്രകടമാക്കി. രാഷ്ട്രത്തെ സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കാൻ ദൈവത്തിന് കഴിഞ്ഞു. യോസേഫ് മരിച്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം മിസ്രയീമിയർ അവനെയും അവന്റെ ദൈവത്തെയും മറന്നു യിസ്രായേൽമക്കളെ അടിമകളാക്കി ദേശത്തു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു. ഈജിപ്തുകാർ അവരുടെ സ്വന്തപ്രവൃത്തികളിൽ ആശ്രയിച്ചു. അവർക്ക് അടിമകളുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ തന്റെ പൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹവും സംരക്ഷണവും തുടരാൻ ദൈവത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. അവരിൽ നിന്ന് യിസ്രയേല്യരെ വേർപെടുത്താൻ ഈജിപ്തുകാർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുന്നു. ബാധകൾ ആരംഭിച്ചതിന് ശേഷം എപ്പോഴെങ്കിലും ഫറവോൻ അവന്റെ ധിക്കാരപരമായ വഴിയിൽനിന്നു ഇസ്രായേല്യരെ പോകാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം വീണ്ടും പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രിച്ച്, ബാധകളെ അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ധാർഷ്ട്യമുള്ള ഭരണാധികാരി (ഫറവോൻ) അവരെ വിട്ടയക്കാത്തതിനാൽ, ഈജിപ്ത് നാശത്തിലായി. ദൈവം വടിയിലൂടെയും സർപ്പത്തിലൂടെയും നൽകിയ പ്രതീകാത്മക സന്ദേശം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ബാധകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ പങ്ക് വ്യക്തമാകുന്നു. സ്വാഭാവിക മൂലകങ്ങളാൽ നാശത്തിന്റെ ആരോപണങ്ങളിൽ നിന്ന് ദൈവത്തെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു അധിക പിന്തുണ 1 രാജാക്കന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ കാണാം. ഏലിയാ പ്രവാചകൻ തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ഏറ്റവും താഴ്ന്നഘട്ടത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ഈസേബെൽ രാജ്ഞിയെ ഭയന്ന് ഒളിച്ചോടിയ പ്രവാചകനോട്:

അവിടെ അവൻ ഒരു ഗുഹയിൽ കടന്നു രാപാർത്തു; അപ്പോൾ അവനു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടുണ്ടായി, അവനോട്: ഏലീയാവേ, ഇവിടെ

നിനക്കു എന്തു കാര്യം എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് അവൻ: സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയ്ക്കുവേണ്ടി ഞാൻ വളരെ ശുഷ്കാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു; യിസ്രായേൽമക്കൾ നിന്റെ നിയമത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് നിന്റെ യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു നിന്റെ പ്രവാചകന്മാരെ വാൾകൊണ്ടു കൊന്നുകളഞ്ഞു; ഞാൻ ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. നീ പുറത്തു വന്നു പർവ്വതത്തിൽ യഹോവയുടെ മുമ്പാകെ നില്ക്ക എന്ന് അവൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ ഇതാ യഹോവ കടന്നുപോകുന്നു; ശക്തിയുള്ള ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ പർവ്വതങ്ങളെ കീറി പാറകളെ തകർത്തു; എന്നാൽ കാറ്റിൽ യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു; കാറ്റിന്റെശേഷം ഒരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; ഭൂകമ്പത്തിലും യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു. ഭൂകമ്പത്തിന്റെ ശേഷം ഒരു തീ; തീയിലും യഹോവ ഇല്ലായിരുന്നു; തീയുടെ ശേഷം സാവധാനത്തിൽ ഒരു മൃദുസ്വരം ഉണ്ടായി (1രാജാ.19:9-12).

നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവം ഇപ്പോഴും വളരെ മൃദുവായ സ്വരത്തിൽ നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നു.

9

ഇയ്യോബിന്റെ അടിമത്തം

ഇയ്യോബിന് നേരിട്ട നാശത്തിനും, കഷ്ടപ്പാടിനും സാത്താൻ വഹിച്ച പങ്ക് എത്രത്തോളം ഉണ്ട് എന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. തിന്മയുടെ ശക്തികളും, ദൈവവും തമ്മിലുള്ള ആത്മീയ പോരാട്ടത്തിന്റെ ഒരു കാഴ്ച നമുക്ക് കാണാം. ഇയ്യോബ് "നിഷ്കളങ്കനും നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം വിട്ടകലുന്നവനും" (ഇയ്യോബ് 1:8). ആകുന്നു എന്ന് ഈ ആ ത്മീയ പോരാട്ടത്തിൽ കാണുന്നു. ഇയ്യോബിനെ കുറിച്ച് സാത്താൻ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.

ഒരു ദിവസം ദൈവപുത്രന്മാർ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽ നില്പാൻ ചെന്നു; അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സാത്താനും ചെന്നു. യഹോവ സാത്താനോട്: നീ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചതിന് സാത്താൻ യഹോവയോട്: ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചിട്ട് വരുന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യഹോവ സാത്താനോട്: എന്റെ ദാസനായ ഇയ്യോബിന്മേൽ നീ ദൃഷ്ടിവച്ചുവോ? അവനെപ്പോലെ നിഷ്കളങ്കനും നേരുള്ളവനും ദൈവഭക്തനും ദോഷം വിട്ടകലുന്നവനും ഭൂമിയിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. അതിനു സാത്താൻ യഹോവയോട്: വെറുതെയോ ഇയ്യോബ് ദൈവഭക്തനായിരിക്കുന്നത്? നീ അവനും അവന്റെ വീട്ടിനും അവനുള്ള സകലത്തിനും ചുറ്റും വേലികെട്ടിയിട്ടില്ലയോ? നീ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അവന്റെ മൃഗസമ്പത്തു ദേശത്തു പെരുകിയിരിക്കുന്നു. തൃക്കൈ നീട്ടി അവനുള്ളതൊക്കെയും ഒന്നു തൊടുക; അവൻ നിന്നെ മുഖത്തു നോക്കി ത്യജിച്ചുപറയും എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ദൈവം സാത്താനോട്: ഇതാ,

അവനുള്ളതൊക്കെയും നിന്റെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവന്റെമേൽ മാത്രം കൈയേറ്റം ചെയ്യരുത് എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ സാത്താൻ യഹോവയുടെ സന്നിധി വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോയി (ഇയ്യോബ്1:6-12). അവന്റെ പുത്രന്മാരും,പുത്രിമാരും ഉൾപ്പെടെ ഇയ്യോബിന് ഉണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം നശിപ്പിക്കാൻ സാത്താൻ ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു. തുടർന്നുണ്ടായ നാശത്തിൽ,ശബായർ, കൽദയർ എന്ന ആക്രമണകാരികളെ ഇയോബിനെതിരെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ തീ ആകാശത്തു നിന്ന് വീഴ്ത്തുകയും", "മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഒരു വലിയ കാറ്റ് അടിപ്പിക്കുകയും" ചെയ്യുന്നു.

നശിപ്പിക്കുന്നവൻ ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വ്യക്തമാണെങ്കിലും, ഇയ്യോബിന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് പല വായനക്കാർക്കും ഇപ്പോഴും സംശയം ഉണ്ടാക്കുന്നു. കാരണം ഇയ്യോബിനെ പീഡിപ്പിക്കാൻ ദൈവം സാത്താനെ അനുവദിച്ചുവെന്നും, ദൈവം സർവ്വശക്തനായതിനാൽ, ഇയ്യോബിനെതിരായ സാത്താന്റെ ആക്രമണത്തെ തടയാമായിരുന്നുവെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി ഒരിക്കലും പ്രസക്തമായ പ്രശ്നമല്ല; അത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും എല്ലായ്പ്പോഴും സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന്റെ ഭരണ തത്ത്വങ്ങൾ തന്റെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു. തെരഞ്ഞെടുപ്പിൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ മനുഷ്യന് നൽകുന്നതായിട്ട് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയും.

യഹോവ സാത്താനോട്: നീ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചതിന് സാത്താൻ യഹോവയോട്: ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചിട്ട് വരുന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു (ഇയ്യോബ് 1:7).

ഈ വരികൾ ചിന്താപരമായി വായിക്കാൻ നമ്മൾ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലെ സമ്പൂർണ്ണ ഭരണത്തിന് എനിക്ക് ഏകകണ്ഠമായ പിന്തുണയുണ്ടെന്ന് സാത്താൻ അവകാശപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നു. സാത്താൻ ദൈവത്തോട്, "ഞാൻ ഭൂമി മുഴുവനും ഊടാടി സഞ്ചരിച്ചിട്ട് വരുന്നു". തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളിലുടനീളം ദൈവം സാത്താനേക്കാൾ ഒരുപടി മുന്നിലാണ് - തന്റെ വിശ്വസ്തനായ ദാസനെ ദൈവം അറിഞ്ഞു. ജീവിതത്തിൽ കഷ്ടവും നഷ്ടവും അനുഭവിച്ചിട്ടും ഇയ്യോബ് ദൈവത്തോട് വിശ്വസ്തനായി തുടർന്നു. പൈശാചിക ആക്രമണത്തെ കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവസാനം, ദൈവം ഇയ്യോബിന്റെ ജീവൻ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും "ഇയ്യോബ് തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ യഹോവ അവന്റെ സ്ഥിതിക്കു ഭേദം വരുത്തി മുൻപേ ഉണ്ടായിരുന്നതൊക്കെയും യഹോവ ഇയ്യോബിന് ഇരട്ടിയായി കൊടുത്തു" (ഇയ്യോബ് 42:10) എന്നാൽ ഇയ്യോബിന്റെ മക്കൾ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ആത്മീയ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകം നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈവത്തിനും അന്ധകാരശക്തികൾക്കുമിടയിൽ ഇന്നും ആത്മീയ യുദ്ധം തുടരുന്നു. ഒന്നിലധികം സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛകളെ മനസിലാക്കാൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ ഇടപെടൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയും, അപ്പോൾ നാം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളുടെ അളവ് എത്രത്തോളമയിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം ഈ ലോകത്ത് തനിച്ചല്ല, നമ്മോടൊപ്പം ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും തേജസ്സും കുടെയുണ്ട്. നമ്മുടെ വ്യക്തിഗത സ്വാർത്ഥ സ്വഭാവങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഭൂമി നിത്യേന സ്വാർത്ഥയുടെയും സ്വതന്ത്ര ഇച്ഛാശക്തിയുടെയും ഒന്നിലധികം വേദിയാണ്.

നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണവും അധികാരവും ചെലുത്തുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ നമ്മെ അസ്വസ്ഥരാക്കും. എന്നിരുന്നാലും, നമ്മുടെ വ്യക്തിഗത ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ദൈവത്തിന് ആഗ്രഹമില്ല, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഇല്ല; അവൻ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചത് പാവകളായിട്ടല്ല പിന്നെയോ സ്വതന്ത്ര വ്യക്തികളായിട്ടാണ്.

ഇയ്യോബിന്റെ പുസ്തകത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, മൂന്ന് പ്രധാന പങ്കാളികളെ കാണാൻ കഴിയുന്നു: ദൈവം, സാത്താൻ, ഇയ്യോബ്. പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനം സാത്താനെ പേരെടുത്ത് പരാമർശിക്കുന്നില്ല. ദൈവവുമായുള്ള ഈ ഏറ്റുമുട്ടലിന്റെ നിർണായക നിഗമനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇല്ലാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ഇയ്യോബിന്റെ നാല്പത്തിയൊന്നാം അധ്യായം മുഴുവനും "ലിവ്യാഥാൻ" എന്ന് ദൈവം വിശേഷിപ്പിച്ചു എന്താണ് അല്ലെങ്കിൽ ആരാണ് ലിവ്യാഥാൻ? ഈ സൃഷ്ടിയെ തിരിച്ചറിയാൻ ബൈബിൾ എന്തെങ്കിലും സൂചനകൾ നൽകുന്നുണ്ടോ? അന്നാളിൽ യഹോവ കടുപ്പവും വലിപ്പവും ബലവും ഉള്ള തന്റെ വാൾകൊണ്ടു വിദ്രുതസർപ്പമായ ലിവ്യാഥാനെയും വക്രസർപ്പമായ ലിവ്യാഥാനെയും സന്ദർശിക്കും; സമുദ്രത്തിലെ മഹാസർപ്പത്തെ അവൻ കൊന്നുകളയും (യെശ.27:1). "തുളയ്ക്കുന്ന സർപ്പം", "വളഞ്ഞ സർപ്പം", "കടലിലുള്ള മഹാസർപ്പം" എന്നിവ ആരെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്? മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാമ്പിനെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. ലോകത്തെ മുഴുവൻ വഞ്ചിക്കുന്ന പിശാചും സാത്താനും എന്നു വിളിക്കുന്ന സർപ്പം: "ഭൂതലത്തെ മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും സാത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ പാമ്പിനെ

ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു; അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു" (വെളി 12:9).

ഈ സൃഷ്ടിയുടെ വിവരണത്തിൽ ഇയ്യോബ് 41:1-34

"മഹാനക്രത്തെ ചൂണ്ടലിട്ടു പിടിക്കാമോ? അതിന്റെ നാക്ക് കയറുകൊണ്ട് അമർത്തമോ? അതിന്റെ മൂക്കിൽ കയറു കോർക്കാമോ? അതിന്റെ അണയിൽ കൊളുത്തു കടത്താമോ? അതു നിന്നോട് ഏററിയ യാചന കഴിക്കുമോ? സാവധാനവാക്ക് നിന്നോടു പറയുമോ? അതിനെ എന്നും ദാസനാക്കിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്ന് അതു നിന്നോട് ഉടമ്പടി ചെയ്യുമോ? പക്ഷിയോട് എന്നപോലെ നീ അതിനോടു കളിക്കുമോ? അതിനെ പിടിച്ചു നിന്റെ ബാലമാർക്കായി കെട്ടിയിടുമോ? മീൻ പിടിക്കൂറ്റുകാർ അതിനെക്കൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്യുമോ? അതിനെ കച്ചവടക്കാർക്കു പകുത്തു വിൽക്കുമോ? നിനക്കു അതിന്റെ തോലിൽ നിറച്ച് അസ്ത്രവും തലയിൽ നിറച്ചു ചാട്ടുളിയും തറയ്ക്കാമോ? അതിനെ ഒന്ന് തൊടുക; പോർ തിട്ടം എന്ന് ഓർത്തുകൊൾക; പിന്നെ നീ അതിന് തുനികയില്ല. അവന്റെ ആശയ്ക്കു ഭംഗംവരുന്നു; അതിനെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ അവൻ വീണുപോകുമല്ലോ. അതിനെ ഇളക്കുവാൻ തക്ക ശൂരനില്ല; പിന്നെ എന്നോട് എതിർത്തുനില്ക്കുന്നവൻ ആർ? ഞാൻ മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതിന് എനിക്കു മുമ്പുകൂട്ടി തന്നതാർ? ആകാശത്തിൻ കീഴെയുള്ളതൊക്കെയും എന്റെതല്ലയോ? അതിന്റെ അവയവങ്ങളെയും മഹാശക്തിയെയും അതിന്റെ ചേലൊത്ത രൂപത്തെയുംപറ്റി ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കയില്ല. അതിന്റെ പുറങ്കുപ്പായം ഊരാകുന്നവനാർ? അതിന്റെ ഇരട്ടനിരപ്പല്ലിന്നിടയിൽ ആർ ചെല്ലും? അതിന്റെ മുഖത്തെ കതക് ആർ തുറക്കും? അതിന്റെ പല്ലിനു ചുറ്റും ഭീഷണം ഉണ്ട്. ചെതുമ്പൽനിര അതിന്റെ ഡംഭമാകുന്നു; അതു മുദ്രവച്ച് മുറുക്കി അടച്ചിരിക്കുന്നു. അതു ഒന്നോടൊന്നു പറ്റിയിരിക്കുന്നു;

ഇടയിൽ കാറ്റുകടക്കയില്ല. ഒന്നോടൊന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നു; വേർപെടുത്തിക്കൂടാതവണ്ണം തമ്മിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്നു. അതു തുമ്മുമ്പോൾ വെളിച്ചം മിന്നുന്നു; അതിന്റെ കണ്ണ ഉഷസ്സിന്റെ കണ്ണിമപോലെ ആകുന്നു. അതിന്റെ വായിൽനിന്നു തീപ്പന്തങ്ങൾ പുറപ്പെടുകയും തീപ്പൊരികൾ തെറിക്കയും ചെയ്യുന്നു. തിളയ്ക്കുന്ന കലത്തിൽനിന്നും കത്തുന്ന പോട്ടപ്പുല്ലിൽനിന്നും എന്നപോലെ അതിന്റെ മൂക്കിൽനിന്നു പുക പുറപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ശ്വാസം കനൽ ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു; അതിന്റെ വായിൽനിന്നു ജ്വാല പുറപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ കഴുത്തിൽ ബലം വസിക്കുന്നു; അതിന്റെ മുമ്പിൽ നിരാശ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ മാംസദശകൾ തമ്മിൽ പറ്റിയിരിക്കുന്നു; അവ ഇളകിപ്പോകാതവണ്ണം അതിന്മേൽ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഹൃദയം കല്ലുപോലെ ഉറപ്പുള്ളത് തിരികല്ലിന്റെ അടിക്കല്ലുപോലെ ഉറപ്പുള്ളതുതന്നെ. അത് പൊങ്ങുമ്പോൾ ബലശാലികൾ പേടിക്കുന്നു; ഭയം ഹേതുവായിട്ട് അവർ പരവശരായിത്തീരുന്നു. വാൾകൊണ്ട് അതിനെ എതിർക്കുന്നത് അസാധ്യം; കുന്തം, അസ്ത്രം, വേൽ എന്നിവകൊണ്ടും ആവതില്ല. ഇരിമ്പിനെ അതു വൈക്കോൽപോലെയും താമ്രത്തെ ദ്രവിച്ച മരംപോലെയും വിചാരിക്കുന്നു. അസ്ത്രം അതിനെ ഓടിക്കയില്ല; കവിണക്കല്ല് അതിനു താളടിയായിരിക്കുന്നു. ഗദ അതിനു താളടിപോലെ തോന്നുന്നു; വേൽ ചാടുന്ന ഒച്ച കേട്ടിട്ട് അതു ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അധോഭാഗം മൂർച്ചയുള്ള ഓട്ടുകഷണംപോലെയാകുന്നു; അതു ചെളിമേൽ പല്ലിത്തടിപോലെ വലിയുന്നു. കലത്തെപ്പോലെ അത് ആഴിയെ തിളപ്പിക്കുന്നു; സമുദ്രത്തെ അതു തൈലംപോലെയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിന്റെ പിന്നാലെ ഒരു പാത മിന്നുന്നു; ആഴി നരച്ചതുപോലെ തോന്നുന്നു.

ഭൂമിയിൽ അതിനു തുല്യമായിട്ടൊന്നും ഇല്ല; അതിനെ ഭയമില്ലാത്തതായി

ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത് ഉന്നതമായുള്ളതിനെയൊക്കെയും നോക്കിക്കാണുന്നു; മദിച്ച ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം അതു രാജാവായിരിക്കുന്നു. ഒരു വിവരണത്തിനായി ദൈവം ഈ അധ്യായത്തിൽ പ്രതീകാത്മക ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശത്രുവിന് സ്വന്തമായി ഈ എതിരാളിയോട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ശക്തിയില്ല. ഏറ്റവും ശക്തനായ ശത്രുവുമായുള്ള കടുത്ത പോരാട്ടം സങ്കൽപ്പിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ, എന്നിട്ടും ഈ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ദൈവം പൂർണമായും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധനാണ്

ദൈവത്തെ പോലെ സാത്താൻ തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: കോപം,പ്രതികാരം, ക്ഷമിക്കാത്തത്, ബലപ്രയോഗം, വിധിനിർണയം, അതേ സമയം, അവൻ നമുക്ക് "വെളിച്ചദൂതനായി" പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു (2 കൊരി. 11:14), എന്നാൽ നമുക്ക് കഴിയാത്തതിനെ ദൈവം വ്യക്തമായി കാണുന്നു -കാണുക വഞ്ചകന്റെ കൌശല വൈദഗ്ദ്ധ്യം എത്രയാണെന്ന്.

ദൈവത്തിന്റെ എതിരാളിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രതീകാത്മക വിവരണം നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. ഓരോരുത്തർക്കും ദൈവം നൽകുന്ന ദൈനംദിന യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. തന്റെ മക്കളെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യാൻ ദൈവം ഇടപെടുന്നു. നിരാശയോടെ സാത്താൻ അതിരുകൾ ലംഘിക്കുമ്പോൾ ഈ ഇടപെടലുകളിൽ ചിലത് നമുക്ക് വ്യക്തമാണ്. നമ്മുടെ ലോകത്ത് നാം കാണുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കായി അവൻ ദിവസവും ദൈവത്തെ കുറ്റപെടുത്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ തടയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇയ്യോബിന്റെ അനുഭവം നമ്മെ സഹായിക്കും ഓരോ അപകടവും, എല്ലാ വിപത്തും, എല്ലാ രോഗങ്ങളും, അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ മരണവും അപ്രകാരം തന്നെ. അതേസമയം തന്നെ ബുദ്ധിജീവിയായി കണകാക്കുന്നു.

ദൈവത്തെ വ്യക്തമായി കാണുന്ന മറ്റൊരു കാര്യമുണ്ട്. അവൻ മാത്രമേ സ്വയം നിലനിൽക്കുന്നുള്ളൂ - സാത്താൻ അങ്ങനെയല്ല, തിരഞ്ഞെടുത്ത ഒരു സൃഷ്ടിയാണ്. സാത്താൻ തിന്മയും, അതിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ ബുദ്ധിജീവികളും ഇത് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ സത്യം, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശ്വാസ്യത, തിന്മയുടെ സ്രഷ്ടാവായ സാത്താനെ അവൻ അനുവദിക്കും

സ്വയം നശിക്കും; അതിനേക്കാൾ മികച്ചത് മറ്റെന്താണ്?

"ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ഭ്രമിച്ചുനോക്കേണ്ടാ, ഞാൻ നിന്റെ ദൈവം ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ ശക്തീകരിക്കും; ഞാൻ നിന്നെ സഹായിക്കും; എന്റെ നീതിയുള്ള വലങ്കൈകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ താങ്ങും"(യെശയ്യാ41:10).

10

എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം ബൈബിൾ തെറ്റായി വായിക്കുന്നത്

ബൈബിൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള കൽപ്പനയായിട്ടാണ് എഴുതിയത്, പ്രവചനം ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടത്താൽ വന്നതല്ല,

ദൈവകല്പനയാൽ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ടു സംസാരിച്ചതത്രേ (2പത്രോ.1:21). മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ട്

ബൈബിൾ എഴുതിയപ്പോൾ വാക്കുകളും, സംസ്കാരവും, ഒപ്പം ഓരോ എഴുത്തുകാരന്റെയും വ്യക്തിത്വവും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ദൈവം ബൈബിളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് രക്ഷകാനയിട്ടാണ്. എന്നാൽ ചില സമയങ്ങളിൽ ദൈവം നാശകനായും വർണിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം നാശകനാണോ? ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നതിന് പുരാതന ബൈബിൾ രാജ്യങ്ങളിലെ മതസംസ്കാരം ആദ്യം പരിഗണിക്കുന്നത് സഹായകമാകും. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ് - ബൈബിൾ വിവരണത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളായ ഇസ്രായേൽ ജനതയെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ സ്വാധീനത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു. വിഗ്രഹാരാധന ഒഴിവാക്കണമെന്ന് വ്യക്തമായ മുന്നറിയിപ്പുകൾ നൽകിയിട്ടും, അയൽവാസികളുടെ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ അവർ നിരന്തരം സ്വാധീനം ചെലുത്തി. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇസ്രായേല്യരുടെ ധാരണ നിലവിലുള്ള സംസ്കാരത്താൽ വികലമായിരുന്നു

പുരാതന ബൈബിൾ ദേശങ്ങളിൽ, പൈശാചിക സ്വാധീനത്തിലുള്ള ആളുകൾ അക്രമാസക്തരും എളുപ്പത്തിൽ കോപിക്കുന്നവരുമായ ദൈവങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു. കോപാകുലരായ ഈ ദേവന്മാരാണ് തങ്ങൾ അനുഭവിച്ച വിപത്തുകൾ എന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. തന്മൂലം ആളുകൾ അവരുടെ മതപരമായ ചടങ്ങുകൾ കൊണ്ടുവന്നു കോപം ശമിപ്പിക്കാൻ

അവർ സ്വയത്യാഗം സഹിച്ചു. കഷ്ടപ്പാടുകൾക്ക് ശരിക്കും ഉത്തരവാദി സാത്താനാണ് എന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. പ്രകൃതിശക്തികളെ സ്വാധീനിക്കുന്ന മറ്റൊരു ദൈവമായി ഇസ്രായേല്യർ സാത്താനെ കണക്കാക്കിയിരുന്നു, ഇത് സാത്താന് ബലിയർപ്പിക്കാൻ അവരെ നയിച്ചു. ദൈവത്തിനുപകരം സാത്താനെ ആരാധിച്ചു.

ഇത് അനുവദിക്കുന്നതിലൂടെ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റം തടയാൻ ദൈവം ശ്രമിച്ചു. നല്ല കാര്യങ്ങളുടെ ഉറവിടമായി ദൈവത്തെ കാണുവാൻ ജനത്തിനു അവസരം ലഭിച്ചു, യഥാർത്ഥ നാശകൻ ആരാണ് എന്ന് പൂർണ്ണമായി മനസിലാക്കാൻ ബൈബിൾ നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ സൗമ്യവും സ്നേഹനിർഭരവുമായ സ്വഭാവത്തിന്റെ വ്യക്തമായ വെളിപ്പെടുത്തലിന് പുരാതന ഇസ്രായേല്യർ തയ്യാറായില്ല. അവൻ നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹമുള്ളവനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് അവരുടെ അടുത്ത് എത്തിയിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ ദൈവത്തെ മൊത്തത്തിൽ നിരസിക്കുമായിരുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി പോരാടുകയും ശത്രുകൾക്ക് എതിരെ അക്രമം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദൈവത്തെ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. തങ്ങളെപ്പോലയുള്ള ഒരു ദൈവത്തെ ഇസ്രയേല്യർ ആഗ്രഹിക്കുകയും, “ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചു” (ഉൽപ. 1:27) എന്ന സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുപകരം സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിൽ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ അവർ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യരും, ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിലെ മനുഷ്യരും തമ്മിൽ എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇതു മനസിലാക്കി തരുന്നു.

എന്തുകൊണ്ടാണ് നാം ദൈവത്തെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നത്?

ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ മതസ്ഥാപനം അംഗീകരിക്കുകയോ, സ്വാഗതം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തില്ല :

അവർ പോകുമ്പോൾ ചിലർ ഭൂതഗ്രസ്തനായൊരു ഊമനെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കിയശേഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു: യിസ്രായേലിൽ ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു. പരീശന്മാരോ: തലവനെകൊണ്ട് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും സഞ്ചരിച്ച് അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധദീനവും വ്യാധിയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു (മത്തായി9:32-35).

യേശു സാത്താനുമായി സഖ്യത്തിലാണെന്ന് ആരോപിച്ച അവർക്ക് യെശയ്യാവിന്റെ ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ സത്യമായി ബാധകമാണ് :

തിന്മയ്ക്ക് നന്മ എന്നും നന്മയ്ക്കു തിന്മ എന്നും പേർ പറകയും ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചവും വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടും ആക്കുകയും കയ്പിനെ മധുരവും മധുരത്തെ കയ്പും ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം! തങ്ങൾക്കുതന്നെ ജ്ഞാനികളായും തങ്ങൾക്കു തന്നെ വിവേകികളായും തോന്നുന്നവർക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം! (യെശ.5:20-21).

അവൻ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി; ലോകമോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. അവൻ സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല (യോഹ1:10-11).

ഈ ഭാഗം പുരാതന ചരിത്രത്തെ മാത്രമല്ല പരാമർശിക്കുന്നത്. ദൈവം തിരിച്ചറിയപ്പെടാത്തതും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നതും അറിയപ്പെടാത്തതുമായി തുടരുന്നു. ദൈവത്തോടുള്ള താല്പര്യം കാരണം നാം ദൈവത്തെ

തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു നമ്മളെപ്പോലെ അവൻ സ്വാർത്ഥനാണെന്ന് തെറ്റായി കരുതുന്നു. കേന്ദ്രീകൃതനാണെന്ന് തെറ്റായി ധരിക്കാനുള്ള പ്രവണത കാരണം നമ്മൾ ദൈവത്തോടു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു: "എന്നാൽ പ്രാകൃതമനുഷ്യൻ ദൈവാത്മാവിന്റെ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; അത് അവനു ഭോഷത്തം ആകുന്നു" (1കൊരി.2:14).

മനുഷ്യവംശത്തിന് ബാഹ്യമതത്തോട് ഒരു ആകർഷണമുണ്ട്. പകരം നമുക്ക് വേണ്ടത് ദൈവസ്നേഹത്തിനായി നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥത കൈമാറുക എന്നതാണ്. സ്വാർത്ഥത ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള ചിന്ത "പ്രകൃതി മനുഷ്യനെ" ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നു. ബാഹ്യമതം കൂടുതൽ സുരക്ഷിതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു, എന്നാൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള സുരക്ഷ ഒരു വഞ്ചനാപരമായ മിഥ്യയാണ്; ദൈവത്തിൽ നിന്ന് മറയ്ക്കാൻ ബാഹ്യ മതം പലപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

പരീശന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്: ഏതു കാരണം ചൊല്ലിയും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് വിഹിതമോ എന്ന് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു. അതിന് അവൻ: സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും, അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായിത്തീരും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു എന്നും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? അതുകൊണ്ട് അവർ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ; ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുത് എന്ന് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവർ അവനോട്: എന്നാൽ ഉപേക്ഷണ പത്രം കൊടുത്തിട്ട് അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ കല്പിച്ചത് എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോട്: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രേ ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചത് (മത്തായി19:3-8).

പഴയനിയമത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും കഠിനഹൃദയരായ ആളുകളുമായി അടുക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തെ നിരാശരായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനുപകരം അവൻ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്നാൽ നാം അനുകമ്പയില്ലാത്തവരാണ്. എന്നിട്ടും പഴയനിയമത്തിലെ കരുണയില്ലാത്തവരുമായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടൽ നമ്മൾ തെറ്റായി വായിക്കുന്നു.

തൽഫലമായി, അടിമത്വത്തെയും ബഹുഭാര്യത്വത്തെയും ക്ഷമിക്കുന്നതായും യുദ്ധങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, വംശഹത്യക്ക് ആജ്ഞാപിക്കുകയും, ഒപ്പം നിയമ ലംഘകർക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷകൾ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ക്ഷമിക്കുന്നതായി നമ്മൾ ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. പുരാതന ഇസ്രായേലുമായുള്ള ആശയവിനിമയത്തിൽ ദൈവം നിരന്തരം അഭിമുഖീകരിച്ച മനുഷ്യന്റെ കഠിനഹൃദയവുമായുള്ള പ്രശ്നത്തിന്റെ വ്യാപ്തി നമുക്ക് മനസ്സിലാകാത്തതിനാലാണ് നമ്മൾ ഈ ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നത്.

യേശു, ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ, ന്യായപ്രമാണത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി,സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു പ്രായോഗിക പ്രയോഗം നൽകുന്നു:

കണ്ണിനു പകരം കണ്ണും പല്ലിനു പകരം പല്ലും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നത്: ദുഷ്ടനോടു എതിർക്കരുത്; നിന്നെ വലത്തെ ചെകിട്ടത്ത് അടിക്കുന്നവനു മറ്റേതും തിരിച്ചുകാണിക്ക. നിന്നോടു വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനു നിന്റെ പുതപ്പും വിട്ടുകൊടുക്ക. ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചാൽ രണ്ടു അവനോടുകൂടെ

പോക. നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവനു കൊടുക്ക; വായിപ വാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ ഒഴിഞ്ഞുകളയരുത് (മത്തായി5:38-42).

ഈ വാക്കുകൾ, ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ഇച്ഛയെക്കുറിച്ച് യേശു വിശദീകരിച്ചു. കഠിനഹൃദയരായ ആളുകളുടെ ഇച്ഛയുമായി അദ്ദേഹം പൊരുത്തപ്പെടുന്നതിനെ എതിർക്കുന്നു.

യേശു അവരോടു പറഞ്ഞത്: "ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു. എന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തത് എന്ത്? എന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ. നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ ചെയ്‌വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ട് സത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്ക് പറയുമ്പോൾ സ്വന്തത്തിൽനിന്ന് എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ ഭോഷ്ക് പറയുന്നവനും അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു. ഞാനോ സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം വരുത്തുന്നു? ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത്? ദൈവസന്തതിയായവൻ ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ദൈവസന്തതിയല്ലായ്കകൊണ്ടു കേൾക്കുന്നില്ല. യെഹൂദന്മാർ അവനോട്: നീ ഒരു ശമര്യൻ; നിനക്കു ഭൂതം ഉണ്ട് എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു (യോഹ.8:42-48).

യേശു മതനേതാക്കളോട് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ" പിശാചായിരുന്നു അവരുടെ ദൈവം, കാരണം അവർ

പാരമ്പര്യമായി ദൈവത്തിന്റെ ചിത്രം വളച്ചൊടിക്കുകയും ആ ചിത്രത്തിലെ മാറ്റത്തെ ചെറുക്കുകയും ചെയ്തു.

യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ യേശു എന്ന് അവന്റെ കുറ്റസംഗതി എഴുതി അവന്റെ തലയ്ക്ക്മീതെ വച്ചു. വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു കള്ളന്മാരെയും അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിച്ചു. കടന്നുപോകുന്നുവർ തല കലുക്കി അവനെ ദുഷിച്ചു: മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു നാൾ കൊണ്ടു പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്ക; ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെതന്നെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും പരിഹസിച്ചു: ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവ് ആകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരട്ടെ; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവന് ഇവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു (മത്തായി27:37-43).

യേശുവിനെ ക്രൂശിൽ പരിഹസിച്ചവരും ഇതുതന്നെ ഉപയോഗിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനെ പരീക്ഷിക്കാൻ സാത്താൻ മരുഭൂമിയിൽ ഉപയോഗിച്ച അതേ ഉപായം: അപ്പോൾ പരിഷകൻ അടുത്തു വന്ന്: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ല് അപ്പമായിത്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു (മത്തായി 4:3).

ആരും പുതുവീഞ്ഞ് പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറില്ല; പകർന്നാൽ പുതുവീഞ്ഞു തുരുത്തിയെ പൊളിച്ച് ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും; പുതുവീഞ്ഞ് പുതിയ തുരുത്തിയിൽ അത്രേ പകർന്നു വയ്ക്കേണ്ടത് (ലൂക്കോസ് 5:37-38).

ഈ ഉപമയിൽ യേശു തന്റെ സമൂലമായ പുതിയ പഠിപ്പിക്കലുമായി "പുതിയ വീഞ്ഞിനെ" ഉപമിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ഒരു ചിത്രം വാക്കിലൂടെയും ഉദാഹരണത്തിലൂടെയും യേശു വരച്ചു കാട്ടി, അത് ദൈവത്തിന്റെ വികലമായ ചിത്രത്തിന് ("പഴയ വീഞ്ഞ്") മത അധ്യാപകർ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്ന ("പഴയ കുപ്പികൾ") മതചിന്തകളിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. പരസ്പരവിരുദ്ധമായ ഈ രണ്ട് കാഴ്ചകളും ഒരുമിച്ച് ചേർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അത് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ അവസ്ഥ പോലെയാണ്.

12

ദൈവം എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കുന്നു?

ദൈവം എങ്ങനെ നശിപ്പിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്ന് 1 ദിനവൃത്താന്തപുസ്തകത്തിൽ കാണാം. യിസ്രായേലിലെ രാജാവായ ശൌൽ, ദൈവത്തിന്റെ ഉപദേശം അവഗണിക്കുകയും ശമൂവേൽ പ്രവാചകൻ മുഖേന തന്റെ വിനാശകരമായ ഗതിയിൽ നിന്ന് പിന്തിരികയും ചെയ്തു. തന്റെ വിശ്വസ്തദാസനായ ദാവീദിനെ കൊല്ലാൻ നിരവധി ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയതിലും നോബിലെ പുരോഹിതന്മാരെ കൊന്നതിനും അവൻ കുറ്റകാരനാകുകയും, അവൻ ഒരു മന്ത്രവാദിനിയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. യുദ്ധത്തിൽ ശൌലിനു പരിക്കേറ്റു. ഫെലിസ്ത്യർ അവനെ പിടിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന ഭയം അവനെ പിടിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ നിരാശയിൽ, "അതുകൊണ്ടു ശൌൽ ഒരു വാൾ പിടിച്ചു അതിന്മേൽ വീണു" (1 ദിനവൃത്താന്തം10:4).

ശൌലിന്റെ ഈ ദാരുണമായ വിവരണം ബൈബിൾ എങ്ങനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കുക. മരണം: ഇങ്ങനെ ശൌൽ യഹോവയോട് ചെയ്ത അതിക്രമം ഹേതുവായും യഹോവയുടെ വചനം പ്രമാണിക്കായ്കയാലും വെളിച്ചപ്പാടത്തിയോട് അരുളപ്പാടു ചോദിച്ചതിനാലും മരിക്കേണ്ടിവന്നു. അവൻ യഹോവയോട് അരുളപ്പാടു ചോദിക്കായ്കയാൽ അവൻ അവനെ കൊന്ന് രാജത്വം യിശ്ശായിയുടെ മകനായ ദാവീദിനു കൊടുത്തു (1ദിനവൃത്താന്തം10:13,14).

ശൌലിന്റെ മരണത്തിൽ ദൈവം സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരേയൊരു പ്രവൃത്തി ശൌലിനെ സ്വന്തം വഴിക്ക് അനുവദിക്കുകയും അവന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ അനന്തരഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ശൌലിന്റെ

മരണകാരണം ആത്മഹത്യയായിരുന്നു, നരഹത്യയല്ല, എന്നിട്ടും ദൈവം അവനെ കൊന്നുവെന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നു. ഇതൊരു ഒറ്റപ്പെട്ട ഉദാഹരണമല്ല. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ കോപം, ക്രോധം,അസൂയ എന്നിവ പോലുള്ള വാക്കുകൾ പരിശോധിക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ വഴികളെയും ദൈവത്തിന്റെ ചിന്തകളെയും പരാമർശിക്കുമ്പോൾ തിരുവെഴുത്ത് ഈ വാക്കുകൾക്ക് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥം നൽകുന്നു.

"യഹോവയെ കണ്ടെത്താകുന്ന സമയത്ത് അവനെ അന്വേഷിപ്പിൻ; അവൻ അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ അവനെ വിളിച്ചപേക്ഷിപ്പിൻ. ദുഷ്ടൻ തന്റെ വഴിയെയും നീതികെട്ടവൻ തന്റെ വിചാരങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിച്ചു യഹോവയിങ്കലേക്കു തിരിയട്ടെ; അവൻ അവനോടു കരുണകാണിക്കും; നമ്മുടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയട്ടെ അവൻ ധാരാളം ക്ഷമിക്കും. എന്റെ വിചാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങൾ അല്ല; നിങ്ങളുടെ വഴികൾ എന്റെ വഴികളുമല്ല എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ആകാശം ഭൂമിക്കുമീതെ ഉയർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്റെ വഴികൾ നിങ്ങളുടെ വഴികളിലും എന്റെ വിചാരങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങളിലും ഉയർന്നിരിക്കുന്നു" (യെശയ്യാ 55:6-9).

13

എന്താണ് ദൈവകോപം?

പഴയ നിയമം വായിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം നമ്മിൽ പലരെയും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തെക്കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ ധാരാളം പരാമർശങ്ങളുണ്ട്. എന്നാൽ അവന്റെ കോപം എന്താണ്? ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകാൻ, ബൈബിളിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കുന്നത് നല്ലതായിരിക്കും. യഹോവയുടെ ദേഷ്യം ആദ്യമായി പരാമർശിക്കുന്നത് ഇസ്രായേൽ മക്കളെ ഈജിപ്ഷ്യൻ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ മോശെയെ നിയോഗിച്ചതാണ്. അക്കാലത്ത് ദേഷ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

“മോശ യഹോവയോട്: കർത്താവേ, മുമ്പേ തന്നെയും നീ അടിയനോടു സംസാരിച്ചശേഷവും ഞാൻ വാക്സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനല്ല; ഞാൻ വിക്കനും തടിച്ചനാവുള്ളവനും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് യഹോവ അവനോട്: മനുഷ്യനു വായ്കൊടുത്തത് ആർ? അല്ല, ഊമനെയും ചെകിടനെയും കാഴ്ചയുള്ളവനെയും കുരുടനെയും ഉണ്ടാക്കിയത് ആർ? യഹോവയായ ഞാൻ അല്ലയോ? ആകയാൽ നീ ചെല്ലുക; ഞാൻ നിന്റെ വായോടുകൂടെ ഇരുന്ന്, നീ സംസാരിക്കേണ്ടതു നിനക്ക് ഉപദേശിച്ചുതരും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. എന്നാൽ അവൻ: കർത്താവേ, നിനക്ക് ബോധിച്ച മറ്റാരെയെങ്കിലും അയയ്ക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു (പുറപ്പാട് 4:10-13). മോശ ഒറ്റയ്ക്ക് ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ പോകുന്നതിന് ഭയപ്പെട്ടു. തനിക്കുവേണ്ടി ഫറവോനോട് സംസാരിക്കാൻ ദൈവത്തോട് ഒരു വക്താവിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ദൈവം എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു?

“അപ്പോൾ യഹോവയുടെ കോപം മോശയുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചു, അവൻ അരുളിചെയ്തത്: ലേവ്യനായ അഹരോൻ നിന്റെ സഹോദരനല്ലയോ? അവനു നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കാമെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. അവൻ നിന്നെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെട്ടു വരുന്നു. നിന്നെ കാണുമ്പോൾ അവൻ ഹൃദയത്തിൽ ആനന്ദിക്കും (പുറപ്പാട് 4:14).

ദൈവം എങ്ങനെ കോപം പ്രകടിപ്പിച്ചു? ദൈവകോപത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്ന ബൈബിളിലെ മറ്റ് ചില ഭാഗങ്ങൾ നോക്കാം.

“പിന്നെ അവരുടെ ഇടയിലുള്ള സമ്മിശ്രജാതി ദുരാഗ്രഹികളായി, യിസ്രായേൽമക്കളും വീണ്ടും കരഞ്ഞുകൊണ്ട്: ഞങ്ങൾക്കു തിന്മാൻ ഇറച്ചി ആർ തരും? ജനം കുടുംബംകുടുംബമായി ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂടാര വാതിൽക്കൽവച്ചു കരയുന്നതു മോശെ കേട്ടു; യഹോവയുടെ കോപം ഏറ്റവും ജ്വലിച്ചു; മോശെക്കും അനിഷ്ടമായി. അനന്തരം യഹോവ അയച്ച ഒരു കാറ്റ് ഊതി കടലിൽനിന്ന് കാടയെ കൊണ്ടുവന്നു. പാളയത്തിന്റെ സമീപത്ത് ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ഇങ്ങോട്ടും ഒരു ദിവസത്തെ വഴി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങനെ പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റിലും നിലത്തോട് ഏകദേശം രണ്ടു മുഴം അടുത്തു പറന്നു നില്ക്കുമാറാക്കി. ജനം എഴുന്നേറ്റ് അന്നു പകൽ മുഴുവനും രാത്രി മുഴുവനും പിറ്റെന്നാൾ മുഴുവനും കാടയെ പിടിച്ചുകൂട്ടി; നന്നാ കുറച്ചു പിടിച്ചവൻ പത്തു പറ പിടിച്ചുകൂട്ടി; അവർ അവയെ പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റിലും ചിക്കി. (സംഖ്യാപുസ്തകം 11:4,10,31-32).

ഈ സംഭവത്തിൽ, ദൈവത്തിന്റെ കോപം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടതായി നാം വീണ്ടും കാണുന്നു. അവൻ എന്തു ചെയ്തു? അവൻ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത് നൽകി.

“ശമൂവേൽ വൃദ്ധനായപ്പോൾ തന്റെ പുത്രന്മാരെ യിസ്രായേലിനു ന്യായാധിപന്മാരാക്കി. അവന്റെ ആദ്യജാതനു യോവേൽ എന്നും രണ്ടാമത്തവന് അബീയാവ് എന്നും പേർ. അവർ ബേർ-ശേബയിൽ ന്യായപാലനം ചെയ്തുപോന്നു. അവന്റെ പുത്രന്മാർ അവന്റെ വഴിയിൽ

നടക്കാതെ ദുരാഗ്രഹികളായി കൈക്കൂലി വാങ്ങി ന്യായം മറിച്ചുവന്നു. ആകയാൽ യിസ്രായേൽമൂപ്പന്മാർ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചുകൂടി, രാമയിൽ ശമൂവേലിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്, അവനോട്: നീ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ വഴിയിൽ നടക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ സകല ജാതികൾക്കുമുള്ളതുപോലെ ഞങ്ങളെ ഭരിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവിനെ നിയമിച്ചുതരേണമെന്നു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളെ ഭരിക്കേണ്ടതിന് രാജാവിനെ തരേണമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞ കാര്യം ശമൂവേലിന് അനിഷ്ടമായി. ശമൂവേൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. യഹോവ ശമൂവേലിനോട് അരുളിച്ചെയ്തതെന്തെന്നാൽ: ജനം നിന്നോടു പറയുന്ന സകലത്തിലും അവരുടെ അപേക്ഷ കേൾക്ക; അവർ നിന്നെയല്ല, ഞാൻ അവരെ ഭരിക്കാതവണ്ണം എന്നെയാകുന്നു ത്യജിച്ചിരിക്കുന്നത്" (1 ശമുവേൽ8:1-7).

ദൈവം തന്റെ പ്രവാചകൻ മുഖേന ജനങ്ങൾക്ക് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. ഒരു രാജാവ് വന്നാൽ എപ്രകാരം അവൻ നിങ്ങളെ ഭരിക്കുമെന്നും, നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങൾ അന്നു നിലവിളിക്കുമെന്നും അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു. അവർ ശമൂവേലിനെ ശ്രദ്ധിച്ചോ?

"എന്നാൽ ശമൂവേലിന്റെ വാക്കു കൈക്കൊൾവാൻ ജനത്തിനു മനസ്സില്ലാതെ: അല്ല, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു രാജാവ് വേണം. മറ്റു സകലജാതികളെയുംപോലെ ഞങ്ങളും ആകേണ്ടതിന് ഞങ്ങളുടെ രാജാവ് ഞങ്ങളെ ഭരിക്കയും ഞങ്ങൾക്കു നായകനായി പുറപ്പെടുകയും ഞങ്ങളുടെ യുദ്ധങ്ങളെ നടത്തുകയും വേണം എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു (1 ശമുവേൽ 8:19-20). ആളുകളുടെ നിർബന്ധത്തോട് ദൈവം എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു? യഹോവ ശമൂവേലിനോടു: അവരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു അവർക്ക് ഒരു രാജാവിനെ വാഴിച്ചുകൊടുക്ക എന്നു കൽപിച്ചു. ശമുവേൽ യിസ്രയേല്യരോട്: നിങ്ങൾ

ഒരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പട്ടണത്തിലേക്കു പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു" (വാക്യം 22). കോപത്തോടെ ദൈവം അവർക്ക് ഒരു രാജാവിനെ നൽകി എന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ അറിയാം?
യിസ്രായേലേ, നിന്റെ സഹായമായിരിക്കുന്ന എന്നോടു നീ മറുക്കുന്നത് നിന്റെ നാശം ആകുന്നു. നിന്റെ എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും നിന്നെ രക്ഷിക്കാകുന്ന നിന്റെ രാജാവ് ഇപ്പോൾ എവിടെ? എനിക്ക് ഒരു രാജാവിനെയും പ്രഭുക്കൻമാരെയും തരേണം എന്നു നീ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ ന്യായാധിപന്മാർ എവിടെ? എന്റെ കോപത്തിൽ ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു രാജാവിനെ തന്നു, എന്റെ ക്രോധത്തിൽ ഞാൻ അവനെ നീക്കിക്കളഞ്ഞു (ഹോശയാ 13: 9-11).
ഈ മൂന്ന് തിരുവെഴുത്തു വിവരണങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നത്, ഇസ്രായേൽ ജനതയ്ക്ക് ദൈവത്തിന് താല്പര്യമില്ലാത്തപ്പോൾ അവർക്ക് ആവശ്യമുള്ളത് നൽകുന്നതിന് പര്യായമായിരുന്നു എന്നാണ്.നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്ന നിർവചനത്തിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ബൈബിളിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിന്റെ കോപം നിർവചിക്കാം എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇതു മതിയാകും. യേശുവിന് ദേഷ്യം വന്നപ്പോൾ എന്ത് സംഭവിച്ചു? "അവൻ പിന്നെയും പള്ളിയിൽ ചെന്നു: അവിടെ വരണ്ട കൈയുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അവനെ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിനു ശബ്ബത്തിൽ അവനെ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വരണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനോട് അവൻ: നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്ക" എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവരോട്: "ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്കയോ, തിന്മ ചെയ്കയോ, ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ, കൊല്ലുകയോ, ഏതു വിഹിതം എന്നു ചോദിച്ചു. അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവൻ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, ആ മനുഷ്യനോട്: "കൈ നീട്ടുക" എന്നു പറഞ്ഞു: അവൻ നീട്ടി, അവന്റെ കൈ

സൌഖ്യമായി. ഉടനെ പരീശന്മാർ പുറപ്പെട്ട്, അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിനു ഹെരോദ്യരുമായി ആലോചന കഴിച്ചു” (മാർക്കോസ്3:1-6).

യേശു പരീശന്മാരുമായി നടത്തിയ ഏറ്റുമുട്ടലാണിത്. അവരുടെ നിയമപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ശബ്ബത്ത് ദിനത്തിൽ രോഗശാന്തിയെ നിരോധിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വായിച്ച യേശു, “കോപത്തോടെ അവരെ ചുറ്റും നോക്കി”. യേശുവിന് ഏതുതരം കോപമായിരുന്നു ഉണ്ടായത്? “അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യം നിമിത്തം ദു:ഖിക്കുന്നു” എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. വരണ്ട കൈയുള്ള മനുഷ്യനുവേണ്ടി ഈ മതനേതാക്കൾ പ്രകടിപ്പിച്ചത് സ്നേഹമോ സഹതാപമോ ആയിരുന്നില്ല. യേശുവിനെതിരെയുള്ള ഒരു കുറ്റാരോപണവും നിയമപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങളുമാണ് അവർ ഉയർത്തിയത്. അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യം നിമിത്തം യേശു അഗാധമായ ദു:ഖം അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ കോപത്തെ കുറിച്ച് ബൈബിളിൽ നിന്ന് കൂടുതലായി കണ്ടെത്താൻ നമുക്ക് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും?

അനീതികൊണ്ടു സത്യത്തെ തടുക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സകല അഭക്തിക്കും അനീതിക്കും നേരെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു (റോമ. 1:18).

ദൈവക്രോധം എങ്ങനെ വെളിപ്പെടുന്നു?

അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ മോഹങ്ങളിൽ സ്വന്തശരീരങ്ങളെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ അവമാനിക്കേണ്ടതിന് അശുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു (റോമർ1:24). അതുകൊണ്ട് ദൈവം അവരെ അവമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ സ്ത്രീകൾ സ്വാഭാവികഭോഗത്തെ സ്വഭാവവിരുദ്ധമാക്കിക്കളഞ്ഞു (റോമർ1:26). ദൈവത്തെ പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതിനു തക്കവണ്ണം

ദൈവം അവരെ ഉചിതമല്ലാത്തതു ചെയ്‌വാൻ നികൃഷ്ടബുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു (റോമർ1:28).

ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം ഇവിടെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവം അവരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ വിട്ടുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തില്ല, ദൈവം തന്നിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്താനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു. പഴയനിയമത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ നോക്കാം.

ജനം എഴുന്നേറ്റ് അന്നു പകൽ മുഴുവനും രാത്രി മുഴുവനും പിറ്റെന്നാൾ മുഴുവനും കാടയെ പിടിച്ചുകൂട്ടി; നന്നാ കുറച്ചു പിടിച്ചവൻ പത്തു പറ പിടിച്ചുകൂട്ടി; അവർ അവയെ പാളയത്തിന്റെ ചുറ്റിലും ചിക്കി. എന്നാൽ ഇറച്ചി അവരുടെ പല്ലിനിടയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു ചവച്ചിറക്കും മുമ്പേതന്നെ യഹോവയുടെ കോപം ജനത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു, യഹോവ ജനത്തെ ഒരു മഹാബാധകൊണ്ടു സംഹരിച്ചു (സംഖ്യാ.11:32-33).

കോപത്തോടെ ദൈവം ജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ കാടപക്ഷികളുടെ ഇറച്ചി വായിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദൈവത്തിനെതിരെ പിറുപിറുത്തു. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു സ്വാഭാവിക പരിണതഫലമുണ്ടായി, യഹോവ അവർക്കെതിരെ ഒരു വലിയ ബാധ വരുത്തി. ഇസ്രായേല്യർ പാളയമിറങ്ങിയ മരുഭൂമിയിൽ ആയിരക്കണക്കിന് കാട ഇറച്ചി കൊടുത്തെങ്കിലും അധികകാലം അത് നിലനിന്നില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ വസ്തുത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഏതുതരത്തിലുള്ള ബാധയാണ് ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യത? ശരിയായരീതിയിൽ നോക്കിയാൽ ഭക്ഷ്യവിഷബാധ, ഇതൊരു ഒരു മാരകമായ കഷ്ടതയാണ്: "ദുരാഗ്രഹികളുടെ കൂട്ടത്തെ അവിടെ കുഴിച്ചിട്ടത് കൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തിനു കിബ്രോത്ത്-ഹത്താവ എന്നു പേരായി" (സംഖ്യാ.11:34).

ദൈവത്തിന്റെ കോപം എന്തായിരുന്നു? ദൈവത്തെ മറന്നു അന്യദൈവത്തെ കൈകൊള്ളുകയും കല്പനകളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ:

"എന്റെ കോപം അവരുടെ നേരെ ജ്വലിച്ചിട്ട് ഞാൻ അവരെ ഉപേക്ഷിക്കയും എന്റെ മുഖം അവർക്കു മറയ്ക്കയും ചെയ്യും; അവർ നാശത്തിനിരയായിത്തീരും; അനേകം അനർത്ഥങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും അവർക്കു ഭവിക്കും; നമ്മുടെ ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടല്ലയോ ഈ അനർത്ഥങ്ങൾ നമുക്കു ഭവിച്ചത് എന്ന് അവർ അന്നു പറയും. എങ്കിലും അവർ അന്യദൈവങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞ് ചെയ്തിട്ടുള്ള സകലദോഷവും നിമിത്തം ഞാൻ അന്ന് എന്റെ മുഖം മറച്ചുകളയും (ആവർത്ത.31:17-18).

ദൈവം മുഖം മറയ്ക്കുമ്പോൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? ഇതേ തിന്മകൾ നമ്മുടെമേൽ വരുമ്പോൾ ദൈവം തന്റെ മുഖം നമ്മളിൽ നിന്നും മറക്കാറില്ലേ. മുഖം മറയ്ക്കുമെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ട്? "അവർ ചെയ്ത എല്ലാ തിന്മകളും അന്യദൈവങ്ങളിലേക്കു തിരിയുന്നു." അതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിക്കും? അനേകം തിന്മകളും കഷ്ടതകളും അവർക്കു സംഭവിക്കുകയും അവ അവരെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്യും. അന്യദൈവങ്ങളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സത്യദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോയതിനാൽ, അനിവാര്യമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കാൻ അവനു കഴിഞ്ഞില്ല.

എന്നാൽ യിസ്രായേൽമക്കൾ യഹോവെയ്ക്ക് അനിഷ്ടമായുള്ളതു ചെയ്തു ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ സേവിച്ചു, തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ചുറ്റുമുള്ള ജാതികളുടെ ദേവന്മാരായ അന്യദൈവങ്ങളെ ചെന്നു നമസ്കരിച്ച് യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചു. അവർ യഹോവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ബാലിനെയും അസ്തോരെത്ത് പ്രതിഷ്ഠകളെയും സേവിച്ചു. യഹോവയുടെ കോപം യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു; അവരെ കവർച്ച ചെയ്യേണ്ടതിന് അവൻ അവരെ കവർച്ചക്കാരുടെ കൈയിൽ

ഏല്പിച്ചു, ചുറ്റുമുള്ള ശത്രുക്കൾക്ക് അവരെ വിറ്റുകളഞ്ഞു; ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പാകെ നില്പാൻ അവർക്കു പിന്നെ കഴിഞ്ഞില്ല (ന്യായാ.2:11-14). ഇവിടെ ദൈവം ജനത്തെ കവർച്ചക്കാരുടെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുകയും ശത്രുക്കളുടെ കൈകളിലേക്ക് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് വീണ്ടും വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കുന്നതിന് കാരണമായിത്തീർന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്യാഗം കാരണം, ദൈവം അവരെയും ദേശത്തെയും ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചു

യിസ്രായേൽ അശേരാപ്രതിഷ്ഠകളെ ഉണ്ടാക്കി യഹോവയെ കോപിപ്പിച്ചതുകൊണ്ട് ഓടവെള്ളത്തിൽ ആടുന്നതുപോലെ അവർ ആടത്തക്കവണ്ണം യഹോവ അവരെ അടിച്ച് അവരുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു താൻ കൊടുത്ത ഈ നല്ല ദേശത്തുനിന്നു യിസ്രായേലിനെ പറിച്ചെടുത്തു. നദിക്കക്കരെ ചിതറിച്ചുകളയും. പാപം ചെയ്കയും യിസ്രായേലിനെകൊണ്ടു പാപം ചെയ്യിക്കയും ചെയ്ത യൊരോബെയമിന്റെ പാപം നിമിത്തം അവൻ യിസ്രായേലിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയും (1രാജ14:15-16). ഇവിടെ ദൈവം യിസ്രായേലിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ പൂജാഗിരികളെകൊണ്ട് അവനെ കോപിപ്പിച്ചു; വിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവനു തീക്ഷ്ണത ജനിപ്പിച്ചു. ദൈവം കേട്ടു ക്രുദ്ധിച്ചു; യിസ്രായേലിനെ ഏറ്റവും വെറുത്തു. ആകയാൽ അവൻ ശീലോവിലെ തിരുനിവാസവും താൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ അടിച്ചിരുന്ന കൂടാരവും ഉപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ ബലത്തെ പ്രവാസത്തിലും തന്റെ മഹത്ത്വത്തെ ശത്രുവിന്റെ കൈയിലും ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. അവൻ തന്റെ അവകാശത്തോട് കോപിച്ചു; തന്റെ ജനത്തെ വാളിനു വിട്ടുകൊടുത്തു (സങ്കീ.78:58-62).

ക്രോധത്തിന്റെ നിർവചനത്തിൽ ഇനിപ്പറയുന്നവ ഉൾപ്പെടുന്നു: ഉപേക്ഷിക്കുക, വിടുവിക്കുക.

അതുകൊണ്ട് യഹോവയുടെ കോപം തന്റെ ജനത്തിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു; അവൻ തന്റെ അവകാശത്തെ വെറുത്തു. അവൻ അവരെ ജാതികളുടെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരെ പകെച്ചവർ അവരെ ഭരിച്ചു (സങ്കീ.106:40-41).

ദൈവക്രോധത്തെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത് ജാതികളുടെ കൈയിൽ ഏല്പിച്ചു എന്നാണ്.

ക്രോധാധിക്യത്തിൽ ഞാൻ ക്ഷണനേരത്തേക്ക് എന്റെ മുഖം നിനക്കു മറച്ചു; എങ്കിലും നിത്യദയയോടെ ഞാൻ നിന്നോടു കരുണ കാണിക്കും എന്നു നിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു (യെശ.54:8).

ഈ ഭാഗത്തിൽ, "ഒരു ചെറിയ കോപം" നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവം തന്നെ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് "ഒരു നിമിഷം" മറയ്ക്കുക, എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും കരുണയുമാണ് നിത്യം.

നിങ്ങളുടെ സകല സഹോദരന്മാരുമായ എഫ്രയീം സന്തതിയെയൊക്കയും ഞാൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങളെയും എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു തള്ളിക്കളയും എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്. എന്നാൽ അവർ എന്നെയോ മുഷിപ്പിക്കുന്നത്? സ്വന്തലജ്ജയ്ക്കായിട്ടു തങ്ങളെ തന്നെയല്ലയോ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു. അതുകൊണ്ടു യഹോവയായ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഇതാ, എന്റെ കോപവും എന്റെ ക്രോധവും ഈ സ്ഥലത്തു മനുഷ്യന്റെമേലും മൃഗത്തിന്മേലും പറമ്പിലെ വൃക്ഷങ്ങളിന്മേലും നിലത്തിലെ വിളവിന്മേലും ചൊരിയും; അതു കെട്ടുപോകാതെ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും (യിരമ്യാ.7:15,19-20).

ദൈവം ചോദിക്കുന്നു, "അവർ എന്നെ കോപിപ്പിക്കുമോ? … അവർതന്നെ അവരുടെ സ്വന്തം മുഖത്തെ മറച്ച് എന്നെ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്നുവോ?"

അവർക്ക് വന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധനയുടെ അനന്തരഫലമയിട്ടാണ്, ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷയായിട്ടല്ല. നിന്റെ തലമുടി കത്രിച്ച് എറിഞ്ഞുകളക; മൊട്ടക്കുന്നിന്മേൽ കയറി വിലാപം കഴിക്ക; യഹോവ തന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ സന്തതിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു (യിരെമ്യാ.7:29). സമാനമായ പദാവലി ഉപയോഗിക്കുന്ന കൂടുതൽ ബൈബിൾ ഭാഗങ്ങളുണ്ട്, എന്നാൽ ദൈവകോപം ഒരിക്കലും അവനിൽ നിന്നുള്ള ശിക്ഷയല്ല .ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കാനോ നിരസിക്കാനോ നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു.സ്വന്തം വഴി അനുവദിക്കാൻ ദൈവം നിർബന്ധിതനാകുമ്പോൾ നാം ചെയ്യുന്ന തെറ്റായ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ സ്വാഭാവിക പരിണതഫലമാണ് ദൈവക്രോധം. .

മോശെയുടെ മുമ്പിലുള്ള പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ദൈവം കോപം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. കോപം അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളായി: “യഹോവ അവന്റെ മുമ്പാകെ കടന്നു ഘോഷിച്ചത് എന്തെന്നാൽ: യഹോവ, യഹോവയായ ദൈവം, കരുണയും കൃപയുമുള്ളവൻ; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ. ആയിരം ആയിരത്തിനു ദയ പാലിക്കുന്നവൻ; അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; കുറ്റമുള്ളവനെ വെറുതെ വിടാതെ പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മക്കളുടെമേലും മക്കളുടെ മക്കളുടെമേലും മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും തലമുറയോളം സന്ദർശിക്കുന്നവൻ" (പുറ.34:6-7). ജനം ദൈവത്തിനും മോശെക്കും വിരോധമായി സംസാരിച്ചു: മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കേണ്ടതിനു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ മിസ്രയീമംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നത് എന്തിന്? ഇവിടെ അപ്പവുമില്ല,വെള്ളവുമില്ല; ഈ സാരമില്ലാത്ത ആഹാരം ഞങ്ങൾക്കു വെറുപ്പാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു (സംഖ്യാ.21:5-6).

അവരുടെ പരാതികൾക്ക് മറുപടിയായി "യഹോവ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അഗ്നിസർപ്പങ്ങളെ അയച്ചു" എന്ന് ഈ ഭാഗം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. ദൈവം എന്തിനായിരിക്കണം സർപ്പങ്ങളെ അയച്ചത്? ഇവിടെ ജനങ്ങളുടെ നന്ദികേട് പ്രകടമാക്കുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കരുതലിനു എതിരെ ജനത്തിന്റെ പിറുപിറുപ്പയിരുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ അഗ്നിസർപ്പങ്ങൾ എങ്ങനെ വന്നു? അഗ്നിസർപ്പവും തേളും വെള്ളമില്ലാതെ വരൾച്ചയും ഉള്ള വലിയതും ഭയങ്കരവുമായ മരുഭൂമിയിൽക്കൂടി നിന്നെ കൊണ്ടുവരികയും തീക്കൽപാറയിൽനിന്ന് നിനക്കു വെള്ളം പുറപ്പെടുവിക്കയും (ആവർത്ത.8:15).

തീഷ്ണമായ അഗ്നിസർപ്പങ്ങളായിരുന്നു അവിടെ അധികം, വെള്ളമില്ലാത്ത മരുഭൂമി, കൊടുംവെയിൽ, പ്രതികുലമായ നിരവധി സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ദൈവം അത്ഭുതകരമായി ഇസ്രായേല്യരെ മരുഭൂമിയിൽ സംരക്ഷിച്ചു.

അധിനിവേശ സൈന്യത്തെ അയക്കുന്നതിനോ ജനങ്ങൾക്കെതിരായ എന്തെങ്കിലും വിപത്തുകളെയോ അയക്കുന്നതിന് ബൈബിളിൽ ധാരാളം വിവരണങ്ങളുണ്ട്.

അങ്ങനെ യഹോവ തന്റെ ദേശത്തിനു വേണ്ടി തീക്ഷ്ണത കാണിച്ചു തന്റെ ജനത്തെ ആദരിച്ചു. യഹോവ തന്റെ ജനത്തിന് ഉത്തരം അരുളിയത്: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ധാന്യവും വീഞ്ഞും എണ്ണയും നല്കും; നിങ്ങൾ അതിനാൽ തൃപ്തിപ്രാപിക്കും; ഞാൻ ഇനി നിങ്ങളെ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ നിന്ദയാക്കുകയുമില്ല (യോവേൽ2:18-19).

എന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ദൂതൻ എന്നോടു പറഞ്ഞത്: നീ പ്രസംഗിച്ചു പറയേണ്ടതെന്തന്നാൽ, സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ഞാൻ യെരുശലേമിനും സീയോനും വേണ്ടി മഹാതീക്ഷ്ണതയോടെ എരിയുന്നു (സെഖര്യ 1:14). ഞാൻ

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ എരിവോടെ എരിയുന്നു; ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്ന ഏകപുരുഷനു നിങ്ങളെ നിർമ്മലകന്യകയായി ഏല്പിപ്പാൻ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ സർപ്പം ഹവ്വയെ ഉപായത്താൽ ചതിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഏകാഗ്രതയും നിർമ്മലതയും വിട്ടു വഷളായിപ്പോകുമോ എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു (2കൊരി.11:2-3).

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം പൂർണ്ണമായും നിസ്വാർത്ഥമാണ്.

യഹോവയുടെ കോപം വീണ്ടും യിസ്രായേലിന്റെ നേരെ ജ്വലിച്ചു: നീ ചെന്നു യിസ്രായേലിനെയും യെഹൂദായെയും എണ്ണുക എന്നിങ്ങനെ അവർക്കു വിരോധമായി ദാവീദിനു തോന്നിച്ചു. അങ്ങനെ രാജാവ് തന്റെ സേനാധിപതിയായ യോവാബിനോട്: ദാൻ മുതൽ ബേർ-ശേബവരെ യിസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളിലൊക്കെയും നിങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചു ജനത്തെ എണ്ണി ജനസംഖ്യ എന്നെ അറിയിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. അതിനു യോവാബ് രാജാവിനോട്: യജമാനനായ രാജാവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ജനത്തെ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതിൽ നൂറിരട്ടി വർദ്ധിപ്പിക്കട്ടെ; എങ്കിലും യജമാനനായ രാജാവ് ഈ കാര്യത്തിനു താൽപര്യപ്പെടുന്നത് എന്തിന് എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും യോവാബും പടനായകന്മാരും രാജാവിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ യോവാബും പടനായകന്മാരും യിസ്രായേൽജനത്തെ എണ്ണുവാൻ രാജസന്നിധിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു (2ശമൂ.24:1-4).

ദാവീദ് ഇസ്രായേലിനെ അക്കമിട്ടപ്പോൾ, ഇസ്രായേലിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യരുടെ എണ്ണവും സൈനിക ശക്തിയും നോക്കിയത്ക്കൊണ്ട് അവൻ ദൈവത്തോട് അവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇത് അവരുടെ മേലുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അഹിംസാത്മക സംരക്ഷണത്തെ ഫലപ്രദമായി

ഒഴിവാക്കുകയും ശത്രുക്കൾക്കും മറ്റ് ഭീഷണികൾക്കും ഇരയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യുദ്ധം കടുപ്പിച്ച യോവാബ് പോലും ഇസ്രായേലിനെ എണ്ണാനുള്ള രാജാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയിൽ അപകടം കണ്ടു, അതേക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു.

ദൈവം "ശത്രുവിനെ അവരുടെ നേരെ നീക്കി." ഈ പ്രസ്താവന വായിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഒരു പ്രശ്നമുണ്ടോ? ഇസ്രായേലിനെ എണ്ണാൻ ദൈവം ദാവീദിന്റെ ചെവിയിൽ മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നാശത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ ദൈവം സജീവമായ പങ്ക് വഹിക്കുമായിരുന്നു, ദൈവം തിന്മയെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ ഉണ്ട്. സാത്താൻ ദാവീദിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു എന്ന് തിരുവചനം പറയുന്നു.

1 ദിനവൃത്താന്തത്തിലെ സംഭവം: അനന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായേലിനു വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിനെ എണ്ണുവാൻ ദാവീദിനു തോന്നിച്ചു (1 ദിന.21:1).

എന്തുകൊണ്ടാണ് ബൈബിൾ ശരിയായി പുറത്തുവരാത്തത് എന്ന് നാം ചിന്തിച്ചേക്കാം അതിന്റെ പേജുകളിലെ ഓരോ ഏറ്റുമുട്ടലിലും എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് കൃത്യമായി പറയുക; അത് ബൈബിൾ പഠനം കൂടുതൽ ലളിതമാക്കില്ലേ? അതെ, എന്നിരുന്നാലും, ദൈവവും മനുഷ്യരും തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയ പ്രശ്നം ഒരിക്കലും ദൈവത്തിന്റെ ഗ്രാഹ്യക്കുറവ് മൂലമല്ല, മറിച്ച് നമ്മുടേതാണ്. ദൈവം തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ, അവനെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം സ്വീകരിക്കാനോ നിരസിക്കാനോ ഉള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നൽകുന്നു. ഈ സുപ്രധാന തത്വം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ബൈബിൾ എഴുതിയത്. എപ്പോഴും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം മനസിലാക്കാൻ നമുക്ക് അവസരമുണ്ട് ,

ദൈവത്തിന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത സ്നേഹം, കരുണ, കൃപ നമ്മെ നിലനിർത്തുന്നു.

നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും; പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടെത്തും. (യിരെമ്യാ.29:13).

14

ദൈവം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ?

ദൈവം തിന്മയ്ക്കെതിരെ സത്യം, സ്നേഹം, ക്ഷമ ,കരുണ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു

പാപം ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. പിശാച് ആദിമുതൽ പാപം ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാൻതന്നെ ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി (1യോഹ.3:8).

കലാപത്തിന്റെ തുടക്കം മുതലുള്ള പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും തെറ്റായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു. ദൈവപുത്രനായ യേശു തന്റെ പ്രവർത്തിയിലൂടെ ദൈവത്തിനെതിരായ പിശാചിന്റെ ആരോപണങ്ങൾ നുണയെന്നു തെളിയിച്ചു.

എന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തത് എന്ത്? എന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ. നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ; നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ ചെയ്‌വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ട് സത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്ക് പറയുമ്പോൾ സ്വന്തത്തിൽനിന്ന് എടുത്തു പറയുന്നു; അവൻ ഭോഷ്ക് പറയുന്നവനും, അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു (യോഹ.8:43-44).

തന്റെ നുണകളുടെ ഉപയോഗമാണ് പിശാചിന്റെ പ്രാഥമിക ആയുധമെന്ന് യേശു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ദൈവം വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു തന്റെ ആലോചന മാറാത്തത് എന്ന് അധികം സ്പഷ്ടമായി കാണിപ്പാൻ ഇടയായി.

പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോട് എതിർത്തുനില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ സർവായുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. നമുക്കു പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല, വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും ഈ അന്ധകാരത്തിന്റെ ലോകാധിപതികളോടും സ്വർലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടും അത്രേ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ദുർദിവസത്തിൽ എതിർപ്പാനും സകലവും സമാപിച്ചിട്ട് ഉറച്ചു നില്പാനും കഴിയേണ്ടതിനു ദൈവത്തിന്റെ സർവായുധവർഗ്ഗം എടുത്തുകൊൾവിൻ. നിങ്ങളുടെ അരയ്ക്കു സത്യം കെട്ടിയും നീതി എന്ന കവചം ധരിച്ചും സമാധാന സുവിശേഷത്തിനായുള്ള ഒരുക്കം കാലിനു ചെരിപ്പാക്കിയും എല്ലാറ്റിനും മീതെ ദുഷ്ടന്റെ തീയമ്പുകളെയൊക്കെയും കെടുക്കുവാൻതക്കതായ വിശ്വാസം എന്ന പരിച എടുത്തുകൊണ്ടും നില്പിൻ. രക്ഷ എന്ന ശിരസ്ത്രവും ദൈവവചനം എന്ന ആത്മാവിന്റെ വാളും കൈക്കൊൾവിൻ

(എഫെ്യ.6:11-17)

ദൈവത്തിന്റെ സർവായുധവർഗ്ഗം ഉപയോഗം യേശു നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യസുവിശേഷം ("നിങ്ങളുടെ അരയ്ക്കു സത്യം കെട്ടി"), അവന്റെ ഉടമ്പടി വിശ്വസ്തതയുടെ പൂർത്തീകരണം ("നീതി എന്ന കവചം"), അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ സന്ദേശം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് ("സമാധാനത്തിന്റെ സുവിശേഷം"), ഉറപ്പ് ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വാസ്യത ("വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിച"), വാഗ്ദാനം സാത്താനുമായുള്ള അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും അവന്റെ നുണകളിൽ നിന്നും മോചിതരായവർക്ക് നിത്യജീവൻ ("രക്ഷ എന്ന ശിരസ്ത്രവും "), ഏറ്റെടുക്കാൻ ഞങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന യേശു ഉപയോഗിച്ച അതേ ആയുധം - ദൈവവചനം ("ദൈവവചനം എന്ന ആത്മാവിന്റെ വാളും").

പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾതന്നെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ ദൈവകോപത്തിന് ഇടംകൊടുപ്പിൻ; പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളത്; ഞാൻ പകരം ചെയ്യും എന്നു

കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ "നിന്റെ ശത്രുവിനു വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ അവനു തിന്മാൻ കൊടുക്ക; ദാഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക;

അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ അവന്റെ തലമേൽ തീക്കനൽ കുന്നിക്കും" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. തിന്മയോടു തോല്ക്കാതെ നന്മയാൽ തിന്മയെ ജയിക്കുക (റോമർ12:19-21).

എന്താണ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരം? അവൻ തിന്മയെ നന്മയാൽ ജയിക്കുന്നു, അവൻ തന്റെ മക്കളെയും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാര നടപടികളേക്കാൾ ദയയോടെ പെരുമാറുന്നത് അവരുടെ തലയിൽ "തീകനൽ" കൂമ്പാരമായി ഉപമിക്കുന്നു. ഒരു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ ശത്രുവിനെ തിന്മകൊണ്ട് ജയിക്കണം. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു വഴിയുണ്ട് തിന്മയെ ഫലപ്രദമായി മറികടക്കുക- "നന്മയോടെ." അതാണ് ദൈവത്തിന്റെ യുദ്ധം.

എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് ഇന്നത് എന്ന് അറിയായ്കകൊണ്ട് ഇവരോട് ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു (ലൂക്കോസ് 23:34).

യേശുവിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ പ്രയോജനത്തിനായിട്ടാണ്. ക്ഷമിക്കാൻ പിതാവിന് ഒരു പ്രേരണയും ആവശ്യമില്ല. പ്രശ്നം ദൈവത്തിന്റെകൂടെയല്ല നമ്മോടുകൂടെയാണ്. ദൈവം നമ്മെപ്പോലെയാണെന്ന് നമ്മൾ കരുതുന്നു. യേശു ഈ വാക്കുകൾ സംസാരിച്ചപ്പോൾ "പിതാവേ, അവരോട് ക്ഷമിക്കണമേ;അവർ ചെയ്യുന്നത് എന്താണെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല". ക്രൂശിൽ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നവർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചത്; അദ്ദേഹം നമുക്കുവേണ്ടി കൂടി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ പ്രതിസന്ധി മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്ന് അറിയാൻ (നമ്മൾചെയ്യുന്നത് എന്തെന്ന് നമ്മൾക്ക് അറിയില്ല); അവൻ നിരുപാധികമായി നമ്മെ

സ്നേഹിക്കുന്നു ഇപ്പോഴും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ അശ്രാന്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദിർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയജയം; ഈ വകയ്ക്ക് വിരോധമായി ഒരു ന്യായപ്രമാണവുമില്ല (ഗലാത്യ.5:22-23).

15

സൊദോമും ഗൊമോറയും

കോപാകുലനായ ഒരു ദൈവം ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേൽ മരണവും നാശവും പെയ്യിക്കുന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണമായി സൊദോമിന്റെയും ഗൊമോറയുടെയും നാശം കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നതുപോലെ, സംഭവിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നത് ഇനിപ്പറയുന്നവയാണ്. രണ്ട് നഗരങ്ങളും സമൃദ്ധമായ കാർഷിക വാണിജ്യ മേഖലയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്, മാത്രമല്ല നിവാസികൾക്ക് ജീവിതം താരതമ്യേന എളുപ്പമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അളുകൾക്ക് നല്ല ഒഴിവുസമയമുണ്ട്, ഭക്തികെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാധാരണ സ്ഥലമായിരുന്നു. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്ക് നോക്കുന്നു, അവരുടെ ദുഷ്ടതയുടെ വ്യാപ്തിയിൽ അവൻ കോപിക്കുന്നു. കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് എന്തെങ്കിലും നടപടിയെടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ദൈവം വിട്ടുനിൽക്കുന്നു, എന്നാൽ അധാർമ്മികത ഒടുവിൽ മോശമായിത്തീരുന്നു, അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷമ തീർന്നു. ദൈവം നീതിമാനായ ലോത്തിനും കുടുംബത്തിനും സൊദോം വിട്ടുപോകാൻ മുന്നറിയിപ്പ് കൊടുക്കുന്നു പിന്നെ, കോപത്തിന്റെ വിസ്മയകരമായ പ്രകടനത്തിൽ, ദൈവം തീയും ഗന്ധകവും ആകാശത്തു നിന്നു പെയ്യിക്കുന്നു. പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും,കുട്ടികളും ഭയാനകമായ ഒരു മരണത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു, സൊദോമും ഗൊമോറയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഇപ്പോൾ, ഈ സംഭവത്തിൽ മറ്റൊരു കാര്യം നോക്കാം, നാശത്തിൽ ദൈവം ഒരു സജീവ പങ്കു വഹിക്കുന്നില്ല. സ്വയം സേവിക്കുന്ന രണ്ട് നഗരങ്ങളെ ചിത്രീകരിക്കുക തങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയും ആനന്ദവും ആസ്വദിക്കുന്ന നിവാസികൾ:“നിന്റെ സഹോദരിയായ സൊദോമിന്റെ

അകൃത്യമോ: ഗർവവും തീൻ പുളപ്പും നിർഭയസ്വൈരവും അവൾക്കും അവളുടെ പുത്രിമാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു; എളിയവനെയും ദരിദ്രനെയും അവൾ സഹായിച്ചതുമില്ല" (യെഹെസ്കേൽ16:49). "സിദ്ദീംതാഴ്വരയിൽ കീൽകുഴികൾ വളരെയുണ്ടായിരുന്നു; സൊദോംരാജാവും ഗൊമോരാ രാജാവും ഓടിപ്പോയി അവിടെ വീണു; ശേഷിച്ചവർ പർവ്വതത്തിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി"(ഉൽപ്പത്തി 14:10).

ഈ സമയം വരെ അവരെ വിപത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിച്ച ദൈവവും, തങ്ങൾ നിരസിക്കുന്ന അദൃശ്യനായ ദൈവവും ഒരേ ദൈവമാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞില്ല. തന്നിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള അവരുടെ ആഗ്രഹം ദൈവം അംഗീകരിക്കേണ്ട ദിവസം ഒടുവിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ, ദൈവം മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അവരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. "യഹോവ സൊദോമിന്റെയും ഗൊമോറായുടെയുംമേൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന്, ആകാശത്തുനിന്നുതന്നെ, ഗന്ധകവും തീയും വർഷിപ്പിച്ചു" (ഉൽപ. 19:24).

"ജീവനും മരണവും, അനുഗ്രഹവും ശാപവും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിന് ഞാൻ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഇന്നു സാക്ഷിവയ്ക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് നീയും നിന്റെ സന്തതിയും ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതിനും യഹോവ നിന്റെ പിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാമിനും യിസ്ഹാക്കിനും യാക്കോബിനും കൊടുക്കുമെന്ന് സത്യം ചെയ്ത ദേശത്ത് നീ പാർപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയെ സ്നേഹിക്കയും അവന്റെ വാക്കു കേട്ടനുസരിക്കയും അവനോടു ചേർന്നിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിനും ജീവനെ

തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊൾക; അതല്ലോ നിനക്ക് ജീവനും ദീർഘായുസ്സും ആകുന്നു"(ആവർത്തനം 30:19-20).

രോഗം, അപകടങ്ങൾ, മരണം, യുദ്ധങ്ങൾ, പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പല കാരണങ്ങളാൽ സംഭവിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും നാം നേരിട്ട് ഉത്തരവാദികളാണ്, ചിലപ്പോൾ സാത്താനും. എന്തുകൊണ്ടാണ് കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ഒരു പ്രത്യേക സംഭവം നടന്നതെന്ന് നമുക്ക് വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, ദൈവത്തെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ നാം ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അത് ശരിയാണോ? ഇത് ന്യായമാണോ? ഈ ഉത്തരവാദിത്തം ഒഴിവാക്കൽ ആരംഭിച്ചത് എപ്പോൾ എവിടെ നിന്ന്? വേദപുസ്തകം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ തിരുവചനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു, "അതിനു മനുഷ്യൻ: എന്നോടു കൂടെ ഇരിപ്പാൻ നീ തന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീ വൃക്ഷഫലം തന്നു; ഞാൻ തിന്നുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. യഹോവയായ ദൈവം സ്ത്രീയോടു: നീ ഈ ചെയ്തത് എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചതിന്: പാമ്പ് എന്നെ വഞ്ചിച്ചു, ഞാൻ തിന്നുപോയി എന്നു സ്ത്രീ പറഞ്ഞു"(ഉൽപ്പത്തി3:12-13).

"യഹോവേ, നിന്റെ ദയ ആകാശത്തോളവും നിന്റെ വിശ്വസ്തത മേഘങ്ങളോളവും എത്തുന്നു. നിന്റെ നീതി ദിവ്യപർവ്വതങ്ങളെപ്പോലെയും നിന്റെ ന്യായവിധികൾ വലിയ ആഴിയെപ്പോലെയും ആകുന്നു; യഹോവേ, നീ മനുഷ്യരെയും മൃഗങ്ങളെയും രക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവമേ, നിന്റെ ദയ എത്ര വിലയേറിയത്! മനുഷ്യപുത്രൻ നിന്റെ ചിറകിൻ നിഴലിൽ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു (സങ്കീ 36:5-7).

പ്രളയത്തെക്കുറിച്ച് ?

നോഹയുടെ കാലത്തെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ച്? ദൈവം നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം എന്താണ്? നമുക്ക് ബൈബിളിൽ എന്ത് തെളിവാണ് കണ്ടെത്താൻ കഴിയുക?. മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണമുണ്ടോ ലോകവ്യാപകമായ ഈ വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന്?

അപ്പോൾ യഹോവ മനുഷ്യനിൽ എന്റെ ആത്മാവു സദാകാലവും വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയില്ല; അവൻ ജഡം തന്നെയല്ലോ; എങ്കിലും അവന്റെ കാലം നൂറ്റിരുപതുസംവത്സരമാകും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു (ഉൽപ്പത്തി6:3).

നിങ്ങൾക്ക് നിരവധി വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങളുള്ള ഒരു അയൽവാസിയുണ്ടെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുക,അയാൾ സാമ്പത്തികമായി കഷ്ടപ്പെടുന്നു, നിരവധി ആരോഗ്യ പ്രശ്നമുണ്ട്,അതിനുമുകളിൽ, അയാൾക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു കാർ ഇല്ല,നടന്നാണ് തന്റെ കാര്യങ്ങൾക്കായി പോവുകയും വരുകയും ചെയ്യുന്നത്. ദൈനംദിനമുള്ള ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വളരെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തി എന്നിരിക്കട്ടെ. .

ഒരു ദിവസം, അദ്ദേഹവുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ, അയാളുടെ ഗതാഗത അഭാവത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ മനസിലാക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ പലചരക്ക് കടയിലേക്കും മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കൊണ്ടുപോകാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്ത കുറച്ച് മാസങ്ങളിൽ, ഡോക്ടറുടെ കൂടിക്കാഴ്ചകൾ, ഫാർമസി, സൂപ്പർമാർക്കറ്റുകൾ എന്നിവയിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ കാറിൽ സവാരി നടത്തുന്നു. ഈ ക്രമീകരണം നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു, കൂടാതെ അവനെ സഹായിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്.

ഒരു വേനൽക്കാല ദിനം ഇതേ അയൽക്കാരൻ നിങ്ങളുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സിന്റെ രൂപത്തിൽ കാണുകയും പട്ടണത്തിലുള്ള ഒരു ബാങ്കിലേക്ക് തന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾ അവനെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു ഒരു പേപ്പർ ബാഗ്, മാസ്ക് ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒരു പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞ കൈത്തോക്ക്. നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യും? നിങ്ങൾക്ക് ആ മനുഷ്യന്റെ കൂടെ ഡ്രൈവറായിട്ട് ബാങ്കിലേക്ക് സന്തോഷത്തോടെ പോകാൻ സാധിക്കുമോ? പോകുവാൻ തയ്യാറാകാതെ നാം നിൽക്കും കാരണം അസ്വഭാവികമായ പ്രവർത്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇത് പോലെയാണ് ദൈവവും - ദൈവത്തിനു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തടസ്സമായ സാഹചര്യങ്ങളുമുണ്ട്. അത് ന്യായമല്ലേ?

"ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതെന്നും അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണമൊക്കെയും എല്ലായ്പോഴും ദോഷമുള്ളതത്രേ എന്നും യഹോവ കണ്ടു. എന്നാൽ ഭൂമി ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വഷളായി; ഭൂമി അതിക്രമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവം ഭൂമിയെ നോക്കി, അതു വഷളായി എന്നു കണ്ടു; സകല ജഡവും ഭൂമിയിൽ തന്റെ വഴി വഷളാക്കിയിരുന്നു. ദൈവം നോഹയോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ: സകല ജഡത്തിന്റെ അവസാനം എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; ഭുമി അവരാൽ അതിക്രമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരെ ഭൂമിയോടുകൂടെ നശിപ്പിക്കും" (ഉൽപ്പത്തി 6:5,11-13). വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ് നമ്മുടെ ലോകം എങ്ങനെയായിരുന്നു? ദൈവം നോഹയോട് വെളിപ്പെടുത്തി, "ദൈവം നോഹയോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ; സകല ജഡത്തിന്റെയും അവസാനം എന്റെ മുമ്പിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; ഭൂമി അവരാൽ അതിക്രമംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ അവരെ ഭൂമിയോടുകൂടെ നശിപ്പിക്കും"(ഉൽപ്പത്തി 6:13).

മനുഷ്യരാശിയുടെ അതിക്രമം കാരണം, ഭൂമി തന്നെ അക്രമത്തെ സംഭരിക്കുകയായിരുന്നു. അസാധാരണമായ അക്രമശക്തികൾ വരുന്ന മഹാദുരന്തത്തിൽ ഉടൻ തന്നെ അഴിച്ചുവിടും. മനുഷ്യ സമൂഹം ധാർമ്മിക തകർച്ചയിലായിരുന്നു: "ദൈവം ഭൂമിയെ നോക്കി, അതു വഷളായി എന്നു കണ്ടു; സകലജഡവും ഭൂമിയിൽ തന്റെ വഴി വഷളാക്കിയിരുന്നു." ചരിത്രത്തിലെ ഈ ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിൽ എത്ര വിശ്വസ്തരായ അനുയായികൾ ദൈവത്തിനുണ്ടായിരുന്നു? നോഹയെ മാത്രം ബൈബിളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദു:ഖകരമായ അവസ്ഥയെന്താണ്? മനുഷ്യരാശിയുടെ ചിന്തകൾ "നിരന്തരം തിന്മ മാത്രമാണ്." ബൈബിൾ തിന്മയെ എങ്ങനെ നിർവചിക്കുന്നു? ആദാമും ഹവ്വയും ഫലം കഴിച്ചപ്പോൾ "എന്നാൽ നന്മതിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻഫലം തിന്നരുത്; തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും" (ഉൽപ. 2:17), അവരുടെ ദൈവത്തിന്റെ നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയം, തിന്മയെന്താണെന്ന് കൃത്യമായി നിർവചിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ മാതാപിതാക്കൾ നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിത്രം വികലമാക്കി. അക്രമകാരികളായ ലോകത്തിലെ അക്രമാസക്തരായ ആളുകൾ അവരുടെ അക്രമത്തെ ദൈവം അംഗീകരിച്ചുവെന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികരണം എന്തായിരുന്നു? "താൻ ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുകകൊണ്ടു യഹോവ അനുതപിച്ചു; അത് അവന്റെ ഹൃദയത്തിനു ദു:ഖമായി" (ഉൽപ.6:6).

അക്രമത്തിൽ സ്വമേധയാ പങ്കാളിയാകാതെ, മനുഷ്യർക്ക് ദൈവത്തെ മറികടക്കാൻ കഴിയാത്ത പരിധിയിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. അതിന്റെഫലമായി ലോകത്തോടുള്ള തന്റെ പിടി അഴിക്കാൻ ദൈവം നിർബന്ധിതനായി. 120 വർഷത്തെ കാലയളവ് അവസാനിച്ചപ്പോൾ, നോഹയും കുടുംബവും സുരക്ഷിതമായി പെട്ടകത്തിൽ കയറി, മഴ പെയ്യാൻ തുടങ്ങി, അപ്രകാരം

നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും മഴ പെയ്തു. എന്താണ് ഈ വൻ പ്രളയത്തിന് കാരണമായത്?

ദൈവം വെള്ളങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു വിതാനം ഉണ്ടാകട്ടെ; അതു വെള്ളത്തിനും വെള്ളത്തിനും തമ്മിൽ വേർപിരിവായിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. വിതാനം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു ദൈവം വിതാനത്തിൻകീഴുള്ള വെള്ളവും വിതാനത്തിന്മീതെയുള്ള വെള്ളവും തമ്മിൽ വേർപിരിച്ചു; അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ദൈവം വിതാനത്തിന് ആകാശം എന്നു പേരിട്ടു. സന്ധ്യയായി ഉഷസ്സുമായി, രണ്ടാം ദിവസം (ഉൽപ്പത്തി1:6-8).

എന്താണ് ഒരു വിതാനം? വിതാനം എന്നാൽ ഒരു വിസ്താരം, നിലവറ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു താഴികക്കുടം. ഒരു താഴികക്കുടം എന്നത് ആകാശത്തിലോ അന്തരീക്ഷത്തിലോ താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവച്ചിരിക്കുന്നതോ ഉറപ്പിച്ചതോ ആയ ഭൂമിയെ മറയ്ക്കുന്നതിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ താഴികക്കുടത്തിലെ ജലത്തെ വേർതിരിക്കുന്നതായി ഭാഗം വിശദീകരിക്കുന്നു. താഴികക്കുടത്തിന് മുകളിലുള്ള ജലത്തിന്റെ അളവും താഴെയുള്ള ജലത്തിന്റെ അളവും വേർതിരിക്കുന്നു.

അന്തരീക്ഷ ജലനീരാവിയുടെ ഒരു വലിയ ആവരണം ഭൂമിയെ മുഴുവൻ ഭീമാകാരമായ ഒരു ഹരിതഗൃഹം പോലെ വലയം ചെയ്തു, നമ്മുടെ ലോകം ഉത്തരധ്രുവം മുതൽ ദക്ഷിണധ്രുവം വരെ ഉഷ്ണമേഖലാ കാലാവസ്ഥയാണ്. അത്തരം കാലാവസ്ഥ ഒരു കാലത്ത് നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുകൾ നൽകുന്ന ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ഊഷ്മള കാലാവസ്ഥാ സസ്യങ്ങളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ഫോസിലുകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിലെ ഭൂമിയുടെ കാലാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റൊരു പ്രധാന സൂചനയും ബൈബിൾ നൽകുന്നു:

യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയും ആകാശവും സൃഷ്ടിച്ച നാളിൽ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉല്പത്തി വിവരം: വയലിലെ ചെടി ഒന്നും അതുവരെ ഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; വയലിലെ സസ്യം ഒന്നും മുളച്ചിരുന്നതുമില്ല. യഹോവയായ ദൈവം ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യിച്ചിരുന്നില്ല; നിലത്തു വേല ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭൂമിയിൽനിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി,നിലമൊക്കെയും നനച്ചുവന്നു (ഉൽപ്പത്തി2:4-6).

ഈ വാക്യങ്ങൾ ഇന്ന് നമുക്ക് പരിചിതമായ ലോകത്തിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ലോകത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. "യഹോവയായ ദൈവം അതിന് കാരണമായിരുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നു മഞ്ഞു പൊങ്ങി,നിലമൊക്കെയും നനച്ചുവന്നു", പെട്ടെന്നുള്ള താപനില വ്യതിയാനങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാത്ത ഒരു അന്തരീക്ഷവും, ഭൂമിയിൽ നനവുള്ളതും ഊഷ്മളവും അസാധാരണവുമായ കാലാവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അത്തരം താപനിലയിൽ പോലും ഇടിമിന്നലോ, ചുഴലിക്കാറ്റോ, ആലിപ്പഴമോ, മഞ്ഞുവീഴ്ചയോ ഉണ്ടായില്ല, മഴ പോലും ഇല്ലായിരുന്നു. ഉയർന്ന പർവതങ്ങളോ ആഴക്കടലോ സമനില മലയിടുക്കുകളോ ഉണ്ടായില്ല. കൂടാതെ, ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ കുറച്ച് മാത്രമേ വെള്ളത്താൽ മൂടപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.

എല്ലാ വെള്ളവും അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിർത്തിവച്ചതെന്താണ്, പ്രളയം ആരംഭിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച സംവിധാനം എന്താണ്? ചൂട് വെള്ളം ഉയരാൻ കാരണമാകുമെന്ന് ലളിതമായ നിരീക്ഷണത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്കറിയാം. സ്റ്റവിൽ ഒരു കെറ്റിൽ ചൂടാക്കിയ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുപോലും നീരാവിയായി മാറുന്നു ചിന്തിക്കുക. നമ്മുടെ ഗ്രഹത്തിലെ ജലാശയങ്ങൾ ഒരോ ദിവസവും വലിയ അളവിൽ ജലതന്മാത്രകൾ ബാഷ്പമായി മാറ്റുന്നു. ചൂടുള്ള വേനൽക്കാല ദിനവുമായി

താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ജലം വേഗത്തിൽ ബാഷ്പമായി മാറി ജലതന്മാത്രകളുടെ അളവിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു.

ഒരു ശിതീകരിച്ച തടാകത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ നിന്ന് താരതമ്യേന കുറച്ച് ജലതന്മാത്രകൾ മാത്രമണ് ബാഷ്പീകരിക്കപ്പെടുന്നത്.

വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന് മുമ്പ് കൂടുതൽ താപ ഊർജ്ജം ലഭ്യമായിരുന്നെങ്കിലോ? അത് അന്തരീക്ഷത്തിലെ കൂടുതൽ വെള്ളത്തെ പിന്തുണക്കുമായിരുന്നില്ലേ? നമ്മുടെ ഭൂമിക്ക് അതിന്റെ എല്ലാ ഊർജ്ജവും സൂര്യനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്നു. അതില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ലോകം തീവ്രമായി മരവിക്കും, കേവലം പൂജ്യത്തോട് അടുക്കുന്ന താപനില.

ദൈവം നമ്മുടെ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു വലിയ അളവ് ജലം താൽക്കാലികമായി നിർത്തിവയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന അതിശയകരമായ താപ- ഊർജ്ജ സംവിധാനം കൃത്യമായി പ്രവർത്തനക്ഷമമാക്കി. ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ സൂര്യൻ ഒരു പ്രധാന താക്കോലായി മാറി. വെള്ളപ്പൊക്കത്തിനു മുമ്പുള്ള സൂര്യൻ ഇന്നത്തെതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ചൂട് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതും ന്യായമാണ്. ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ, തന്റെ പിടി അഴിക്കാൻ ദൈവം നിർബന്ധിതനായപ്പോൾ അത് പ്രകൃതിയിൽ സൂര്യന്റെ ഊർജ്ജ ഉൽപാദനത്തെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം.

അന്തരീക്ഷത്തിലെ അതിലോലമായ സന്തുലിതാവസ്ഥാ തടസ്സപ്പെട്ടു, ഒപ്പം "നോഹയുടെ ആയുസ്സിന്റെ അറുന്നൂറാം സംവത്സരത്തിൽ രണ്ടാം മാസം പതിനേഴാം തീയതി, അന്നുതന്നെ ആഴിയുടെ ഉറവുകളൊക്കെയും പിളർന്നു; ആകാശത്തിന്റെ കിളിവാതിലുകളും തുറന്നു. നാല്പതു രാവും നാല്പതു പകലും ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്തു" (ഉൽപ്പത്തി7:11-12). ചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മഴത്തുള്ളികൾ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു,ഒടുവിൽ

ആയിരക്കണക്കിന് ഘന മൈൽ താഴേക്ക് മഴത്തുള്ളികൾ ഭൂമിയിലേക്ക് ഒഴുകി.

ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അസ്ഥിരത അന്തരീക്ഷവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു ഭൂഗർഭ ജലസംഭരണിയിലെ ജല സമ്മർദ്ദം വർദ്ധിച്ചു: "അന്നുതന്നേ ആഴിയുടെ ഉറവുകൾ ഒക്കെയും പിളർന്നു"(ഉൽപ. 7:11). ഈ ഉറവകൾ കൂടുതൽ വെള്ളപ്പൊക്കം സംഭാവന നൽകി. വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടത് എട്ട് പേർ മാത്രം: നോഹയും, കുടുംബവും പ്രളയാനന്തരം ഒരോ മൃഗങ്ങളുമായി ലോകത്തെ വീണ്ടും ജനകീയമാക്കുന്നതിനായി നിരവധി മൃഗങ്ങളെ കൂറ്റൻ കപ്പലിൽ കയറ്റിയിരുന്നു.

കിഴക്കൻ തുർക്കിയിലെ (,ചെറിയ നഗരമായ ഡോഗുബയാസിറ്റിൽ) ഒരു ദേശീയ ഉദ്യാനത്തിൽ പെട്ടകത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അരാരത്ത് പർവതത്തിലെ അസാധാരണമായ ഈ പുരാവസ്തു കണ്ടെത്തൽ, വലിയ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബൈബിൾ വിവരണം ഒരു കെട്ടുകഥയല്ല, മറിച്ച് ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പ്രകൃതിദുരന്തത്തിന്റെ വിശ്വസനീയമായ ചരിത്രമാണെന്നതിന്റെ ശക്തമായ തെളിവാണ്:

"വെള്ളം ഇടവിടാതെ ഭൂമിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു; നൂറ്റമ്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം വെള്ളം കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഏഴാം മാസം പതിനേഴാം തീയതി പെട്ടകം അരാരത്ത് പർവ്വതത്തിൽ ഉറച്ചു" (ഉൽപ്പത്തി8:3-4).

17

ക്രൂശിന്റെ സാക്ഷ്യം

പഴയ നിയമത്തിലെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ധാരണയിലൂടെ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കാതെ അവൻ നശിപ്പിക്കില്ലെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവം സാത്താനെ നശിപ്പിക്കാൻ ലോകത്തിൽ വന്നു എന്നതിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ തെളിവ് പുതിയ നിയമത്തിൽ കാണാം.

യേശുവിന്റെ മരണം നമ്മെ എങ്ങനെ രക്ഷിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, യേശു നമുക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിൽ മരിച്ചു എന്ന വിശ്വാസം ഏറെക്കുറെ ബൈബിൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ സാർവത്രികമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, യേശു ക്രൂശിൽ മരിച്ചത് മനുഷ്യൻ പാപത്തിൽ വീണ് എന്നേക്കും നശിച്ചു പോകാതെയിരിക്കേണ്ടതിനു ആകുന്നു. ക്രിസ്തു ദാസരൂപം എടുത്തു വന്ന് നമുക്ക് വേണ്ടി സ്വന്തജീവൻ നൽകി എന്നേക്കുമുള്ള വീണ്ടെടുപ്പ് സാധിച്ചു.

ഇത് ശരിയാണെങ്കിൽ, ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നാം മരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഇടത്ത് അതേ രീതിയിൽ യേശു മരിച്ചുവെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശീകരണത്തെക്കുറിച്ച് മത്തായി വിശദമായ വിവരണം നൽകുന്നു. മരണത്തിന് നിമിഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് യേശുവിന്റെ അവസാന വാക്കുകൾ എന്തായിരുന്നു? “എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടത് എന്ത്?” (മത്താ. 27:46).

യേശു എങ്ങനെ മരിച്ചുവെന്ന് ഈ വാക്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ സ്നേഹം നിരസിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും അവസാനം അനുഭവിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പിതാവായ ദൈവം തന്റെ

പുത്രനെ അനുവദിച്ചു. പാപം നമ്മെ അധീനരാക്കാതെയിരിക്കാൻ, മാനവരാശിയെ രക്ഷിക്കാൻ പിതാവായ ദൈവം യേശുവിനെ മരണത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തു. "പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ" (റോമ. 6:23). പാപത്തിന് തികച്ചും കഴിവുണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ സഹായമില്ലാതെ മരണത്തെ ഉണ്ടാക്കാൻ. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഒരു അപവാദവുമില്ലാത്ത ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. എല്ലാ മരണവും ഒരു അപവാദവുമില്ലാത്ത പാപത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണ്. മരണത്തിന്റെ ഉറവിടം ദൈവമാണെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുന്നത് യുക്തിരഹിതമാണ്.

ദൈവത്തിന് അവകാശപ്പെട്ട നാശത്തിന്റെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും എല്ലാ വിവരണങ്ങളും പരിശോധിക്കാൻ ഈ ചെറിയ വാല്യത്തിൽ സാധ്യമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഞങ്ങൾ പരിശോധിച്ച ഭാഗങ്ങൾ ഒരു ശരിയുടെ താക്കോലാണ് മരണത്തിലും ബൈബിളിലെ ദുരന്തങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്. ബൈബിൾ ബൈബിളിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. തിരുവെഴുത്ത് പിന്നോട്ട് വലിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗത്തിലെ തിരശ്ശീല അതായത്, മറ്റ് ഭാഗങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു താക്കോലായി നമുക്ക് അത് ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയും (രണ്ട് ബൈബിൾ ഭാഗങ്ങൾ പരസ്പരവിരുദ്ധമാണെന്ന് തോന്നുമ്പോൾ). കൂടാതെ, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവവചനങ്ങൾ പ്രത്യേക പരിഗണനയ്ക്ക് അർഹമാണ്, ഉദാഹരണത്തിന്: "യഹോവയായ ഞാൻ മാറാത്തവൻ; അതുകൊണ്ട് യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാരെ, നിങ്ങൾ മുടിഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നു (മലാ. 3: 6). അവസാനമായി, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം, യേശു പഠിപ്പിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തത്, മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ

വെളിപ്പാട് വരെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നതിനു വേദപുസ്തകം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗനിർദേശം തന്നെയാണ്.

“ക്രിസ്തു വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വസിക്കേണ്ടതിനും വരം നല്കേണം എന്നും നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ വേരൂന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി വീതിയും നീളവും ഉയരവും ആഴവും എന്ത് എന്നു സകല വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ ഗ്രഹിപ്പാനും പരിജ്ഞാനത്തെ കവിയുന്ന ക്രിസ്തുവിൻസ്നേഹത്തെ അറിവാനും പ്രാപ്തരാകയും ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ നിറവിനോളം നിറഞ്ഞുവരികയും വേണം എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (എഫെ്യ3:17-19).

18

ദൈവം സ്വേച്ഛാധിപതിയല്ല

നിത്യമായി കത്തുന്ന നരകത്തിന്റെ ഉപദേശത്തിന് വിധേയരായ എല്ലാവർക്കും അത്ഭുതകരമായ ഒരു വാർത്തയുണ്ട്. ബൈബിളിനെ സമഗ്രമായി പഠിക്കുന്നതിലൂടെ ഉപദേശത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല. മരണത്തെ അബോധാവസ്ഥ എന്നാണ് തിരുവെഴുത്ത് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. അത് ഒരു പുനരുത്ഥാനം വരെ മാത്രം നിലനിൽക്കുന്ന താൽക്കാലിക ഉറക്കം.

വേദപുസ്തകത്തിൽ എപ്പോഴും കത്തുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തിന് പിന്തുണ കണ്ടെത്തുന്നതിന്, പ്രതീകാത്മകമായി അർത്ഥമാക്കുന്ന വാക്കുകൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തണം. തീ എന്ന വാക്കിന് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതീകാത്മക അർത്ഥമുണ്ടാകാം. നെബൂഖദ്നേസർ ശദ്രാക്ക്, മേശക്ക്, അബേദ്നെഗോ എന്നിവരെ കത്തുന്ന തീച്ചൂളയിലേക്ക് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അത് അവർ അനുഭവിച്ച അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള തീയായിരുന്നു. വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ക്രിസ്തു പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും സ്നാനം ഏല്പിക്കും. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഒരു തീയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല, മറിച്ച് തീയെ ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു.

“നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിയല്ലോ” (എബ്രാ. 12:29) “ദൈവം സ്നേഹം തന്നെ” (1 യോഹന്നാൻ 4:16). ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ രണ്ട് പ്രസ്താവനകളും പരസ്പരവിരുദ്ധമാണോ? തീയെ അക്ഷരീയ തീയായി നാം കരുതുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രം തീ ഒരു രാസപ്രവർത്തനമാണ്. ദൈവം ഒരു രാസപ്രവർത്തനമാണോ? ഇവ ദൈവസ്നേഹം ഒരു വ്യക്തിയിൽ

ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രസ്താവനകൾ തികച്ചും യോജിപ്പിലാണ്. നാം ദൈവസ്നേഹത്തിന് വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതേ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലെ മാരകമായ സ്വാർത്ഥതയെ നശിപ്പിക്കും. ജീവൻ നൽകുന്നതായ ഒരു അനുഭവമാണ്.

നാം ദൈവസ്നേഹത്തെ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയോട് പറ്റിനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതേ സ്നേഹം പീഡനത്തിന്റെ ഉറവിടമായിരിക്കും. നാം അതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാനും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് ഓടിപ്പോകാനോ മറഞ്ഞിരിക്കാനോ ശ്രമിക്കും. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സർപ്പത്തിന്റെ നുണ വിശ്വസിച്ച ആദാമിന്റെയും ഹവ്വായുടെയും അനുഭവം അതായിരുന്നു. ഈ രീതിയിൽ മനസിലാക്കിയാൽ നമുക്ക് അത് കാണാൻ കഴിയും ദൈവസ്നേഹം ദഹിപ്പിക്കുന്ന തീയാണ്.

ധനികനെയും ലാസറിനെയും കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ ഉപമ ചിലപ്പോൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു:

ധനവാനായൊരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ധൂമ്രവസ്ത്രവും പട്ടും ധരിച്ചു ദിനംപ്രതി ആഡംബരത്തോടെ സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരിന്നു. ലാസർ എന്നു പേരുള്ളൊരു ദരിദ്രൻ വ്രണം നിറഞ്ഞവനായി അവന്റെ പടിപ്പുരയ്ക്കൽ കിടന്നു ധനവാന്റെ മേശയിൽ നിന്ന് വിഴുന്നത് തിന്നു വിശപ്പടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു: നായ്ക്കളും വന്ന് അവന്റെ വ്രണം നക്കും. ആ ദരിദ്രൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദൂതന്മാർ അവനെ അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ധനവാനും മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി ദൂരത്തു നിന്ന് അബ്രഹാമിനെയും അവന്റെ മടിയിൽ ലാസരിനെയും കണ്ടു: അബ്രാഹാംപിതാവേ, എന്നോടു

കനിവുണ്ടാകേണമേ; ലാസർ വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി എന്റെ നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവനെ അയയ്ക്കേണമേ; ഞാൻ ഈ ജ്വാലയിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അബ്രാഹാം: മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നന്മയും ലാസർ അവ്വണ്ണം തിന്മയും പ്രാപിച്ചു എന്ന് ഓർക്ക; ഇപ്പോൾ അവൻ ഇവിടെ ആശ്വസിക്കുന്നു; നീയോ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു, അത്രയുമല്ല ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവേ വലിയൊരു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെനിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നു വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു കഴിവില്ല; അവിടെനിന്നു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ കടന്നുവരുവാനും പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് അവൻ: എന്നാൽ പിതാവേ, അവനെ എന്റെ അപ്പൻ വീട്ടിൽ അയയ്ക്കേണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; എനിക്ക് അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ട്; അവരും ഈ യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ അവൻ അവരോടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു അബ്രാഹാം അവനോട്: അവർക്കു മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ വാക്ക് അവർ കേൾക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് അവൻ: അല്ലല്ല, അബ്രഹാം പിതാവേ, മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റ് അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എങ്കിൽ അവർ മാനസാന്തരപ്പെടും എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവനോട് അവർ മോശെയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും വാക്കു കേൾക്കാഞ്ഞാൽ മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു (ലൂക്കോ.16:19-31).

സ്വാർത്ഥതയും നിസ്സംഗതയും ഒരു വ്യക്തിയിൽ ഉണ്ടെന്നും, അതിന്റെ ഫലം ഇപ്രകാരം ആയിരിക്കുമെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നതിനാണ് യേശു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞത്. സ്വയം നീതിമാനെന്ന് കരുതിയ പരീശന്മാരെ യേശു അഭിസംബോധന ചെയ്തു.

യഹൂദന്മാർ സമ്പത്തിനെ ദൈവാനുഗ്രഹവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി. അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ദരിദ്രൻ എന്നാൽ ദൈവം ശപിച്ച വ്യക്തി എന്ന് കരുതിയിരുന്നു, കാരണം ചില ആത്മീയ കുറവുളോ, പാപമോ ആ വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ ഒരുപാട് അർഹത നേടിയിരിക്കുന്നു എന്ന ചിന്ത. മറുവശത്ത്, ധനികൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹം ഉറപ്പുനൽകി എന്ന ചിന്ത. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സമ്പത്ത് അല്ലെങ്കിൽ പദവി പരീശന്മാരുടെ ചിന്താരീതിയിലേക്കായിരുന്നു, അത് ദൈവമുമ്പാകെ അവരുടെ അവകാശത്തിന്റെ അളവുകോലായിരുന്നു. പരീശന്മാരുടെ ഇടുങ്ങിയ ചിന്താഗതിയും, ക്രൂരവുമായ ഈ വീക്ഷണകോണിലെ വീഴ്ച തുറന്നുകാട്ടാൻ യേശു അവർക്ക് ഈ ഉപമ നൽകി.

ലാസറിന്റെ മരണശേഷം, യാചകനായ ലാസർ സ്വയം സുഖമായി താമസിക്കുന്നു. ധനികനും, മരിക്കുകയും വേദന അനുഭവിക്കുന്ന നരകത്തിൽ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവൻ തലപൊക്കി അബ്രഹാമിനെയും ലാസറിനെയും അകലെ കാണുന്നു. ധനികനും തമ്മിൽ ഒരു സംഭാഷണം പിന്തുടരുന്നു “പിതാവായ അബ്രഹാം.”

ചിലത് ചോദിച്ച് ഇപ്പോൾ ഈ ഉപമ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കാം

ചിന്തനീയമായ ചോദ്യങ്ങൾ:

1 ഈ ഉപമയിൽ അബ്രഹാമും ലാസറും എവിടെയാണ്?

2 അബ്രഹാമും ലാസറും സ്വർഗ്ഗത്തിലോ പറുദീസയിലോ ആണെങ്കിൽ, എങ്ങനെ നരകത്തിലുള്ള ധനികനുമായി അബ്രഹാമിന് ഒരു സംഭാഷണം നടത്താൻ കഴിയും, അത് എങ്ങനെ സാദ്ധ്യമാണ് ധനികന് അവരെ കാണാൻ?

3 അബ്രഹാമും ലാസറും നരകത്തിലാണെങ്കിൽ, അവർ എന്താണ് അവിടെ ചെയ്യുന്നത്?

4 അബ്രഹാമും ലാസറും സ്വർഗ്ഗത്തിലോ നരകത്തിലോ ഇല്ലെങ്കിൽ, അവർ എവിടെയാണ്?

5 അഗ്നിജ്വാലയിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിക്ക് ഏതാനും തുള്ളി വെള്ളം എത്രമാത്രം ആശ്വാസം നൽകും, നാവ് നരകം നൽകുന്നു?

6 സമ്പന്നനെ നരകത്തിൽ ഉപദ്രവിക്കുന്നത് ലാസറിന് കാണാൻ കഴിയുമോ? അവന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കണോ?

7 അബ്രഹാമിന്റെ മടിയിൽ ലാസറിനെ എങ്ങനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു?

8 സമ്പന്നന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ അവബോധം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ലാസർ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

9 സമ്പന്നനോടുള്ള നിസ്സംഗത വളർത്താൻ ലാസർ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ?

10 ഈ രണ്ട് സ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിൽ വ്യാപ്തി എത്ര വിശാലമാണ്?

11 ധനികന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമയിൽ യേശു നരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരാമർശം ഉപയോഗിച്ചതിനാൽ നിത്യമായ നരകത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുക എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന് പിന്തുണ നൽകുകയാണെന്ന നിഗമനം ന്യായമാണോ? സമ്പന്നന്റെ ഉപമയിലെ നിത്യമായി കത്തുന്ന നരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശത്തിന് പിന്തുണ നൽകുകയായിരുന്നോ?

ഈ ഭീമാകാരമായ സിദ്ധാന്തത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു പകരം അതിനെ തള്ളിക്കളയുന്നതിനാണ് യേശു തന്റെ ഈ ഉപമയിലേക്ക് എപ്പോഴും കത്തുന്ന ഒരു സ്ഥലമെന്ന ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നരകം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിത്യമായി ജീവിക്കുന്നവർക്ക് തികഞ്ഞ സമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭിക്കുക അസാധ്യമാണെന്ന് യേശു പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒരു ശാശ്വത പീഡന സ്ഥലമുണ്ടെന്ന സിദ്ധാന്തം സാത്താന്റെ നുണയാണ്. അത് നമ്മുടെ സൗമ്യനും, കരുണാമയനും,ക്ഷമിക്കുന്നവനും,

സ്നേഹിക്കുന്നവനുമായ ദൈവത്തെ സങ്കൽപ്പിക്കാവുന്നതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും മോശമായ സ്വേച്ഛാധിപതിയായി ചിത്രീകരിക്കുകയും നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിൽ നിന്ന് നമ്മെ അകറ്റാൻ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരിക്കലും ശാശ്വത പീഡനത്തിന് ഇടമുണ്ടാകില്ല. എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകളും എന്നെന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കുന്ന ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് ബൈബിൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു:

" സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് ഒരു മഹാശബ്ദം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടത്: ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം; അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും. അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടച്ചുകളയും"(വെളി.21:3-4).

നാം ഏത് രൂപത്തിലാണ് നിത്യമായി ജീവിക്കുകയെന്ന് പലരും പലപ്പോഴും ചിന്തിക്കാറുണ്ട്. നമുക്ക് ഇപ്പോൾ ഉള്ളതുപോലെ മനുഷ്യശരീരങ്ങൾ ഉണ്ടോ, അതോ നാം ജീവിക്കുമോ? ശാരീരിക അസ്തിത്വവും, നമ്മുടെ ആത്മാവും എന്താണ്?

യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ടു മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ട് അവന്റെ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി, മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായി തീർന്നു (ഉൽപ്പത്തി2:7).

സകല ദേഹികളും എനിക്കുള്ളവർ; അപ്പന്റെ പ്രാണനും മകന്റെ പ്രാണനും ഒരുപോലെ എനിക്കുള്ളത്; പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കും (യെഹസ്.18:4).

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന് ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള "ജീവശ്വാസം" അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാവ് ആവശ്യമാണ്. ജീവനുള്ള ആത്മാക്കൾ നമുക്കില്ല. നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും ജീവനുള്ള ആത്മാവാണ്. വേർതിരിക്കാനാവാത്ത അമർത്യത ആത്മാക്കളായ നമുക്കുണ്ടെന്ന വിശ്വാസത്തെ ബൈബിൾ

പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ നമ്മുടെ അപൂർണ്ണ ശരീരങ്ങൾ “കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും” (1 കൊരി. 15:52) പൂർണതയിലേക്ക് മാറ്റപ്പെടും.

പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രെ. (റോമ. 6:23)

ദൈവവചനത്തിൽ ഒരിടത്തും മരണത്തെ മരണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളും ശരിയായി മനസിലാക്കിയാൽ, പാപം മരണത്തിൽ കലാശിക്കുന്നത് ഒരു വിയോജിപ്പുള്ള ശബ്ദം കൊണ്ട് മാത്രമാണ്: പാമ്പ് സ്ത്രീയോട്: നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; (ഉൽപ. 3:4).

തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു (യോഹ.3:16).

ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ: നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ അവനെ ഉണർത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു. ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: കർത്താവേ, അവൻ നിദ്രകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ അവനു സൗഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുവോ അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച്

ആയിരുന്നു പറഞ്ഞത്; ഉറക്കം എന്ന നിദ്രയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്ന് അവർക്കു തോന്നിപ്പോയി. അപ്പോൾ യേശു സ്പഷ്ടമായി അവരോട്: ലാസർ മരിച്ചുപോയി; ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ; എന്നാൽ നാം അവന്റെ അടുക്കൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. (യോഹ.11:11-14)

യേശു മരണത്തെ ഉറക്കത്തോട് ഉപമിച്ചു, കാരണം ഒരു വ്യക്തിയെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയും.

ശവകുടീരത്തിൽ നാലുദിവസത്തിനുശേഷം യേശു ലാസറിനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിച്ചപ്പോൾ ലാസറിനെ സ്വർഗത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചുവിളിച്ചില്ല. അബോധാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് അവൻ ഉണർന്നു- മരണം.

അവന്റെ ശ്വാസം പോകുന്നു; അവൻ മണ്ണിലേക്കു തിരിയുന്നു; അന്നുതന്നെ അവന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ നശിക്കുന്നു (സങ്കീ.146:4).

മരണസമയത്ത്, ചിന്തകൾ മറ്റെവിടെയെങ്കിലും തുടരില്ല.

മരണത്തിൽ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയില്ലല്ലോ; പാതാളത്തിൽ ആർ നിനക്ക് സ്തോത്രം ചെയ്യും? (സങ്കീ.6:5).

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ മരിക്കും എന്നറിയുന്നു; മരിച്ചവരോ ഒന്നുമറിയുന്നില്ല; മേലാൽ അവർക്ക് ഒരു പ്രതിഫലവും ഇല്ല; അവരെ ഓർമ വിട്ടുപോകുന്നുവല്ലോ (സഭാ.9:5).

നമ്മൾ മരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ വിജ്ഞാന പ്രവർത്തനങ്ങളും ആ നിമിഷം അവസാനിക്കുന്നു, കാലക്രമേണയുള്ള അവബോധം ഉൾപ്പെടെ. അവസാന ശ്വാസം എടുത്ത ഉടനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് നിമിഷം വരുന്നതായി തോന്നും

കർത്താവ് താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും പ്രധാന ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളത്തോടുംകൂടെ സ്വർഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പേ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും ചെയ്യും (1തെസ്സലൊനീക്യർ 4:16). ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ ഈ പുനരുത്ഥാനം നടക്കും. ഇതാ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ട് (വെളി.22:12).

യേശു രണ്ടാമത് മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ നമുക്ക് നമ്മുടെ നിത്യ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയില്ല.

ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും രാജാധിരാജാവും
കർത്താധികർത്താവും താൻ മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവനും
അടുത്തുകൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും
കാണാത്തവനും കാണ്മാൻ കഴിയാത്തവനുമായവൻ തക്കസമയത്ത് ആ
പ്രത്യക്ഷത വരുത്തും. അവനു ബഹുമാനവും നിത്യബലവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
ആമേൻ (1തിമൊ 6:15-16).

ദൈവം മാത്രം അമർത്യനാണ്, നമ്മൾ അല്ല.

ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം: നാം എല്ലാവരും
നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; എന്നാൽ അന്ത്യകാഹളനാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്നു
കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം
ധ്വനിക്കും; മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കുകയും നാം
രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത് അദ്രവത്വത്തെയും ഈ
മർത്യമായത് അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കേണം. ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത്
അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായത് അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കുമ്പോൾ
"മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന് എഴുതിയ വചനം
നിവൃത്തിയാകും (1കൊരി.15:51-54).

നമ്മിൽ അമർത്യതയില്ല. ദൈവവുമായുള്ള ജീവനുള്ള ബന്ധത്തിലൂടെ
മാത്രമേ അമർത്യത സാധ്യമാകൂ:

"ഈ മർത്യൻ അമർത്യത ധരിക്കേണ്ടതാണ്." പൌലോസും ഇപ്രകാരം
പറയുന്നു "ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഉറങ്ങുകയില്ല." ക്രിസ്തുവിൽ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ രണ്ടാം വരവിൽ ഒരിക്കലും മരണം
അനുഭവിക്കുകയില്ല.

ചെന്നായ് കുഞ്ഞാടിനോടുകൂടെ പാർക്കും; പുള്ളിപ്പുലി
കോലാട്ടുകുട്ടിയോടുകൂടെ കിടക്കും; പശുക്കിടാവും ബാലസിംഹവും
തടിപ്പിച്ച മൃഗവും ഒരുമിച്ചു പാർക്കും; ഒരു ചെറിയ കുട്ടി അവയെ

നടത്തും. പശു കരടിയോടുകൂടെ മേയും; അവയുടെ കുട്ടികൾ ഒരുമിച്ചു കിടക്കും; സിംഹം കാള എന്നപോലെ വൈക്കോൽ തിന്നും. മുലകുടിക്കുന്ന ശിശു സർപ്പത്തിന്റെ പോതിങ്കൽ കളിക്കും; മുലകുടി മാറിയ പൈതൽ അണലിയുടെ പൊത്തിൽ കൈ ഇടും. സമുദ്രം വെള്ളംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭൂമി യഹോവയുടെ പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു പൂർണ്ണമായിരിക്കയാൽ എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ എങ്ങും ഒരു ദോഷമോ നാശമോ ആരും ചെയ്കയില്ല (യെശ.11:6-9).

ഭൂമിയെ പുതിയതാക്കി ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും ഏദെന്റെ യഥാർത്ഥ പൂർണതയിലേക്ക് പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടും. അതിജീവിക്കാൻ മൃഗങ്ങൾ പരസ്പരം കൊല്ലുകയില്ല, മനുഷ്യരാശിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ജീവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയുമില്ല. ഭയമോ കഷ്ടതയോ മരണമോ ഇനിയുണ്ടാകില്ല.

അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടച്ചുകളയും. ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല; ഒന്നാമത്തേത് കഴിഞ്ഞുപോയി; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ: ഇതാ, ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു (വെളി.21:4).

19

നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനും

ആദിയിൽ ദൈവം ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചു (ഉല്പത്തി1:1). എല്ലാ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇവിടെ നിഷിപ്തമാണ്, പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടിതാവ് ദൈവമാണ്. ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു. നമ്മുടെ നിലനിൽപ്പിന്റെ പിന്നിൽ ദൈവീക പദ്ധതിയ്ക്ക് ഒരു ലക്ഷ്യം ഉണ്ട്. എന്നിരിന്നാലും, ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ലോകം ഒരു തത്ത്വചിന്തയാൽ പൂരിതമാണ്, അത് ദൈവവചനം തുറക്കുന്ന വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനയെ തികച്ചും എതിർക്കുന്നു. നിരീശ്വരവാദം ശാസ്ത്രത്തെ തങ്ങളുടെതായ രീതിയിൽ കൊണ്ട് പോകുന്നു. ഈ തത്ത്വചിന്ത ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ ഏറെയായി ശാസ്ത്രത്തെ ഞെരുക്കുന്നു. ലോകവും ഒരു പരിധിവരെ ഇതിനെ ചേർത്തു നിർത്തുന്നു എന്നതു വേദനയുടെ ഒരു അനുഭവമാണ്. സൃഷ്ടിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ശാസ്ത്രത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അളവ് പരിശോധിക്കുന്നത് ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരില്ല, കാരണം ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളം നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ ലഭ്യമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്ന് ഒരു യുദ്ധമുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടം എഴുത്തുക്കാർ, പ്രഭാഷകന്മാർ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ എന്നിവരുടെ നിരന്തരമായ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ, അവർ ദൈവത്തെ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള ദൗത്യത്തിലാണ്. എന്താണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയധികം ആളുകൾ ദൈവ വിശ്വാസം നിരസിക്കുന്നത്?

ആത്മാർത്ഥതയുള്ള പലരും ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പൊരുത്തമില്ലാത്ത വീക്ഷണം പുലർത്തുന്നു. അനേകർ ദൈവസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് കേട്ട്

വളർന്നവർ, സ്നേഹവനായ ഒരു ദൈവത്തിന്റെ ചിത്രത്തെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പകരം അവനെ എളുപ്പത്തിൽ ദേഷ്യം പിടിപ്പിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ പ്രകോപിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദൈവമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മരണം, നാശം, നിത്യശിക്ഷ എന്നിവ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ദൈവം ശത്രുക്കളോട് പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നു എന്ന വിശ്വാസം വരുത്തിതീർക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടാണ് പലരും ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ മൊത്തത്തിൽ നിരസിച്ചതെന്ന് കാണാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷേ ഈ വികലമായ ചിത്രം എപ്പോഴെങ്കിലും അറിഞ്ഞെങ്കിൽ അവർ ദൈവത്തെ നിരാകരിക്കുകയില്ലായിരിക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം മാത്രമേ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളൂ, കാരണം ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം എല്ലാ മനസ്സിലും പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

താൻ ഉണ്ടാക്കിയതിനെ ഒക്കെയും ദൈവം നോക്കി, അത് എത്രയും നല്ലത് എന്നു കണ്ടു(ഉല്പത്തി1:31).

ഈ വാക്യം സൃഷ്ടിയുടെ വിവരണം നൽകുന്നു. സൃഷ്ടിയുടെ പൂർത്തികരണത്തിനുമുൻപ് തന്റെ സൃഷ്ടികളിലെതെങ്കിലും ഒന്നിന് മരണം സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് ഭൂമിയിലെ എല്ലാം "വളരെ നല്ലതായി" കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ദൈവം കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും മരണത്തിന്റെയും രചയിതാവല്ല, നമ്മുടെ ലോകത്ത് കഷ്ടപ്പാടുകളും മരണവും ആദ്യമായി വന്നപ്പോൾ മനുഷ്യരാശിയുടെ പതനത്തിനു മുൻപുള്ള അസ്ഥിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ നിലനില്പിനെ ഇത് ബാധിക്കുമായിരുന്നു.

പാപത്തിന്റെ പ്രവേശനം മുതൽ ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഭൂമിയിൽ കാണുന്നത് ലോകത്തോട് പൊരുത്തപ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്ന ഒരു

ജീവിതരീതിയാണ്. ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം ഒരു മത്സരവും ഭയമില്ലാത്ത ജീവിതരീതിയായിരിക്കും. കഷ്ടമോ മരണമോ ഇല്ല. നമ്മുടെ ഭൂമിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം അപ്പോൾ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടും.

അവന്റെ നിത്യശക്തിയും ദിവ്യത്വവുമായി അവന്റെ അദൃശ്യലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു; അവർക്കു പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിനുതന്നെ (റോമർ1:20).

ശാസ്ത്രം പഠിക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുമ്പോൾ, സൃഷ്ടിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന അത്ഭുതകരമായ കൃത്യതയെയും സങ്കീർണ്ണതയെയും നാം വിലമതിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ ഒപ്പ് എല്ലായിടത്തും കാണാൻ സാധിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം നാം നിഷേധിക്കുമ്പോൾ, അത്ഭുതങ്ങളുടെ അസ്തിത്വത്തെയും നാം നിഷേധിക്കണം, പക്ഷേ നാം അത്ഭുതങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: കൂറ്റൻ വൃക്ഷം, അതിലോലമായ കാട്ടുപുഷ്പങ്ങൾ, കിളികളുടെ നാദം, ചിലന്തിവല, വിശാലമായ പ്രപഞ്ചം, അവരുടെ അമ്മമാരെ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ചിരി, ഈ നിമിഷം നിങ്ങൾ എടുക്കുന്ന ശ്വാസം. ഇവയെല്ലാം പരമോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളാണ്. അവർക്ക് യുക്തിസഹമായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല അത്ഭുതങ്ങളല്ലാതെ മറ്റെന്തുണ്ട് വിശദീകരിക്കാൻ?. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ഒരു അത്ഭുതമാണ്. ദൈവം നമ്മെയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാവരെയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നതിന് തെളിവുകൾ വളരെ വലുതാണ്. നമുക്ക് ചുറ്റുമുള്ള അസാധാരണമായ ലോകത്തെ നോക്കാനും ദൈവം അത് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നിഗമനം ചെയ്യുന്നതും ന്യായമില്ല.

ആകാശത്തെ സൃഷ്ടിച്ച യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു-അവൻ തന്നെ ദൈവം; അവൻ ഭൂമിയെ നിർമിച്ചുണ്ടാക്കി; അവൻ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു; വ്യർത്ഥമായിട്ടല്ല അവൻ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്; പാർപ്പിനത്രേ അതിനെ നിർമിച്ചത്:- ഞാൻ തന്നെ യഹോവ; വേറൊരുത്തനും ഇല്ല (യെശ.45:18).

ദൈവം നമ്മുടെ നിത്യ ഭവനമായി ഭൂമിയെ സ്രഷ്ടിച്ചു.

ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം ആയിരുന്നു. അവൻ ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു .സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി; ഉളവായത് ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല .വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്ന് ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ടു (യോഹ 1:1-3,14).

ദൈവം എന്താണെന്ന് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് നമ്മിൽ ഒരാളെ പോലെയായി

നിന്റെ വിരലുകളുടെ പണിയായ ആകാശത്തെയും നീ ഉണ്ടാക്കിയ ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും നോക്കുമ്പോൾ, മർത്യനെ നീ ഓർക്കേണ്ടതിന് അവൻ എന്ത്? മനുഷ്യപുത്രനെ സന്ദർശിക്കേണ്ടതിന് അവൻ എന്തുമാത്രം? നീ അവനെ ദൈവത്തെക്കാൾ അല്പം മാത്രം താഴ്ത്തി, തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു .നിന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് നീ അവനെ അധിപതിയാക്കി,സകലത്തെയും അവന്റെ കാൽകീഴെയാക്കിയിരിക്കുന്നു (സങ്കീ 8:3-6).

'മാലാഖമാരേക്കാൾ' അല്പം താഴ്ത്തിയാണ് മനുഷ്യകുടുംബത്തെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നിരുന്നാലും, ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുകയും ദൈവവുമായി

അനുരഞ്ജനം നടത്തുകയും ചെയ്തവർ “ദൈവദൂതന്മാരും കുനിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന” ഒരു അനുഭവത്തിലൂടെ കടന്നുവരും (1 പത്രോസ് 1:12). അവരുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മത്യാഗപരമായ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരീക്ഷണാത്മക അറിവ് നൽകുകയും അവർക്ക് പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും: പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നെ, ഇറങ്ങുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് ഒരു മഹാശബ്ദം പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടത്: ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം; അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും (വെളി.21:2-3).

അവൻ തന്റെ ശക്തിയാൽ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചു, തന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ ഭൂമണ്ഡലത്തെ സ്ഥാപിച്ചു, തന്റെ വിവേകത്താൽ ആകാശത്തെ വിരിച്ചു (യിരെമ്യ.10:12).

അവനിലല്ലോ നാം ജീവിക്കയും ചരിക്കയും ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ കവിവരന്മാരിലും ചിലർ: “നാം അവന്റെ സന്താനമല്ലോ” എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (അപ്പൊ.17:28).

പ്രപഞ്ചവും ഭൂമിയും ഭൂമിയിലെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും ദൈവത്തെ കൂടാതെ നിലനിൽക്കുന്നില്ല. ദൈവം നിരന്തരം “തന്റെ ശക്തിയുള്ള വചനത്താൽ എല്ലാം വഹിക്കുന്നു” “അവൻ സർവത്തിനും മുമ്പേയുള്ളവൻ: അവൻ സകലത്തിനും ആധാരമായിരിക്കുന്നു” (എബ്രാ.1:3; കൊലോ.1:17).

നിങ്ങളുടെ വലതു കൈയിൽ ഒരു ഗ്ലാസ് വെള്ളം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു, നിങ്ങളുടെ ഇടത് കൈ

ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ടോ അത് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ?ദൈവം നമ്മോട് പറയുന്നു, "എന്റെ കൈ ഭൂമിക്ക് അടിസ്ഥാനമിട്ടു; എന്റെ വലങ്കൈ ആകാശത്തെ വിരിച്ചു; ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അവയൊക്കെയും ഉളവായിവരുന്നു" (യെശ.48:13).

ദൈവം ഒരു വിനാശകനാണെന്ന് സങ്കൽപ്പിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിയുടെ പരിപാലകൻ എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ സ്ഥാനത്തെ നിസ്സാരമാക്കുന്നു. നാശം ഉണ്ടാകാൻ സജീവമായി നശിപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിന് ആവശ്യമില്ല. ഒരു ഉദാഹരണമായി സൊദോമിനെയും ഗൊമോറയെയും നശിപ്പിക്കാൻ, ദൈവം തീയും ഗന്ധകവും സൃഷ്ടിച്ചതായി ഒരു പൊതു വ്യാഖ്യാനം കാണുന്നു.

കാരണം, നശിപ്പിക്കാൻ ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മരണത്തിനോ നാശത്തിനോ വേണ്ടി ദൈവം ഒരിക്കലും ഇത് ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. കാരണം ദൈവം സ്നേഹമാണ്, സ്നേഹത്തിന് യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം ആവശ്യമാണ്. ദൈവം ഒരു വ്യക്തിയെയോ ജനതയെയോ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയും അഗാധമായ സങ്കടത്തോടെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. "എഫ്രയീമേ, ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ വിട്ടുകൊടുക്കും? യിസ്രായേലേ, ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും? ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ അദ്മയെപ്പോലെ ആക്കും? ഞാൻ നിന്നെ എങ്ങനെ സെബോയിമിനെപ്പോലെ ആക്കിത്തീർക്കും? എന്റെ ഹൃദയം എന്റെ ഉള്ളിൽ മറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു; എന്റെ അയ്യോ ഭാവമൊക്കെയും ജ്വലിക്കുന്നു"(ഹോശ.11:8).

യേശു യെരൂശലേമിനെക്കുറിച്ചു വിലപിക്കുന്ന ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു: " യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ, പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറികയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻകീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ നിന്റെ മക്കളെ

ചേർത്തുകൊൾവാൻ എനിക്ക് എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു; നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായിത്തീരും"(മത്തായി23:37-38).

മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാനല്ല രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ വേറൊരു ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി"(ലൂക്കോ.9:56).

ആകാശം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു; ആകാശവിതാനം അവന്റെ കൈവേലയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു. പകൽ പകലിനു വാക്കു പൊഴിക്കുന്നു; രാത്രി രാത്രിക്ക് അറിവുകൊടുക്കുന്നു. ഭാഷണമില്ല, വാക്കുകളില്ല, ശബ്ദം കേൾപ്പാനുമില്ല (സങ്കീ.19:1-3).

ദൈവം തന്റെ സൃഷ്ടിയിലൂടെ എല്ലാവരോടും സംസാരിക്കുന്നു..

"നിങ്ങൾ കണ്ണ് മേലോട്ട് ഉയർത്തി നോക്കുവിൻ;

ഇവയെ സൃഷ്ടിച്ചതാർ? അവൻ അവയുടെ സൈന്യത്തെ സംഖ്യാക്രമത്തിൽ പുറപ്പെടുവിക്കയും അവയെ എല്ലാം പേർചൊല്ലി വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവന്റെ വീര്യമാഹാത്മ്യം നിമിത്തവും അവന്റെ ശക്തിയുടെ ആധിക്യംനിമിത്തവും അവയിൽ ഒന്നും കുറഞ്ഞുകാണുകയില്ല" (യെശ.40:26).

20

നമുക്ക് എങ്ങനെ നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും?

ഉല്പത്തി 3-മത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരാശിയുടെ പതനത്തെക്കുറിച്ച് വേദപുസ്തകത്തിൽ നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാമ്പ്: ദൈവം സ്വയം സേവിക്കുന്നവനാണെന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ പര്യാപതനല്ലെന്നും ആദാമിനെയും ഹവ്വായെയും ധരിപ്പിച്ചു. ആ നുണ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ അവർ ജീവൻ നൽകുന്നവനിൽ നിന്നും അകന്നുനിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. മരിക്കുന്ന പ്രക്രിയ അന്ന്മുതൽ ആരംഭിച്ചു.

ആ ദിവസം മുതലുള്ള എല്ലാ മരണവും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നുണ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലമാണ്. ആദാമും ഹവ്വയും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനസ്സ് മാറ്റിയതിനാൽ മനുഷ്യരെ ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ അകറ്റി. ഒരുകാലത്ത് അവർ ദൈവത്തെ വിശ്വസിച്ചിരുന്നിടത്ത് അവർ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ അവിശ്വസിച്ചു. ഇത് ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ കൃത്യമായ പ്രശ്നമാണ്. നമുക്ക് വേണ്ടത് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സ് മാറ്റുക എന്നതാണ്. നമ്മൾ ഇത് ചെയ്യുമ്പോൾ, വിശ്വാസം അവിശ്വാസത്തെ മാറ്റിമറിക്കും, സ്നേഹം ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്ക ഇല്ലാതാക്കും. നമ്മൾ നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവുമായി അനുരഞ്ജിപ്പിക്കപ്പെടും, അതിലൂടെ നമുക്ക് നിത്യജീവൻ ലഭിക്കും.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സർപ്പത്തിന്റെ നുണ ആദാമും ഹവ്വയും വിശ്വസിക്കുകയും അവനിൽ നിന്ന് ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, സംഭവിച്ചതിൽ നിന്ന് ദൈവത്തെ തന്നെ മാറ്റിയില്ല. ഇപ്പോൾ വേർപിരിഞ്ഞ തന്റെ മക്കളോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം ഒട്ടും

കുറയുന്നില്ല. നമ്മളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സ് മാറ്റാനുള്ള നമ്മുടെ ശ്രമങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്ന ഏതൊരു രക്ഷാപദ്ധതിയും നിലവിലില്ലാത്ത ഒരു പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം തേടുന്നു. ദൈവത്തിന് നമ്മെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ ഒരു പ്രേരണയും ആവശ്യമില്ല. അവൻ നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും അളവറ്റ് സ്നേഹിക്കുകയും അനന്തമായി വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം ഇസ്രായേല്യരെ ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ, വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിലെ അപകടത്തെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി. ഈ വ്യാജദൈവങ്ങൾ വേദപുസ്തക കാലഘട്ടത്തിൽ സാധാരണമായിരുന്നു, മനുഷ്യരുടെ വികലമായ ഭാവനകൾ അനുസരിച്ച് വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി. അവർ പലപ്പോഴും കോപാകുലരാണെന്നും അവരെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ കോപം മാറ്റാൻ വഴിപാടുകളും ത്യാഗങ്ങളും നൽകി. ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതിനുള്ള നമ്മുടെ രീതിയിൽ, പുരാതന വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ എന്തെങ്കിലും കടമെടുക്കുന്നുണ്ടോ?

ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതുതന്നെ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, നീ എനിക്കു ചെയ്‌വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി തികച്ചിരിക്കുന്നു (യോഹ.17:3-4).

പിതാവിനോടുള്ള യേശുവിന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിത്യജീവനെ വ്യക്തമായി നിർവചിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ അറിയുന്നത് വരാനിരിക്കുന്ന നിത്യജീവന്റെ അനുഭവമാണ്. ഈ പരീക്ഷണാത്മക അറിവ് നമ്മുടെ ജീവൻ നൽകുന്നയാളുമായി നമ്മെ വീണ്ടും അടുപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ലോകത്തോടുള്ള യേശുവിന്റെ ദൗത്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം കാണാൻ

നമ്മളിൽ നിന്നാണ് ആരംഭിക്കുക– ദൈവത്തെ നിസ്വാർത്ഥനും ദയയുള്ളവനും സൗമ്യനും കരുണാമയനും ആയി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ആളുകൾ യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ, അവർ ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേൾക്കുന്നു. വിശക്കുന്നവർക്ക് ഭക്ഷണം കൊടുക്കുക, പ്രോത്സാഹനം നൽകുക, യേശുവിന്റെ മടിയിൽ കുട്ടികളെ ഇരുത്തുക, രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുക ഇതെല്ലാം ആളുകൾ കണ്ടപ്പോൾ അവർ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ കണ്ടു.

ആശയക്കുഴപ്പം ഒഴിവാക്കാൻ, രക്ഷയ്ക്കായി ഉദ്ദേശിച്ച നിരവധി മാർഗങ്ങളുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്, എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വൈരുദ്ധ്യമുള്ള ഒരു ചിത്രമാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. രക്ഷയുടെ പ്രധാന മാർഗ്ഗത്തിൽ ഈ പഠനം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കും. ആത്മാർത്ഥതയുള്ള പലരും ഇത് പാലിക്കുന്നു. രക്ഷ ഒരു നിയമപരമായ പ്രശ്നമാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാടാണിത്.

ഈ കാഴ്ചയുടെ ചില സവിശേഷതകളിൽ ഇവ ഉൾപ്പെടുന്നു:

1 തന്റെ മക്കൾക്ക് നൽകിയ സ്വാതന്ത്ര്യദാനത്തേക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ പരമാധികാരത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നു.

2 നമ്മെ തന്നോട് അനുരഞ്ജിപ്പിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹത്തെക്കാൾ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്കാണ് ഊന്നൽ.

3 ദൈവം വളരെ ശുദ്ധവും വിശുദ്ധനുമാണെന്ന വിശ്വാസം, ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നമ്മുടെ പാപങ്ങളാൽ തന്നെ ദൈവം അസ്വസ്ഥനാകുന്നു, നമ്മെ ദൈവത്തോട് അടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ചെയ്യുന്ന പാപത്തെക്കുറിച്ച് ദൈവം ദു:ഖിക്കുന്നു.

4 ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ഭയത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ വിടുവിക്കുവാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം. ദൈവമല്ല പാപമാണ് മാരകമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

5 വരാനിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയിൽ നമുക്കെതിരെ ഉപയോഗിക്കാൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ ഒരു രേഖ ദൈവം സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസത്തെക്കാൾ ഉപരി ഒരോ മനുഷ്യനെയും രക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം ദൈവം ചെയ്യുന്നു എന്നത് വ്യക്തം.

6 തന്നെ ലംഘിച്ചതിന് ദൈവം ശിക്ഷകൾ ചുമത്തുന്നു എന്ന കാഴ്ചപ്പാട് അത് നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതിനേക്കാൾ സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമായി, നാം കുറ്റക്കാരായി. ശിക്ഷ ഭയക്കാതെ പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയാത്തതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ നിയമം ലംഘിക്കാനും കഴിയില്ല.

7 യഥാർത്ഥ സുവിശേഷം ദൈവത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന് അറിയുന്നതിനുപകരം, നിയമം ലംഘിച്ചതിന് ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നത് ഒഴിവാക്കാൻ ഒരു മാർഗ്ഗം നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന സുവിശേഷത്തെ സുവിശേഷമായി നിർവചിക്കുന്നു. തന്റെ നിയമം ലംഘിച്ചതിന് വധശിക്ഷ നൽകുന്ന തരത്തിലുള്ള ആളാണ് ദൈവം എങ്കിൽ, അത് ഒരു മോശം വാർത്തയാണ്. എന്നാൽ പാപിയായ മനുഷ്യനെ തന്റെ അനന്തമായ സ്നേഹം മൂലം രക്ഷ നൽകുന്നു.

8 ദൈവത്തെ തികച്ചും വിശ്വാസയോഗ്യനായി കാണാൻ വരുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു സംരക്ഷിത ഒരു മാനസികാവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നു. നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തോട് നാം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു, നമ്മുടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉത്കണ്ഠ കുറയും, മറ്റുള്ളവരെ നാം സ്നേഹിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യും. “ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും എന്റെയും

സുവിശേഷത്തിന്റെയും നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ അതിനെ രക്ഷിക്കും" (മർക്കോസ്8:35).

മാറ്റമില്ലാത്ത സുവിശേഷം, രക്ഷയുടെ ഉറപ്പ് നൽകുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സ്വന്തം ആത്മീയ അവസ്ഥയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനുപകരം, മറ്റുള്ളവരെയും നമ്മെപ്പോലെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ദൈവം നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരെയും സ്നേഹിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മെത്തന്നെ വിലമതിക്കുക. നാം ഓരോരുത്തരും അവനോടൊപ്പം നിത്യത ചെലവഴിക്കണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാം അത് മനസ്സിലാക്കണമെന്നും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ദൈവം പൂർണ്ണനും വിശ്വാസയോഗ്യനും നമ്മെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനുമാണ്. ഭയപ്പെടുന്ന മനസ്സുകൾ: സ്നേഹത്തിൽ ഭയമില്ല; ഭയത്തിനു ദണ്ഡനം ഉള്ളതിനാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ തികഞ്ഞവനല്ല (1യോഹ 4:18). വളരെ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ട് സുവിശേഷങ്ങളെ നമ്മൾ ചുരുക്കമായി താരതമ്യം ചെയ്തു: നിയമപരമായ സുവിശേഷവും രോഗശാന്തി സുവിശേഷവും. രോഗശാന്തി സുവിശേഷം യേശുവിന്റെ പഠിപ്പിക്കലുകളുമായും മാതൃകയുമായും തികഞ്ഞ ഐക്യവും, നിയമപരമായ സുവിശേഷത്തിന് മനുഷ്യ തന്ത്രവുമായി കൂടുതൽ സാമ്യമുണ്ട്, യേശുവിനെ കുറ്റംവിധിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥ (നമ്മുടെ സൗമ്യനായ സൗഖ്യദായകൻ) മരണം വരെ. നിങ്ങൾ പ്രത്യാശിക്കുന്ന ശുഭഭാവി വരുവാൻ തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിരൂപിക്കുന്ന നിരൂപണങ്ങൾ ഇന്നവ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവ തിന്മയ്ക്കല്ല നന്മെക്കത്രേയുള്ള നിരൂപണങ്ങൾ എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് (യിരെമ്യ.29:11).

ദൈവത്തെ ചിന്തിപ്പിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ചെയ്യുന്ന മതപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിച്ച ധാരാളം സമയം, പരിശ്രമം, ചെലവ് എന്നിവ ഒരു വലിയ പാഴാണ്.

നിങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കുന്ന അതിക്രമങ്ങളൊക്കെയും നിങ്ങളിൽനിന്ന് എറിഞ്ഞുകളവിൻ; നിങ്ങൾക്കു പുതിയോരു ഹൃദയത്തെയും പുതിയോരു ആത്മാവിനെയും സമ്പാദിച്ചുകൊൾവിൻ; യിസ്രായേൽഗൃഹമേ നിങ്ങൾ എന്തിനു മരിക്കുന്നു? മരിക്കുന്നന്റെ മരണത്തിൽ എനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാട്; ആകയാൽ നിങ്ങൾ മനംതിരിഞ്ഞു ജീവിച്ചുകൊൾവിൻ (യെഹെസ്കേൽ 18:31-32).

സ്വാർത്ഥതയിൽ നിന്നും ജീവന്റെ വഴിയിലേക്ക് തിരിയുക എന്നതാണ് നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അപേക്ഷ.

തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നല്കാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചത് ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ (യോഹ3:16-17).

യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുക എന്നതാണ്. ദൈവം ലോകത്തിനു ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു പോന്നു. ഈ നിരപ്പിന്റെ വചനം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭരമേല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു (2കൊരി.5:19).

നിത്യമരണത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രമവും ഒറ്റവാക്കിൽ സംഗ്രഹിക്കാം, ആ വാക്ക് ഇതായിരിക്കും അനുരഞ്ജനം.

മുമ്പേ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ മനസ്സുകൊണ്ട് അകന്നവരും ശത്രുക്കളുമായിരുന്ന നിങ്ങളെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരും കുറ്റമില്ലാത്തവരുമായി നിറുത്തേണ്ടതിന് അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ ജഡശരീരത്തിൽ തന്റെ മരണത്താൽ നിരപ്പിച്ചു (കൊലോ.1:21).

മനുഷ്യരാശിയുടെ പതനത്തിനുശേഷം, അന്യവൽക്കരണത്തോടുള്ള മനോഭാവം നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് -.

ഇരുട്ടിൽനിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കേണം എന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു (2കൊരി.4:6).

ഈ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്ന അന്ധകാരം ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ തെറ്റിദ്ധാരണയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം അവന്റെ സ്വഭാവമാണ്, അത് യേശുവിന്റെ മുഖത്ത് കാണുന്നു.

എന്നാൽ മൂടുപടം നീങ്ങിയ മുഖത്തു കർത്താവിന്റെ തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന കർത്താവിന്റെ ദാനമായി തേജസ്സിന്മേൽ തേജസ്സു പ്രാപിച്ച് അതേ പ്രതിമയായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു (2കൊരി.3:18).

കാണുന്നതിലൂടെ നാം മാറുന്നു. ഈ തത്വം രണ്ട് വഴികളിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദൈവം സ്വയം സേവിക്കുന്നവനാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു. അവനെ തികച്ചും നിസ്വാർത്ഥനായി നാം കാണുന്നുവെങ്കിൽ, അത് നമ്മുടെ അന്തർലീനമായ സ്വാർത്ഥതയെ പിഴുതെറിയാൻ സഹായിക്കും. ദൈവസ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നുവെങ്കിൽ കരുണ, ക്ഷമ, സ്നേഹം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ പ്രതിഫലിക്കും.

അങ്ങനെ തന്നെ മാനസാന്തരംകൊണ്ട് ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത് നീതിമാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചൊല്ലി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു (ലൂക്കോ.15:7).

മാനസാന്തരമെന്നാൽ ദൈവത്തോട് "ക്ഷമിക്കണം" എന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. മാനസാന്തരമെന്നാൽ ഒരു വഴിത്തിരിവ് അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെ മാറ്റം. യഥാർത്ഥ മാനസാന്തരമെന്നത്, യേശു പഠിപ്പിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ, അർത്ഥമാക്കുന്നത് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനസ്സിന്റെ മാറ്റം. മനസ്സിന് മാറ്റം വരുമ്പോൾ അവൻ കൃത്യമായി യേശുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് അവനിൽ കാണാൻ കഴിയും.

"അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ട് എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു" (മത്തായി11:28-30).

ആത്മീയത സ്വയം മെച്ചപ്പെടുത്തലിനുള്ള വ്യർത്ഥമായ ശ്രമത്തിൽ നാം നല്ലവരാകാൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. അപ്രകാരമുള്ള പ്രവർത്തനം നമ്മെ അഹങ്കാരത്തിനോ നിരുത്സാഹത്തിനോ കാരണമാക്കും. നമ്മുടെ ധർമ്മസങ്കടത്തിന് പരിഹാരകൻ യേശുവാണ്. യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം യേശുവിന് കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്തകം വിടർത്തി:

"ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ കർത്താവ് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്കയാൽ അവന്റെ ആത്മാവ് എന്റെമേൽ ഉണ്ട്; ബദ്ധന്മാർക്ക് വിടുതലും കുരുടന്മാർക്ക് കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിതന്മാരെ

വിടുവിച്ചയപ്പാനും കർത്താവിന്റെ പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗിപ്പാനും എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കോ.4:17-18).

നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയാണ് യേശു വന്നത്.

21

ന്യായവിധിയെ നാം ഭയപ്പെടണോ?

ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ആരാണ് വിധിക്കുന്നത്, ആരാണ് വിധിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത് സഹായകമാകും. ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ ഹവ്വയും സർപ്പവും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിലേക്ക് പോകാം, ദൈവത്തിന്റെ നീതി, സൽസ്വഭാവം, വിശ്വാസ്യത എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചോദ്യം ഹവ്വയുടെ മനസ്സിൽ സ്ഥാപിച്ചത് ഓർക്കുക. ചില സത്യസന്ധമായ പരിഗണനയോടെ, അവിടെ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ടത് മനുഷ്യനല്ലയെന്ന് വ്യക്തമാകും- അത് ദൈവം ആയിരുന്നു സ്വയം വിചാരണ ചെയ്യാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുക എന്ന ആശയം ഗ്രഹിക്കുന്നത് നമുക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ബൈബിളിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആഴത്തിലുള്ള പഠനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മാത്രമേ ഈ കാഴ്ചപ്പാടിൽ എത്തിച്ചേരാനാകൂ. പിശാചുമായുള്ള ആദ്യ സംഭാഷണം മുതൽ ദൈവത്തെ നമ്മൾ ന്യായകർത്താവായി കാണുന്നു. നമ്മുക്ക് അദ്ദേഹം ന്യായമായ വിചാരണ നൽകിയിട്ടുണ്ടോ? ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഈ ലോകത്തിലെ മോഹങ്ങളിലേക്ക് വഴിതെറ്റിപ്പോകുമ്പോൾ, ന്യായംവിധിക്കുന്ന സമയത്ത് അതിൽനിന്നും നാം തികച്ചും ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല. ദൈവം നമ്മെ പരീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; എന്നിരുന്നാലും, നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുന്നതിലും അപലപിക്കുന്നതിലും നാം സമർത്ഥരാണ്. തന്റെ വാക്കുകൾ ജീവനുള്ളതാണ് എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ സ്വീകരിക്കാനോ നിരസിക്കാനോ നമുക്ക് അവകാശമുണ്ട്. അവന്റെ വാക്കുകൾ ശരിക്കും ജീവിതമാണെങ്കിൽ, നാം അവ നിരസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പ്രവർത്തികൾ കൊണ്ട് ഒരു ന്യായവിധി ഉണ്ടാവുകയില്ലേ?

ഒരു നിയമകോടതിയിൽ നടക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നില്ല. സ്വയം കുറ്റാരോപിതനായി മരണത്തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ തുടരാൻ നാം ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുമ്പോൾ, മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ നമ്മുടെ തീരുമാനം അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ ദൈവത്തിന് നമുക്കുവേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.

വിധിന്യായത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം കൂടി നമുക്ക് നോക്കാം. നാം മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുമ്പോൾ, അത് നമ്മോട് പ്രതികൂലമായി പ്രതികരിക്കും. മറ്റുള്ളവരെ നാം കുറ്റപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ഈ പ്രക്രിയയിൽ നാം സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ന്യായവിധിയിൽ ആരെയാണ് നാം ശരിക്കും ഭയപ്പെടേണ്ടത്? വ്യഭിചാരത്തിൽ അകപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ സുവിശേഷ വിവരണത്തിൽ ന്യായവിധി എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണം നൽകുന്നു:

യേശുവോ ഒലീവ്മലയിലേക്കു പോയി. അതികാലത്ത് അവൻ പിന്നെയും ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനമൊക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്ന് അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്ന് നടുവിൽ നിറുത്തി അവനോട്:ഗുരോ, ഈ സ്ത്രീയെ വ്യഭിചാരകർമ്മത്തിൽതന്നെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ കല്ലെറിയേണം എന്ന് മോശെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവളെക്കുറിച്ച് എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. ഇത് അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന് അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ കുനിഞ്ഞു വിരൽ കൊണ്ടു നിലത്ത് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അവനോട് ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിവിർന്നു:

നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളെ ഒന്നാമത് കല്ല് എറിയട്ടെ എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു. പിന്നെയും കുനിഞ്ഞ് വിരൽകൊണ്ടു നിലത്ത് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവർ അതു കേട്ടിട്ടു, മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആക്ഷേപം ഹേതുവായി മൂത്തവരും ഇളയവരും ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേശു മാത്രവും നടുവിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീയും ശേഷിച്ചു. യേശു നിവിർന്ന് അവളോട്: സ്ത്രീയേ, അവർ എവിടെ? നിനക്ക് ആരും ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ? എന്ന് ചോദിച്ചതിന്: ഇല്ല കർത്താവേ എന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. ഞാനും നിനക്കു ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം ചെയ്യരുത് എന്ന് യേശു പറഞ്ഞു (യോഹ.8:1-11).

യേശുവിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്ന് ഹാജരാക്കിയ സ്ത്രീയെ നിയമപാലകർ എന്ന നിലയിൽ മതവിശ്വാസികൾ ഉപയോഗിച്ച ഇരയായിരുന്നു, തങ്ങളുടെ മതത്തിന് ഭീഷണിയാണെന്ന് അവർ വിധിച്ച യേശുവിനെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ നേതാക്കൾ സ്ത്രീയുടെമേൽ മോശെയുടെ നിയമം ഉപയോഗിച്ച് കുറ്റമാരോപിച്ചു. പരീശന്മാരുമായുള്ള മറ്റൊരു ഏറ്റുമുട്ടൽ, വിവാഹമോചനത്തെക്കുറിച്ചാണ്, മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്ത് അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ അനുവദിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അത് നിങ്ങളുടെ കഠിനഹൃദയം കൊണ്ടത്രേ: " യേശു അവരോട്: നിങ്ങളുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രേ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഈ കല്പന എഴുതിത്തന്നത്" (മർക്കോസ്10:5).

ന്യായവിധി നടപ്പാക്കാനുള്ള അവകാശത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, ദൈവികതയുടെ എല്ലാ അവകാശത്തോടും യേശു ഭൂമിയിൽ ദൈവമാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ഈ കോടതിമുറിയിൽ നടന്ന ന്യായവിധി വ്യക്തമാകും. തന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്ന കേസിൽ യേശു ഉടനടി വിധി പ്രസ്താവിച്ചില്ല, പകരം കുനിഞ്ഞ് വിരൽ കൊണ്ട് നിലത്ത്

എഴുതി. അവർ അവനെ പ്രേരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു, "നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളെ ഒന്നാമത് കല്ല് എറിയട്ടെ". തുടർന്ന് അദ്ദേഹം കുനിഞ്ഞ് നിലത്ത് എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

താൻ പറഞ്ഞതും ചെയ്തതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും യേശുവിന് ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നിലത്ത് എഴുതിയപ്പോൾ, മതനേതാക്കളുടെ ചോദ്യം ഒഴിവാക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. തന്റെ മുൻപിൽ കൊണ്ടുവന്ന സ്ത്രീയുടെ സാഹചര്യങ്ങൾ അവനറിയാമായിരുന്നു. അവളിൽ കുറ്റമാരോപിച്ച ഓരോരുത്തരുടെ ചരിത്രം യേശു അറിയുകയും അവരുടെ ചിന്തകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും വായിക്കുകയും ചെയ്തു. സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന് ഈ കപടവിശ്വാസികളോട് കടുത്ത ശാസന നടത്താൻ കഴിയും. പകരം, അവൻ കൃപയോടെ അത് മനസ്സിലാക്കി മതനേതാക്കന്മാർക്ക് സ്വന്തം പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതിക്കൊണ്ട് അവരെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നു. രേഖാമൂലമുള്ള അവരുടതായ പാപങ്ങൾ എഴുതികൊണ്ട്.

സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവനു ചുറ്റും ഒത്തുകൂടിയ ഓരോ വ്യക്തിയെയും യേശു സ്നേഹിക്കുകയും അനന്തമായി വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തു. ലോകത്തെ രക്ഷിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യം, സ്ത്രീയുടെയും അവളുടെ കുറ്റാരോപിതരുടെയും പിണക്കം തീർത്തു, കാരണം അവരെ കൂടുതൽ അകറ്റാൻ ദൈവത്തിന് ആഗ്രഹമില്ലായിരുന്നു. യേശു മതനേതാക്കളോട് പറഞ്ഞു, "**നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ അവളെ ഒന്നാമത് കല്ല് എറിയട്ടെ എന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞു**". ഇവിടെ അവരെത്തന്നെ വിധിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്തം ക്രിസ്തു കൈമാറി. വിധിക്കാനും കുറ്റമാരോപിക്കാനും യേശു ഈ ലോകത്ത് വന്നിട്ടില്ല, ഒരു ന്യായാധിപന്റെ വേഷത്തിലേക്ക് ക്രിസ്തുസ്വയം തള്ളിവിട്ടില്ല.

ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും അവന്റെ വാക്കുകൾ സ്ത്രീക്ക് നേരെ കല്ലെറിയാനുള്ള ക്ഷണമായി സ്വീകരിച്ചോ? പ്രത്യക്ഷമായും അല്ല, അവരെല്ലാവരും സംഭവസ്ഥലത്ത് നിന്ന് "ഓരോരുത്തരായി" പോയ്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

യേശു ദൈവത്തെപ്പോലെ സ്ത്രീയെ കുറ്റം വിധിച്ചില്ല "ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യരുത്" എന്ന വാക്കുകൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ ജീവന്റെ വഴിയിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറന്നു. അവളെ വെറുതെ വിടാൻ അവൻ അവരോട് കൽപ്പിക്കുന്നില്ല, അവളെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ പാപത്തിൽ നിന്ന് അവൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി. . ഭാവിയിൽ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാനുള്ള വഴി യേശു ഈ സ്ത്രീക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ അവളോടുള്ള ദൈവസ്നേഹം അവൻ വെളിപ്പെടുത്തി. ഈ സ്ത്രീ ജീവൻ നൽകുന്നവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലായിരുന്നു, അവനിൽ വിശ്വസിക്കാനും ആശ്രയിക്കാനും കഴിയുമെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ വീക്ഷണം ഈ ഏറ്റുമുട്ടലിനുശേഷം അവളെ പൂർണമായും മാറ്റി. നടന്ന ഈ വിധി അവളുടെ ജീവിതത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതും, ജീവൻ നൽകുന്നതുമായിരുന്നു.

കഠിനഹൃദയരായ ശാസ്ത്രിമാരെ യേശു കുറ്റംവിധിച്ചില്ല പരീശന്മാർ സ്ത്രീയെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ തിടുക്കം കാട്ടി, എന്നാൽ അവരുടെ മുൻപിൽ ഒരു ആത്മീയ കണ്ണാടി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് അവരുടെ പാപത്തെ ആ കണ്ണാടിയിലൂടെ കാട്ടിക്കൊടുത്തു. തൽഫലമായി, അവർ "സ്വന്തം മനസാക്ഷിയാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു", കൂടാതെ ജീവനായകന്റെ ശുദ്ധവും നിസ്വാർത്ഥവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി. അവർ മറ്റൊരാളെ കുറ്റമാരോപിക്കാൻ വന്നു, എന്നാൽ സ്വയം കുറ്റാരോപിതരായി അവസാനിച്ചു.

അതുകൊണ്ട് വിധിക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനുമായുള്ളോവേ, നിനക്കു പ്രതിവാദം പറവാൻ ഇല്ല; അന്യനെ വിധിക്കുന്നതിൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു; വിധിക്കുന്ന നീ അതുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ആ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ നേരെ ദൈവത്തിന്റെ വിധി സത്യാനുസരണയായിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു. ആ വക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വിധിക്കയും അതുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാ, നീ ദൈവത്തിന്റെ വിധിയിൽനിന്നു തെറ്റി ഒഴിയും എന്നു നിനയ്ക്കുന്നുവോ? (റോമർ2:1-3).

ദൈവം നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു. നമ്മുടെ സ്വയം അപലപിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അദ്ദേഹം അസാധുവാക്കില്ല. ഇവിടെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി ക്രിസ്തുവിന്റെയാണ്, പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെയും ജീവിതത്തിന്റെയും വലയത്തിന് പുറത്ത് തുടരാൻ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തലിനെ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ തിരുത്തുന്നു. ന്യായവിധിയിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനാവില്ല, കാരണം, മനുഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജീവിതപാതയിലൂടെ നടക്കാൻ ദൈവത്തിന് നിർബന്ധിക്കാനാവില്ല അത് ദൈവത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്ക് വിരുദ്ധമാണ്.

യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് എല്ലാവരും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിനു പിതാവ് ആരെയും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാം പുത്രനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു (യോഹ.5:22).

പിതാവായ ദൈവം നമ്മെ വിധിക്കുന്നില്ല.

ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവ് ആകുന്നു; മാംസം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു (യോഹ.6:63).

യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ജീവനുള്ളതാണ്. യേശു പറഞ്ഞ ഓരോ വാക്കിലും പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തി.

എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല എന്നെ അയച്ചവനിൽതന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നെ കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ വചനം കേട്ടു പ്രമാണിക്കാത്തവനെ ഞാൻ വിധിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല, ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്റെ വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ട്; ഞാൻ സംസാരിച്ച വചനംതന്നെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ ന്യായം വിധിക്കും (യോഹ.12:44-48).

യേശു നമ്മെ വിധിക്കുന്നില്ല. ദൈവം നമുക്ക് ജീവന്റെ വചനം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു, പക്ഷേ അത് സ്വീകരിക്കാൻ ഒരിക്കലും അവൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുകയില്ല.

നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിനു വിധിക്കരുത്. നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും. എന്നാൽ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ ഓർക്കാതെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരട് നോക്കുന്നത് എന്ത്? അല്ല, സ്വന്തകണ്ണിൽ കോൽ ഇരിക്കെ നീ സഹോദരനോട്: നില്ല്, നിന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരട് എടുത്തു കളയട്ടെ, എന്നു പറയുന്നത് എങ്ങനെ? കപടഭക്തിക്കാരാ, മുമ്പേ സ്വന്തകണ്ണിൽനിന്നു കോൽ എടുത്തുകളക; പിന്നെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു കരട് എടുത്തുകളവാൻ വെടിപ്പായി കാണും (മത്തായി 7:1-5).

പിതാവായ ദൈവം നമ്മെ വിധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ യേശു വിധിക്കുന്നില്ല, ന്യായവിധിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കാൻ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരാണെന്ന് കരുതുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം കേട്ട് എന്നെ അയച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവനു നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്; അവൻ ന്യായാവിധിയിൽ ആകാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കു കടന്നിരിക്കുന്നു (യോഹ.5:24).

ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം മനസിലാക്കുകയും അവനിൽ ആശ്രയിക്കാനും, വിശ്വസിക്കാനും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ജീവനിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞു: അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ന്യായവിധിയില്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവനു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നു കഴിഞ്ഞു (യോഹ.3:18).

അപ്പോൾ പൗലൊസും ബർണബാസും ധൈര്യം പൂണ്ടു: ദൈവവചനം ആദ്യം നിങ്ങളോടു പറയുന്നത് ആവശ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അതിനെ തള്ളി നിങ്ങളെത്തന്നെ നിത്യജീവന് അയോഗ്യർ എന്ന് വിധിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ ഇതാ, ഞങ്ങൾ ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു (അപ്പൊ.13:46).

സ്വയം വിധിക്കുന്നതിന്റെ പ്രബുദ്ധമായ ഉദാഹരണമാണിത്. വിധിക്കരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കയില്ല; ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കരുത്; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകയില്ല; വിടുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിടുവിക്കും (ലൂക്കോ.6:37).

ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ, “നമ്മൾ ചോദിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തന്നെ ദൈവം നമ്മോട് ക്ഷമിച്ചുവെന്ന് മുടിയനായ പുത്രന്റെ ഉപമ നമ്മെ

പഠിപ്പിക്കുന്നു". നാം വിധിക്കുകയോ, കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ, ക്ഷമിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം നമ്മെതന്നെ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തും "മനുഷ്യൻ വിതെക്കുന്നതുതന്നെ കൊയ്യും" (ഗലാ.6:7).

"കാണാത്തവർ കാണ്മാനും;കാണുന്നവർ കുരുടർ ആകുവാനും ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിക്കായി ഞാൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. അവനോടുകുടെയുള്ള ചില പരീശന്മാർ ഇത് കേട്ടിട്ട് ഞങ്ങളും കുരുടരോ എന്നു ചോദിച്ചു. യേശു അവരോട്: നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു; എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ: ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ പാപം നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു"(യോഹ.9:39-41).

യേശു ലോകത്തിലേക്കു വന്ന "ന്യായവിധി" എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്? മനുഷ്യരാശിയോടുള്ള ദൈവസ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്താനാണ് യേശു ഈ ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നത്. യേശു നമ്മിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും മേൽ വയ്ക്കുന്ന അനന്തമായ മൂല്യം, നാം കാണണമെന്ന് യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നു.അവൻ നമ്മെ കാണുന്നതുപോലെ നാമും പരസ്പരം മറ്റുള്ളവരെ കാണണം,അവൻ നമ്മെ വിലമതിക്കുന്നതുപോലെ നാമും പരസ്പരം വിലമതിക്കണം. മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങൾക്കും അന്ധരായിരിക്കാൻ യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു നമ്മളെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്ന കൃത്രിമമായി നിർമ്മിച്ച വ്യത്യാസങ്ങൾ: വിഭാഗീയത, ദേശീയത, ഗോത്രവർഗ്ഗം, പക്ഷപാത രാഷ്ട്രീയം, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും അവർക്കെതിരായ മാനസികാവസ്ഥയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കരുത്. യേശു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ പാഠം പരീശന്മാർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവർ കടുത്ത വിഭാഗീയരായിരുന്നു. യഹൂദ വംശജരല്ലാത്ത

വിജാതീയരെ അംഗീകരിച്ചില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ പാപങ്ങൾ കാണാനും അതിനനുസരിച്ച് വിഭജിക്കാനും അവർ സ്വയം രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുന്നതിൽ വിദഗ്ധരായിരുന്നു.

" തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചത് ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ. അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവന്നു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജതാനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു. ന്യായവിധി എന്നതോ, വെളിച്ചം ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷമുള്ളത് ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതുതന്നെ" (യോഹ.3:16-19).

ഈ ഭാഗത്തിൽ, പേരിന് 'പ്രതീകം' എന്നാണ് അർത്ഥം. യേശു വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്ന ദൈവ സ്വഭാവത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ നിരസിക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തെ തള്ളിക്കളയുകയാണ്. "പുലർച്ചയ്ക്കു മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ കൂടിവിചാരിച്ചു, അവനെ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു"(മത്തായി 27:1-2).

എന്തൊരു ചിത്രമാണിത്! തന്റെ ജീവൻ നൽകുന്നയാളുടെ മരണം തേടുന്ന പാപ-പൂരിത മതവിശ്വാസികളെ, യേശു എതിർക്കുന്നില്ല ! അവരുടെമേൽ ന്യായവിധി നടത്തുന്നതുമില്ല! എന്താണ് അല്ലെങ്കിൽ ആരാണ് മരണകാരണമായത് - ദൈവമോ അതോ പാപമോ?

ക്രിസ്തുവിന്റെ വിചാരണയ്ക്കും ക്രൂശീകരണത്തിനും പിന്നിലുള്ള ആഴമേറിയ അർത്ഥത്തെ മനസ്സിലാക്കാതെ, മരണത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ നാം

വായിക്കുന്നു. യേശു പൂർണമായും ദൈവവും പൂർണ മനുഷ്യനുമാണ്. പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പാകെ യേശുവിനെ വിചാരണ ചെയ്തപ്പോൾ,യേശു പൂർണ ദൈവമായിരുന്നു. വിധിക്കപ്പെടുമ്പോഴും ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, യേശു പൂർണമായും ദൈവമായിരുന്നു. യേശുവിനെ മരിക്കാനായി അവർ ചൂഷണം ചെയ്യുകയും പരിഹസിക്കുകയും ക്രൂശിൽ തറയ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോഴും ദൈവമായിരുന്നു.

ദൈവം തന്നെത്തന്നെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുകയും താൻ സ്നേഹിക്കുകയും സ്വയം അനുരഞ്ജനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തവരാൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം തങ്ങൾ യേശുവിനോട് പാപം ചെയ്തു എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ യെഹുദന്മാർക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. ദൈവപുത്രനായ യേശു തന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെട്ടു, എന്നത് നമുക്ക് ചിന്തിക്കാവുന്നതിലുമധികമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടത ഗെത്ത്സെമനാ പൂന്തോട്ടത്തിൽ അല്ല ആരംഭിച്ചത് , ക്രൂശിൽ മരിക്കുന്ന വാക്കുകളാലും അല്ല അവസാനിച്ചത്, മറിച്ച് ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ കഷ്ടത സഹിച്ചത് പാപം ആദ്യം നമ്മുടെ ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതുമുതൽ കഷ്ടത ദൈവം സഹിക്കുന്നു.ഇതിന്റെ അവസാനം നിത്യതയിൽ.

തന്റെ അനന്തമായ സ്നേഹം പങ്കുവെക്കുന്നതിനായി ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യരുടെ കൈകളാൽ തന്നെ കഠിനമായ പരീക്ഷണവും കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിച്ചു. ആ ചിത്രം ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളായി നിലനിൽക്കുകയാണ്. പാപത്താൽ വേർപിരിഞ്ഞ തന്റെ മക്കളെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ദിവ്യ അനുഭവമാണ് കുരിശ്. സാത്താന്റെ വാദത്തെ

കുരിശ് ഇല്ലാതാക്കുന്നു ദൈവം സ്വയം സേവിക്കുന്നവനും കരുതാത്തവനുമാണെന്ന സാത്താന്റെ വാദം അവിശ്വസനീയമാണ്.

നാം ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കിയത് പോലയല്ല, ഒരു സന്തോഷവാർത്തയുണ്ട് നാം ദൈവത്തെ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ദൈവത്തിന് അറിയാം, അതിനായി ദൈവം നമ്മെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നില്ല.. ദൈവം നമ്മുക്കുവേണ്ടി ചെയ്ത കാര്യങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ നന്ദികേട് വകവയ്ക്കാതെ ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നത് തുടരും.എന്നാൽ ഇത് നമ്മുടേതല്ലെന്ന് മനസിലാക്കിയാൽ അത് ദൈവത്തിന് അത്ഭുതകരമല്ലേ; നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് നമ്മുടെ ധർമ്മസങ്കടത്തിലും അടുത്ത് ഇടപെടുന്നു. നമുക്ക് ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാമോ? ചോദിക്കാൻ വളരെയധികം ഉണ്ടോ? “അവൻ ആദ്യം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നാം സ്നേഹിക്കുന്നു”(1യോഹ.4:19).

അവരുടെ കഷ്ടതയിലൊക്കെയും അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടു; അവന്റെ സമ്മുഖദൂതൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു; തന്റെ സ്നേഹത്തിലും കനിവിലും അവൻ അവരെ വീണ്ടെടുത്തു; പുരാതനകാലത്തൊക്കെയും അവൻ അവരെ ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്നു”(യെശ.63:9).

22

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധി എങ്ങനെയുള്ളതാണ്?

നന്മ ചെയ്‌വാൻ പഠിപ്പിൻ; ന്യായം അന്വേഷിപ്പിൻ; പീഡിപ്പിക്കുന്നവനെ നേർവഴിക്കാക്കുവിൻ; അനാഥനു ന്യായം നടത്തിക്കൊടുപ്പിൻ; വിധവയ്ക്കു വേണ്ടി വ്യവഹരിപ്പിൻ. (യെശ.1:17)

ദൈവത്തിന്റെ വിധി ഒരിക്കലും നമുക്കെതിരായി ഒരു ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല. കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനും ഇവിടെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നു.അന്യായമായ ലോകത്ത് ന്യായബോധം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു.

“അവൻ കലഹിക്കയില്ല, നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും തെരുക്കളിൽ അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയുമില്ല. ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല; പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല; അവൻ ന്യായവിധി ജയത്തോളം നടത്തും. അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവയ്ക്കും. എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാപ്രവാചകൻമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തി ആകുവാൻ സംഗതി വന്നു”(മത്തായി12:18-21).

ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവും സൗമ്യവുമായ ന്യായവിധി വിശ്വാസത്തെ ഉളവാക്കുന്നു

“നിങ്ങളുടെ നിലത്തിലെ വിള നിങ്ങൾ കൊയ്യുമ്പോൾ വയലിന്റെ അരികു തീർത്തു കൊയ്യരുത്; നിന്റെ കൊയ്ത്തിൽ കാലാ പെറുക്കയും അരുത്. നിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ കാലാ പറിക്കരുത്; നിന്റെ

മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വീണു കിടക്കുന്ന പഴം പെറുക്കയും അരുത്. അവയെ ദരിദ്രനും പരദേശിക്കും വിട്ടേക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു"(ലേവ്യ.19:9-10).

പിന്നോക്കാവസ്ഥയിലുള്ളവർക്കായി ദൈവം കരുതി.

"പരദേശി നിന്നോടു കൂടെ നിങ്ങളുടെ ദേശത്തു പാർത്താൽ അവനെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. നിങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കുന്ന പരദേശി നിങ്ങൾക്കു സ്വദേശിയെപ്പോലെ ഇരിക്കേണം; അവനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം; നിങ്ങളും മിസ്രയീംദേശത്തു പരദേശികളായിരുന്നുവല്ലോ; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ
ആകുന്നു. ന്യായവിസ്താരത്തിലും അളവിലും തൂക്കത്തിലും നിങ്ങൾ അന്യായം ചെയ്യരുത്. ഒത്ത തുലാസ്സും ഒത്ത കട്ടിയും ഒത്ത പറയും ഒത്ത ഇടങ്ങഴിയും നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കേണം; ഞാൻ നിങ്ങളെ മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുവിച്ച നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ ആകുന്നു"(ലേവ്യ.19:33-36)"

"ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായം മറിച്ചുകളവാനും എന്റെ ജനത്തിലെ എളിയവരുടെ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കുവാനും വിധവമാർ തങ്ങൾക്കു കൊള്ളയായിത്തീരുവാനും അനാഥന്മാരെ തങ്ങൾക്ക് ഇരയാക്കുവാനും തക്കവണ്ണം നീതികെട്ട ചട്ടം നിയമിക്കുന്നവർക്കും അനർഥം എഴുതി വയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകാർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!"(യെശ.10:1-2).
ദൈവം എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ദൈവം മനുഷ്യ നിയമങ്ങൾ, ബിസിനസ്സ് രീതികൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് നിയമങ്ങൾ

പാലിക്കുന്നു.ദരിദ്രരുടെ ചെലവിൽ സമ്പന്നർക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുക. അതിനെ കവർച്ച എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിളിക്കുന്നത്.

“ ഞങ്ങൾ നോമ്പു നോല്ക്കുന്നതു നീ നോക്കാതെയിരിക്കുന്നതെന്ത്? ഞങ്ങൾ ആത്മതപനം ചെയ്യുന്നതു നീ അറിയാതിരിക്കുന്നതെന്ത്? ഇതാ, നിങ്ങൾ നോമ്പു നോക്കുന്ന ദിവസത്തിൽ തന്നെ നിങ്ങളുടെ കാര്യാദികളെ നോക്കുകയും നിങ്ങളുടെ എല്ലാവേലക്കാരെയുംകൊണ്ടു അദ്ധ്വാനിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.നിങ്ങൾ വിവാദത്തിനും കലഹത്തിനും ക്രൂരമുഷ്ടികൊണ്ട് അടിക്കേണ്ടതിനും നോമ്പുനോല്ക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പ്രാർഥന ഉയരത്തിൽ കേൾപ്പാൻ തക്കവണ്ണമല്ല നിങ്ങൾ ഇന്നു നോമ്പുനോല്ക്കുന്നത്. എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള നോമ്പും മനുഷ്യൻ ആത്മതപനം ചെയ്യുന്ന ദിവസവും ഇങ്ങനെയുള്ളതോ? തലയെ വേഴത്തെപ്പോലെ കുനിയിക്കുക, രട്ടും വെണ്ണീരും വിരിച്ചു കിടക്കുക, ഇതാകുന്നുവോ ഉപവാസം? ഇതിനോ നീ നോമ്പെന്നും യഹോവയ്ക്കു പ്രസാദമുള്ള ദിവസമെന്നും പേർ പറയുന്നത്? അന്യായബന്ധനങ്ങളെ അഴിക്കുക; നുകത്തിന്റെ അമിക്കയറുകളെ അഴിക്കുക; പീഡിതരെ സ്വതന്ത്രരായി വിട്ടയയ്ക്കുക; എല്ലാ നുകത്തെയും തകർക്കുക; ഇതല്ലയോ എനിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള ഉപവാസം? വിശപ്പുള്ളവനു നിന്റെ അപ്പം നുറുക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന സാധുക്കളെ നിന്റെ വീട്ടിൽ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നതും നഗ്നനെ കണ്ടാൽ അവനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നതും നിന്റെ മാംസരക്തങ്ങളായിരിക്കുന്നവർക്കു നിന്നെത്തന്നെ മറയ്ക്കാതെയിരിക്കുന്നതും അല്ലയോ?” (യെശ.58:3-7).

ആവശ്യമുള്ളവരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ നാം അവഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ മതപരമായ പ്രകടനം വിലപ്പോവില്ല. യേശു പറഞ്ഞു, “പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ തുളസിയിലും അരൂതയിലും എല്ലാ

ചീരയിലും പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായവും ദൈവസ്നേഹവും വിട്ടുകളകയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു ചെയ്കയും അതു ത്യജിക്കാതിരിക്കയും വേണം."(ലൂക്കോസ് 11:42)

യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് സെഖര്യാവിനുണ്ടായതെന്തെന്നാൽ: സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നേരോടെ ന്യായം പാലിക്കയും ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സഹോദരനോടു ദയയും കരുണയും കാണിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. വിധവയെയും അനാഥനെയും പരദേശിയെയും ദരിദ്രനെയും പീഡിപ്പിക്കരുത്; നിങ്ങളിൽ ആരും തന്റെ സഹോദരന്റെ നേരെ ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം നിരൂപിക്കയും അരുത്. (സെഖര്യ.7:8-10)

അടിച്ചമർത്തലിനെ ദൈവം ഒരു രൂപത്തിലും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല മറ്റൊരാളുടെ ചെലവിൽ സ്വയം പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ പദ്ധതിയിടുന്നതിനെ ദൈവം അനുകൂലിക്കുന്നില്ല.

"സഹോദരന്മാരേ, തേജസ്സുള്ളവനായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ മുഖപക്ഷം കാണിക്കരുത്. നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചും പൊൻമോതിരം ഇട്ടുംകൊണ്ട് ഒരുത്തനും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചോരു ദരിദ്രനും വന്നാൽ നിങ്ങൾ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവനെ നോക്കി: ഇവിടെ സുഖേന ഇരുന്നാലും എന്നും ദരിദ്രനോട്: നീ അവിടെ നില്ക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ ഇരിക്ക എന്നും പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ പ്രമാണമില്ലാതെ ന്യായരഹിതമായി വിധിക്കുന്നവരായില്ലയോ? പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ: ദൈവം ലോകത്തിൽ ദരിദ്രരായവരെ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരും തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത രാജ്യത്തിന്റെ അവകാശികളുമാകേണ്ടതിനു തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ ദരിദ്രനെ

അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ധനവാന്മാർ അല്ലയോ നിങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുന്നത്? അവർ അല്ലയോ നിങ്ങളെ ന്യായസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ഇഴച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നത്? നിങ്ങളുടെമേൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന നല്ല നാമത്തെ അവർ അല്ലയോ ദുഷിക്കുന്നത്? എന്നാൽ "കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നെ സ്നേഹിക്കേണം" എന്ന തിരുവെഴുത്തിന് ഒത്തവണ്ണം രാജകീയ ന്യായപ്രമാണം നിങ്ങൾ നിവർത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നന്ന്"(യാക്കോ.2:1-8). ദൈവത്തിനു പക്ഷപാതമില്ല; അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നാമെല്ലാവരും തുല്യരാണ്; "അപ്പോൾ പത്രൊസ് വായു തുറന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയത്: ദൈവത്തിനു മുഖപക്ഷമില്ല എന്നും ഏതു ജാതിയിലും അവനെ ഭയപ്പെട്ടു നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ അവൻ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ ഇപ്പോൾ യഥാർഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു"(അപ്പൊ.10:34,35).

"പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായുള്ള ഭക്തിയോ: അനാഥരെയും വിധവമാരെയും അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ ചെന്നു കാണുന്നതും, ലോകത്താലുള്ള കളങ്കം പറ്റാതവണ്ണം തന്നെത്താൻ കാത്തുകൊള്ളുന്നതും ആകുന്നു"(യാക്കോ.1:27).

"രാജാവ് തന്റെ വലത്തുള്ളവരോട് അരുളിച്ചെയ്യും: എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു, ദാഹിച്ചു നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു; ഞാൻ അതിഥിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു; നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നു; തടവിൽ ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അതിനു നീതിമാന്മാർ അവനോടു: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നു കണ്ടിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചുകണ്ടിട്ടു കുടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? ഞങ്ങൾ

എപ്പോൾ നിന്നെ അതിഥിയായി കണ്ടിട്ടു ചേർത്തുകൊൾകയോ നഗ്നനായി കണ്ടിട്ട് ഉടപ്പിക്കയോ ചെയ്തു? നിന്നെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്ന് ഉത്തരം പറയും. രാജാവു അവരോട്: എന്റെ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്ന് അരുളിച്ചെയ്യും"(മത്തായി25:34-40).

യേശുവിന്റെ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ ആകാനുള്ള യോഗ്യതകൾ എന്തൊക്കെയാണ് ഒരാൾ മാത്രമേയുള്ളൂ: മനുഷ്യവംശത്തിലെ ഒരു അംഗം. നാമെല്ലാം യേശുവിന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളാണ്.

കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും അനേകർ വന്ന് അബ്രാഹാമിനോടും യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടുംകൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പന്തിക്കിരിക്കും (മത്തായി8:11).

23

ദൈവം താഴ്മയുള്ളവനാണ്

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്തൻ ദൈവമാണെങ്കിലും; വിനീതനും ദൈവം തന്നെ.

ദൂതൻ അവരോട്: ഭയപ്പെടേണ്ടാ; സർവജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവ് ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അടയാളമോ; ശീലകൾ ചുറ്റി പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു (ലൂക്കോ.2:10-12).

നമ്മുടെ ലോകത്തിലേക്കുള്ള ഏറ്റവും എളിയ പ്രവേശനമാണ് ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

“അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ, എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ട് എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും. എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു ലഘുവും ആകുന്നു” (മത്തായി11:28-30).

ദൈവപുത്രനായ യേശുവിനെ എങ്ങനെ വ്യക്തമാകും?ദൈവം പറയുന്നു,“ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ”

യേശു അവനോട്: കുറുനരികൾക്ക് കുഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു കൂടുകളും ഉണ്ട്;മനുഷ്യപുത്രനോ തലചായിപപ്പാൻ ഇടമില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു(മത്തായി8:20).

അവനെ രക്താംബരം ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ട് ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞ് അവനെ ചൂടിച്ചു: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്നു പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചു; കോൽകൊണ്ട് അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ തുപ്പി, മുട്ടുകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു. അങ്ങനെ അവനെ പരിഹസിച്ച ശേഷം അവർ രക്താംബരം നീക്കി സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. അവനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവന്റെ വസ്ത്രം ഇന്നവന് ഇന്നതു കിട്ടേണം എന്നു ചീട്ടിട്ടു പകുതിചെയ്തു. അവർ രണ്ടു കള്ളന്മാരെ ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി അവനോടുകൂടെ ക്രൂശിച്ചു. (അധർമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവനെ എണ്ണി എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയായി)(മർക്കോസ് 15:17-20,24,27-28).

അവന്റെ എളിയ ജനനം മുതൽ രണ്ടുപേർ നടുവിൽ കുരിശിലേറ്റൽ വരെ ദൈവപുത്രനായ യേശു നിരന്തരം പ്രകടമാക്കി സൗമ്യതയും വിനയവും. മനുഷ്യാ, നല്ലത് എന്തെന്ന് അവൻ നിനക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു: ന്യായം പ്രവർത്തിപ്പാനും നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ താഴ്മയോടെ നടപ്പാനും അല്ലാതെ എന്താകുന്നു യഹോവ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നത്?(മീഖാ 6:8).

രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ ഒത്തിട്ടല്ലാതെ ഒരുമിച്ചു നടക്കുമോ? ഇരയില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ സിംഹം കാട്ടിൽ അലറുമോ?ഒന്നിനെയും പിടിച്ചിട്ടല്ലാതെ ബാലസിംഹം ഗുഹയിൽ നിന്ന് ഒച്ചപുറപ്പെടുവിക്കുമോ? (ആമോസ് 3:3)

നാം താഴ്മയുള്ളവരായിരിക്കുമ്പോൾ നാം ദൈവവുമായി പൊരുത്തപ്പെടും അവൻ തന്നെ.

നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവം താഴ്മ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ സംശയത്തിന്റെ ഒരു ആറ്റത്തെ എങ്ങനെ രസിപ്പിക്കാം എന്ന് പ്രദർശിപ്പിച്ചു അവന്റെ വിശ്വാസ്യത?

നാം എല്ലാവരും ആടുകളെപ്പോലെ തെറ്റിപ്പോയിരുന്നു; നാം ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ വഴിക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ യഹോവ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും അകൃത്യം അവന്റെമേൽ ചുമത്തി. തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി വായ് തുറക്കാതെയിരുന്നിട്ടും അവൻ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; കൊല്ലുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെയും രോമം കത്രിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പാകെ മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്ന ആടിനെപ്പോലെയും അവൻ വായെ തുറക്കാതിരുന്നു. അവൻ പീഡനത്താലും ശിക്ഷാവിധിയാലും എടുക്കപ്പെട്ടു; ജീവനുള്ളവരുടെ ദേശത്തുനിന്നു അവൻ ഛേദിക്കപ്പെട്ടു എന്നും എന്റെ ജനത്തിന്റെ അതിക്രമം നിമിത്തം അവനു ദണ്ഡനം വന്നു എന്നും അവന്റെ തലമുറയിൽ ആർ വിചാരിച്ചു? അവൻ സാഹസം ഒന്നും ചെയ്യാതെയും അവന്റെ വായിൽ വഞ്ചന ഒന്നും ഇല്ലാതെയും ഇരുന്നിട്ടും അവർ അവനു ദുഷ്ടന്മാരോടുകൂടെ ശവക്കുഴി കൊടുത്തു; അവന്റെ മരണത്തിൽ അവൻ സമ്പന്നന്മാരോടുകൂടെ ആയിരുന്നു(യെശ.53:6-9).

24

ദൈവം ഒരു ദാസനാണ്, അടിമകളുടെ യജമാനനല്ല

യജമാനൻ ചെയ്യുന്നത് ദാസൻ അറിയായ്കകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളെ ദാസന്മാർ എന്ന് ഇനി പറയുന്നില്ല; ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോട് കേട്ടത് എല്ലാം നിങ്ങളോട് അറിയിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 15:15)

നമ്മുടെ അന്ധമായ വിശ്വാസ സമർപ്പണത്തെ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവനു വേണ്ടത് നമ്മുടെ സൗഹൃദമാണ്. നാം ഒരു സുഹൃത്തിനോട് സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ഔപചരികമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കില്ല നാം സത്യസന്ധമായി സംസാരിക്കണമെന്നാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നമ്മൾ ഒരു ഉറ്റ ചങ്ങാതിയുമായി സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ - ഇതാണ് യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥന. യുക്തിസഹമായി ദൈവം നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചു, അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു ആ കഴിവ് പ്രയോഗിക്കാൻ : "വരുവിൻ നമുക്ക് തമ്മിൽ വാദിക്കാം" (യെശ 1:18).

"യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും മഹത്തുക്കൾ അവരുടെമേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ അരുത്: നിങ്ങളിൽ മഹാനാകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം.നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ ഇചഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദാസനാകേണം. മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും വന്നതുപോലെതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞു"(മത്തായി 20:25-28).

യേശു ജീവിതനിയമം പ്രകടിപ്പിച്ചു - അവൻ തന്നെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കുക.

“പിന്നെ യേശു ഗലീലയിലൊക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കയും രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം

പ്രസംഗിക്കയും ജനത്തിലുള്ള സകല ദീനത്തെയും വ്യാധിയെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.അവന്റെ ശ്രുതി സുറിയയിലൊക്കെയും

പരന്നു. നാനാവ്യാധികളാലും ബാധകളാലും വലഞ്ഞവർ, ഭൂതഗ്രസ്തർ, ചന്ദ്രരോഗികൾ, പക്ഷവാതക്കാർ ഇങ്ങനെ സകലവിധ

ദീനക്കാരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വന്നു.അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി; ഗലീല, ദെക്കപ്പൊലി, യെരൂശലേം, യെഹൂദ്യ,

യോർദ്ദനക്കരെ എന്നീ ഇടങ്ങളിൽനിന്നു വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടർന്നു”(മത്തായി 4:23-25).

“ഒരു കുഷ്ഠരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു:മനസ്സുണ്ട്, ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ കുഷ്ഠം വിട്ടുമാറി അവനു ശുദ്ധി വന്നു” (മർക്കോസ് 1:40-42).

“യേശു ചെയ്തത് മറ്റു പലതും ഉണ്ട്; അത് ഓരോന്നായി എഴുതിയാൽ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽതന്നെയും ഒതുങ്ങുകയില്ല എന്ന് ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നു” (യോഹ 21:25).

“പിതാവു സകലവും തന്റെ കൈയിൽ തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്ന് ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കെ,അത്താഴത്തിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം ഊരിവച്ച് ഒരു തുവർത്ത് എടുത്ത് അരയിൽ ചുറ്റി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു തുവർത്തുവാനും തുടങ്ങി” (യോഹ 13:3-5).

വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഈ "ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി" നടക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിചാരണയ്ക്കും ക്രൂശീകരണത്തിനും മണിക്കൂറുകൾക്ക് മുൻപുള്ള തിരുവത്താഴ സമയത്താണ്. ഈ സന്ദർഭം:"തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരെ ആകുന്നു വലിയവനായി എണ്ണേണ്ടത് എന്നതിനെച്ചൊല്ലി ഒരു തർക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി" (ലൂക്കോസ് 22:24).

താൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് വന്നതെന്ന് യേശുവിന് അറിയാമായിരുന്നു. എല്ലാം കാര്യങ്ങളും യേശുവിൻ കൈയിലായിരുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, യേശുവിന് താൻ ദൈവമാണെന്ന പൂർണ ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. യേശു ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ശക്തിയും ഉള്ളവനായിരുന്നു. സ്വന്തം ശിഷ്യന്മാർ ഒരു തർക്കത്തിനിടയിലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക യേശു എന്തു ചെയ്തു? അവൻ "ഒരു തൂവാലയെടുത്ത് അരക്കെട്ടി"അവൻ സ്വയം ശിഷ്യന്മാരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി (ആ സംസ്കാരത്തിലെ വീട്ടുജോലിക്കാരൻ).

ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ഭാവം തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ .അവൻ ദൈവരൂപത്തിൽ ഇരിക്കെ ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്ന് വിചാരിക്കാതെ ദാസരൂപം എടുത്തു മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലായി തന്നെത്താൻ ഒഴിച്ച് വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി വിളങ്ങി .(7-2:5 ഫിലി)

25

ദൈവം നിങ്ങളെ നിരുപാധികമായി സ്നേഹിക്കുന്നു

“ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ മറക്കുമോ? താൻ പ്രസവിച്ച മകനോടു കരുണ തോന്നാതിരിക്കുമോ? അവർ മറന്നുകളഞ്ഞാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കയില്ല. ഇതാ ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ ഉള്ളംകൈയിൽ വരച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ മതിലുകൾ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു” (യെശയ്യാവ്49:15-16). ദൈവം നമ്മെ മറന്നുവെന്ന് തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ നമുക്കുണ്ടാകാം, എന്നാൽ വികാരങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ കൃത്യമായ അളവുകോലല്ല. ദൈവം പറയുന്നു അവൻ മറക്കില്ലെന്ന്:

“രണ്ടു കാശിന് അഞ്ചു കുരികിലിനെ വിൽക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ദൈവം മറന്നുപോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ തലയിലെ മുടിപോലും എല്ലാം എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഏറിയ കുരികിലിനെക്കാളും നിങ്ങൾ വിശേഷതയുള്ളവർ” (ലൂക്കോസ് 12:6-7). “മരണത്തിനോ ജീവനോ ദൂതന്മാർക്കോ വാഴ്ചകൾക്കോ അധികാരങ്ങൾക്കോ ഇപ്പോഴുള്ളതിനോ വരുവാനുള്ളതിനോ ഉയരത്തിനോ ആഴത്തിനോ മറ്റു യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ വേർപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു” (റോമർ 8:38-39).

“കാണ്മിൻ, നാം ദൈവമക്കൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ പിതാവ് നമുക്ക് എത്ര വലിയ സ്നേഹം നല്കിയിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ തന്നേ നാം ആകുന്നു. ലോകം അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു നമ്മെയും അറിയുന്നില്ല *(1 യോഹന്നാൻ 3:1)*

നാം ഓരോരുത്തരും ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യാശയാണ്, അവനെ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവായി നാം തിരിച്ചറിയും. അപ്പോൾ നാം പുത്രന്മാരെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ പൈതൃകം തിരിച്ചറിയും.

ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ തുച്ഛീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.നിങ്ങൾക്ക് എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യന് നൂറ് ആട് ഉണ്ട് എന്നിരിക്കട്ടെ; അവയിൽ ഒന്ന് തെറ്റി ഉഴന്നുപോയാൽ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും വിട്ടേച്ചു തെറ്റിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു തിരയുന്നില്ലയോ?അതിനെ കണ്ടെത്തിയാൽ തെറ്റിപ്പോകാത്ത തൊണ്ണൂറ്റമ്പതിലും അധികം അതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.അങ്ങനെതന്നേ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന് ഇഷ്ടമല്ല (മത്തായി 18:10-14).

സിംഹാസനത്തിലെ അഹങ്കാരിയായ രാജാവ് മുതൽ തെരുവിലെ ഏറ്റവും ദരിദ്രനായ യാചകൻ വരെ ഓരോ വ്യക്തിയും ദൈവത്തിന് വിലപ്പെട്ടതാണ്. എത്ര വിലപ്പെട്ടതാണ്? ദൈവം സ്വർഗ്ഗം വിട്ടുപോരുവാൻ ഉള്ള പ്രധാനകാരണം മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുക എന്ന ദൗത്യം നിറവേറ്റുവാൻ വേണ്ടിയാണ്.

യഹോവ ദൂരത്തുനിന്ന് എനിക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അരുളിച്ചെയ്തത്: നിത്യസ്നേഹംകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിനക്കു ദയ ദീർഘമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(യിരെമ്യാവു 31:3)

26

ദൈവരാജ്യം

ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ ചോദിച്ചതിന്: "ദൈവരാജ്യം കാണത്തക്കവണ്ണമല്ല വരുന്നത്; ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ എന്നും പറകയും ഇല്ല; ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ഉണ്ടല്ലോ "എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.(ലൂക്കോ.17:20-21)

ഈ ലോക രാജ്യങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും എല്ലാം കാണാനാകും, ഗവൺമെന്റിന് ഒരു ആസ്ഥാനമുണ്ട്. നമ്മൾ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ദൃശ്യം പ്രകടമല്ല. ദൈവരാജ്യം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നത് സ്നേഹമാണ്. ദൈവം നമ്മുടെ സ്വാർത്ഥതയെ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുന്നു.

പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞത്: "ദൈവരാജ്യത്തെ എങ്ങനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏത് ഉപമയാൽ അതിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ടു? (മർക്കോസ്4:30).

മനുഷ്യ ഭാഷയിൽ വാക്കുകൾ കണ്ടെത്തുന്നത് എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണ് ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൃത്യമായ ചിത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അറിയിക്കുക ഈ ലോക രാജ്യങ്ങളുമായി മാത്രം പരിചിതമാണ്.

യേശു അവനോട്: "ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ ആർക്കും കഴിയകയില്ല" ഉത്തരം പറഞ്ഞു(യോഹ.3:3).

ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ എന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനമാണ്.സൗമ്യമായ സ്വാധീനത്തെ നമ്മൾ സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോൾ,ദൈവരാജ്യം കാണാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ. സാധ്യമാക്കുന്ന ആത്മീയാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രികരിക്കുന്നു. ഈ പുതിയ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണിലെ മാറ്റം അനുരഞ്ജനവും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നത് പോലെ ജീവൻ നൽകുന്നതുമാണ്.

നാം ചിലപ്പോൾ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് മതത്തിന്റെ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു മാത്രമായി ഒതുങ്ങുന്നില്ല. പശ്ചാത്തലം, ഗ്രഹത്തിലെ സ്ഥാനം, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രം എന്നിവ പരിഗണിക്കാതെ എല്ലാവരോടും സംസാരിക്കുന്നു. നിരീശ്വരവാദികൾ പോലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തമല്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ആത്മീയ കാര്യങ്ങളുടെ സത്ത കേവലം അറിവല്ല, മറിച്ച് മാനസാന്തരമാണ്. ഒരു ഉദാഹരണമായി, അനുകമ്പയും ഉദാരവുമായ അജ്ഞ്ഞേയവാദി അല്ലെങ്കിൽ നിരീശ്വരവാദി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്വാധീനത്തോട് കൂടുതൽ പ്രതികരിക്കുന്നു അവൻ സ്വയം നീതിമാനും കഠിനഹൃദയനുമായ ഒരു മതവിശ്വാസിയേക്കാൾ ദൈവരാജ്യത്തോട് കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു. ദൈവത്തിന് കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളത് എന്താണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സ് മാറ്റുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മാറ്റം വരുത്തുകയോ ചെയ്യുക. അവൻ തൊടേണ്ടതിനു ചിലർ ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാരോ അവരെ ശാസിച്ചു. യേശു അതു കണ്ടാറെ മുഷിഞ്ഞ് അവരോട്: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുത്; ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതല്ലോ. ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും അതിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു(മർക്കോസ്10:13-15). ദൈവത്തെയും അവന്റെ രാജ്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സത്യം പഠിക്കുമ്പോൾ, ഏറ്റവും പ്രയാസമേറിയ ഭാഗം പഠനമല്ല,മറിച്ച് അറിവില്ലാത്തതാണ്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിത്രത്തിന്റെ വികാസത്തിനായി നമ്മളിൽ പലരും വളരെയധികം നിക്ഷേപം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ ചിത്രം വളച്ചൊടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത് അനുവദിക്കുന്നത് പ്രത്യേകിച്ച്

ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വികലമായ ഒരു ചിത്രം ജനപ്രിയമായി ഉൾച്ചേർത്തതിനാൽ മതം ഇത്രയും കാലം, അത് ഏറ്റവും വലിയ തടസ്സമായി നിലകൊള്ളുന്നു ദൈവത്തെയും അവന്റെ രാജ്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ വികലമായ ചിത്രത്തോട് കുട്ടികൾക്ക് താരതമ്യേന അറിവ് കുറവാണ്. സൗമ്യനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം അംഗീകരിക്കാൻ അവർക്ക് എളുപ്പമാകുന്നു.

ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കെ വിളിച്ച് അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി; "നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ ആയിവരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ആകയാൽ ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു (മത്തായി 18:1-4).

ലോകരാജ്യങ്ങൾക്ക് വിപരീതമാണ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം. അഹങ്കാരത്തിനും കൃത്രിമത്വത്തിനും അവിടെ ഇടമില്ല. നമ്മിൽ കുട്ടികളെയെപ്പോലുള്ള വിശ്വാസം ആവശ്യമാണ്, സ്വർഗ്ഗീയപിതാവും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള തുറന്ന സന്നദ്ധത കാണിക്കുന്നു..

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ ഒളിച്ചുവച്ച നിധിയോടു സദൃശം. അത് ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറച്ചിട്ടു, തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റ് ആ വയൽ വാങ്ങി. പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ല മുത്ത് അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു വ്യാപാരിയോടു

സദൃശം. അവൻ വിലയേറിയ ഒരു മുത്ത് കണ്ടെത്തിയാറെ ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റ് അതു വാങ്ങി (മത്തായി 13:44-46). ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം നാം മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അതിരുകളില്ലാത്ത സ്നേഹനിറവാണ് ദൈവം, പൂർണ്ണമായും വിശ്വസ്തനും കരുണാമയനും ദയലുവുമാണ്. ദൈവരാജ്യം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുക. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിത്രം ചിന്തകൾക്കതീതവും അതിശ്രേഷ്ഠവുമാണ്.

ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്ന് അവർ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുന്നതു കേട്ട് അവൻ അവരോടു നല്ലവണ്ണം ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ട്: എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പന ഏത് എന്ന് അവനോടു ചോദിച്ചു. അതിന് യേശു: എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകല്പനയോ: “യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക; നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക കർത്താവ്. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം, എന്ന് ആകുന്നു. രണ്ടാമത്തേതോ: “കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം” എന്നത്രേ; ഇവയിൽ വലുതായിട്ടു മറ്റൊരു കല്പനയും ഇല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ശാസ്ത്രി അവനോട്: നന്ന്, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം തന്നേ; ഏകനേയുള്ളൂ; അവനല്ലാതെ മറ്റൊരുത്തനുമില്ല. അവനെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ മനസ്സോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കുന്നതും തന്നെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും സകല സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും യാഗങ്ങളെക്കാളും സാരമേറിയതു തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ ബുദ്ധിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്ന് യേശു കണ്ടിട്ട്: നീ ദൈവരാജ്യത്തോട് അകന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ ശേഷം അവനോട് ആരും ഒന്നും ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല.(മർക്കോസ്12:28-34)

താൻ ഉത്തരം പറയുന്ന ശാസ്ത്രിക്ക് യേശു പ്രോത്സാഹനം നൽകി: “നീ ദൈവരാജ്യത്തിൽനിന്നു അകലെയല്ല.” ആത്മീയ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് എഴുത്തുകാരൻ മിക്കവരേക്കാളും ആഴത്തിലുള്ള ധാരണ പ്രകടിപ്പിച്ചു. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ ആഴം കുറഞ്ഞ വായനയ്ക്കപ്പുറത്തേക്ക് അവൻ കടന്നുപോയി.

സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമം ദേശത്തിന്റെ ഏക നിയമമാകുമ്പോൾ ഭൂമി എങ്ങനെയായിരിക്കും? ദൈവത്തിന്റെ മറ്റ് കേന്ദ്രീകൃത സ്നേഹം എല്ലാ മനുഷ്യരാശിയിലും പ്രതിഫലിക്കും. ഓരോ വ്യക്തിയും മറ്റുള്ളവരെ “തങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠൻ” എന്ന് സ്നേഹിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യും (ഫിലി. 2: 3). അതിലും അപ്പുറത്തുള്ള സന്തോഷത്തിന്റെയും സുരക്ഷയുടെയും അവസ്ഥ നിലനിൽക്കുന്നു നമുക്ക് സങ്കൽപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരുക്കീട്ടുള്ളതു കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ല ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നീട്ടുമില്ല.” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ(1കൊരി. 2:9).

27

ദൈവം നമുക്ക് യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു.

അനന്തരം ദൈവം: നാം നമ്മുടെ സ്വരൂപത്തിൽ നമ്മുടെ സാദൃശ്യപ്രകാരം മനുഷ്യനെ ഉണ്ടാക്കുക; അവർ സമുദ്രത്തിലുള്ള മത്സ്യത്തിന്മേലും ആകാശത്തിലുള്ള പറവജാതിയിന്മേലും മൃഗങ്ങളിന്മേലും സർവ്വഭൂമിയിന്മേലും ഭൂമിയിൽ ഇഴയുന്ന എല്ലാ ഇഴജാതിയിന്മേലും വാഴട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു (ഉൽപ്പത്തി 1:26).

ദൈവം മനുഷ്യർക്ക് നൽകിയ ഭൂമിയിലെ ആധിപത്യം ദുരുപയോഗമോ ചൂഷണമോ അനുവദിച്ചില്ല. ആദാമും ഹവ്വായും അവരുടെ പിൻഗാമികളും ഭൂമിയെയും അതിലെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളെയും സ്നേഹിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. തിരുവെഴുത്ത് രേഖകൾ,"സ്വർഗ്ഗം യഹോവയുടെ
സ്വർഗമാകുന്നു; ഭൂമിയെ അവൻ മനുഷ്യർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 115:16).

ഞങ്ങളുടെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കൾ ദൈവം സ്വാർത്ഥനും നിയന്ത്രിതനുമാണെന്ന നുണ വിശ്വസിച്ചു വഞ്ചകനെ മറികടന്ന് അവരുടെ മനസ്സിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു അവനു അടിമത്തം," തങ്ങൾ തന്നെ നാശത്തിന്റെ അടിമകളായിരിക്കെ മറ്റവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു. ഒരുത്തൻ ഏതിനോടു തോല്ക്കുന്നുവോ അതിന് അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു(2 പത്രൊസ്2:19).

ആദാമും ഹവ്വായും ഒരുകാലത്ത് സ്വതന്ത്ര്യത്തിലായിരുന്നു എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവരും അവരുടെ മക്കളും പാപത്തിൻ അടിമത്തത്തിലാണ്. വീഴ്ചയ്ക്കുശേഷം ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു നിമിഷം, അത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു നിസ്സഹായരായിരിക്കുകയല്ലാതെ മനുഷ്യവർഗത്തിന് ഒരു മാർഗവുമില്ല

എങ്കിലും ഒരു നല്ല വാർത്തയുണ്ട്; ദൈവം അവർക്കും അവരുടെ സന്തതികൾക്കും അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വഴി നൽകി. ഈ അടിയന്തരാവസ്ഥ നേരിടാൻ, ദൈവമേ ഈ വാക്കുകൾ സാത്താനോട് പറഞ്ഞു: "ഞാൻ നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും അവളുടെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാക്കും. അവൻ നിന്റെ തല തകർക്കും; നീ അവന്റെ കുതികാൽ തകർക്കും."(ഉല്പത്തി 3:15) എന്താണ് ഈ ശത്രുത?

സാത്താനും അനുയായികളും സ്വർഗത്തിൽ ദൈവത്തിനെതിരെ മത്സരിച്ചപ്പോൾ, പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായുള്ള ദീർഘകാല ബന്ധത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിന്നാണ് അവർ അങ്ങനെ മത്സരിച്ചത്. ദൈവസ്നേഹത്തെ അറിയാനുള്ള അനുഭവം, പരിശുദ്ധരോട് പ്രതികരിക്കാൻ അവർ കഴിവില്ല, സ്വയം നശിച്ചു, അനുതപിക്കാനും അവരുടെ സ്രഷ്ടാവിലേക്ക് മടങ്ങാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

ആദാമും ഹവ്വയും പാപം ചെയ്തപ്പോൾ, ദൈവത്തെകുറിച്ചുള്ള പരിമിതമായ അറിവും ദൈവവുമായുള്ള പരിമിതമായ അനുഭവവും ഉള്ള സ്ഥലത്ത് നിന്നുമാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. സാത്താൻ അവരെ വഞ്ചിച്ചു; ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ച പരിഹാരമല്ല. സാത്താനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ "ശത്രുത" ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഭൂമിയിലെ യഥാർത്ഥ സുവിശേഷ സന്ദേശമാണെന്ന് ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

ആദാമിനോടും ഹവ്വായോടും അവരുടെ പിൻഗാമികളോടും ദൈവം കരുണാപൂർവ്വം പ്രത്യാശ പ്രകടിപ്പിച്ചു, അവരുടെ ഹൃദയത്തിനും മനസ്സിനും വിശുദ്ധിയോട് പ്രതികരിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകേണം- എന്നാൽ അവർ ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിലനിൽക്കും. സാത്താനുമായുള്ള

മനുഷ്യരാശിയുടെ അടിമത്തം മൊത്തത്തിൽ ഉണ്ടാകില്ല. അതിൽ ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കും.

മനഃപൂർവ്വമായിട്ടല്ല, അതിനെ കീഴ്പെടുത്തിയവന്റെ കല്പന നിമിത്തമത്രേ (റോമർ 8:21).

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായിട്ടു ക്രിസ്തു നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കി; ആകയാൽ അതിൽ ഉറച്ചുനില്പിൻ; അടിമനുകത്തിൽ പിന്നെയും കുടുങ്ങിപ്പോകരുത്. *(ഗലാത്യർ 5:1)*

പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രർ ആകും*(യോഹന്നാൻ 8:36).*

ദൈവപ്രതിമയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ

മനസ്സു കുരുടാക്കി. ഇരുട്ടിൽനിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കേണം എന്ന് അരുളിച്ചെയ്ത ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള

ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിനു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു. (2 കൊരി 4:4,6)

സാത്താൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ഉൾക്കൊള്ളുകയും നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് നിലവിലുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകളുടെയും പൊരുത്തക്കേടിന്റെയും ഇരുണ്ട മൂടുപടം എറിയാനുള്ള സമയമല്ലേ ഇത് ?

തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരോട് യേശു: “എന്റെ വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി എന്റെ

ശിഷ്യന്മാരായി, സത്യം അറികയും സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രന്മാരാക്കുകയും ചെയ്യും" എന്നു പറഞ്ഞു (യോഹന്നാൻ 8:31-32).

നമ്മുടെ സൗമ്യനായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയാണ് സത്യം!

യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ജ്ഞാനി തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്; ബലവാൻ തന്റെ ബലത്തിൽ പ്രശംസിക്കരുത്; ധനവാൻ തന്റെ ധനത്തിലും പ്രശംസിക്കരുത്. പ്രശംസിക്കുന്നവനോ: യഹോവയായ ഞാൻ ഭൂമിയിൽ ദയയും ന്യായവും നീതിയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ എന്നെ ഗ്രഹിച്ചറിയുന്നതിൽ തന്നെ പ്രശംസിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അല്ലോ എനിക്കു പ്രസാദമുള്ളത് എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടു (യിരെമ്യാവു 9:23-24.)

എൻക്യാപ്സുലേഷൻ

1. ശരിയായി മനസിലാക്കിയാൽ, ബൈബിൾ ന്യായമാണ്. ബൈബിൾ സ്വയം നിർവചിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (യെശ. 1:18; 1 കൊരി. 2:13)

2. നമ്മുടെ വഴികളും ചിന്തകളും ദൈവത്തിന്റെ വഴികളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല

ചിന്തകൾ. (യെശ. 55: 8-9; സങ്കീ. 50:21)

3. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം അവന്റെ സ്വഭാവമാണ്. (പുറ. 34: 6-7; 2 കൊരി. 4: 4, 6)

4. ദൈവം സ്നേഹമാണ്. (1 യോഹന്നാൻ 4: 8, 16)

5. ദൈവസ്നേഹം തികച്ചും നിസ്വാർത്ഥമാണ്. (യോഹന്നാൻ 3: 16-17; റോമ. 5: 8)

6. സ്നേഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം ആവശ്യമാണ്. (ആവ. 30: 19-20; യോഹന്നാൻ 8:32, 36)

7. യേശു ദൈവമാണ്. (യോഹന്നാൻ 1: 1-3, 14; കൊലോ. 1: 13-17)

8. ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തമായ വെളിപ്പെടുത്തലാണ് യേശു. (എബ്രാ. 1: 3)

9. ദൈവം ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല. (മലാ. 3: 6; എബ്രാ. 13: 8; യാക്കോബ് 1:17)

10. ദൈവം സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമാണ്, നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ല. (ജന. 1: 1; സങ്കീ. 33: 6, 9; എബ്രാ. 1: 3; ലൂക്കോസ് 9:56; യോഹന്നാൻ 10:10)

11. തർക്കത്തിലുള്ള ചോദ്യം ദൈവത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഭരണം - അത് അവന്റെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചല്ല. (ഉൽപ. 3: 1-5)

12. ദൈവരാജ്യം ഭരിക്കുന്നത് സ്നേഹനിയമമാണ് - അല്ല നിയമവാഴ്ച. (മത്താ. 22: 37-40; ഗലാ. 5:14, 22-23; 1 കൊരി. 13)

13. ദൈവം ഒരിക്കലും ബലപ്രയോഗം നടത്തുന്നില്ല. അവൻ തിന്മയെ നന്മയിലൂടെ ജയിക്കുന്നു. (മത്താ.

5: 43-48; ROM. 12: 20-21; ലൂക്കോസ് 23:34)

14. സാത്താൻ ദൈവത്തിന്റെ എതിരാളിയും വഞ്ചനയുടെ യജമാനനുമാണ്. (ജോൺ

8:44; 2 കൊരി. 11:14; വെളി 12: 7-9; 1 പെറ്റ്. 5: 8)

15. പാപം ദൈവത്തെ സ്വയം സേവിക്കുന്നവനും അവിശ്വസനീയനുമായി കാണുന്നു. ജനറൽ.

3: 1-5; കൊലോ. 1:21)

16. പാപം മാരകമാണ്, അല്ലാതെ ദൈവമല്ല. (റോമ. 6:23; യാക്കോബ് 1: 13-15)

17. ദൈവം നമ്മെ വിധിക്കുന്നില്ല - നാം സ്വയം വിധിക്കുന്നു. (യോഹന്നാൻ 3: 17-21;

5:22; 12: 44-48; മാറ്റ്. 7: 1-5; ലൂക്കോസ് 6:37; ROM. 2: 1-3)

18. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷമാണ് സുവിശേഷം. (2 കൊരി. 4: 3-6; റവ.

14: 6-7; ലൂക്കോസ് 15: 11-32; യോഹന്നാൻ 3: 16-17; ROM. 5: 8)

19. രക്ഷ അനുരഞ്ജനത്തെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു - ഇത് നിയമപരമായ പ്രശ്നമല്ല.

(മർക്കോസ് 2: 16-17; ലൂക്കോസ് 4: 18-19; പ്രവൃത്തികൾ 28:27; 2 കൊരി. 5:18)

20. ദൈവത്തെ അറിയുക എന്നത് നിത്യജീവൻ. (യോഹന്നാൻ 17: 3)